

Chapter 14 X

Vol. 14

23222. C. f. v.

KLJUČ NEBEŠKIH VRAT.

Jutranje, večerne in mašne

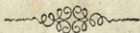
MOLITVE,

z

več drugimi navadnimi molitvami

in

pobožnimi opravili.

Z dovoljenjem visokočastitljivega Ljubljanskega
Škofijstva.

V LJUBLJANI 1858.

Založil Matija Gerber, bukvovez.
V gledišnih ulicah hiš. št. 21.

GS 23222

REVUE

NEBESKIN VBAT.

REVUE DE LA REVUE

MOTIVE

REVUE DE LA REVUE

REVUE DE LA REVUE

REVUE DE LA REVUE

030037212

REVUE DE LA REVUE

REVUE DE LA REVUE

Splošne pobožne opravila.

Jutranje molitve.

Ko se zbudiš, reci: Bo-
di visoko počešena presveta Tro-
jica, Bog Oče, Bog Sin in Bog
sv. Duh. Boga, Gospoda hočem
hvaliti: zakaj veliko usmiljenje je
nad menoj storil.

Ko vstaneš: V imenu kri-
žaniga Gospoda Jezusa Kristusa
vstanem, ki me je s svojo drago
kervjo odrešil. Obvaruj me vsi-

ga hudiga na duši in na telesu, poterdi in ohrani me v vsim dobrem, in me pelji k večnemu življenju. Amen.

Ko se oblečeš, moli (ako moreš, klečé:) **Vsigamogočni, večni Bog!** molim te z nar globokeji ponižnostjo in te serčno zahvalim za vse dobrote, ktere-koli si mi do te ure skazal. Po svoji neskončni dobrotljivosti si mi dal današnji dan doživeti; podpiraj me s svojo mogočno milostjo, de ga bom v tvojo čast in svoj blagor preživel.

Pravi in resnični Bog! Verujem vse, karkoli si razodel. Neskončno mogočni in zvesti **Bog!** Upam vse, karkoli si obljubil. Vse časti in ljubezni nar vredniši **Bog!** Ljubim te čez vse, in te vedno

bolj in bolj zavoljo tebe samiga iz vsiga serca, iz vse duše in iz vsih svojih moči ljubiti želim! Vsi-gavedni in pravični Bog! Bojim se tebe in tvoje ojstre pravice. Nar vikši in premodri Bog! pod-veržem se ti popolnoma in udam tvoji presveti volji. Predobrotljivi Bog! Iskreno te prosim vsiga, kar mi je za moje zveličanje potrebno ali koristno. Mogočni, sve-ti Bog! Tebi zročim svojo dušo in svoje telo. Ti Gospod mojiga življenja in moje smerti! Vodi me v življenji, in ne zaverzi me v smerti; bodi moja tolažba in moja pomoč na zemlji. Bodi moj Bog, in moje vse v večnosti.

Iz ljubezni do tebe, o Bog, obžalujem serčno vse svoje gre-he, s kterimi sim te doslej toli-krat razžalil. Ali moj terdni sklep

je, ne z nar manjšim greham vedama vprihodnje te razžaliti; posebno pa se hočem varovati greha (—). Odpovem se vsim skušnjavam hudobniga duha, rajši hočem umreti, kakor vanje privoliti. Podeli mi za to svojo milost, o Bog! brez ktere nič ne morem in ne premorem.

Vse, karkoli bom dans mislil, govoril, storil, ali tudi terpel, tebi darujem, o Bog! s tistim vred, kar je Jezus, preljubeznjivi moj Zveličar, mislil, govoril, storil in terpel. Darujem ti tudi vse dela, kterekoli se dans po vesoljnim svetu v tvojo čast opravljajo; in vsiga njih zaslužnja, kakor tudi vsih odpustkov, kterekoli utegnem zadobiti, želim deležen biti. Sprejmi vse to, o Bog! v svojo čast in slavo; v zahvalo za vse do-

brote, ktere si mi skazal, v zado-
stenje za vse grehe, kterekoli sim
storil, v zadobljenje vsih milost,
kterih te zaupljivo prosim, v to-
lažbo in srečo vsih živih in mer-
tvih, zlasti pa tistih, za ktere sim
posebno dolžan moliti.

Sveta Marija, mati milosti-
va, mati usmiljena! S prav otroč-
jim zaupanjem pribežim k tebi, in
te prosim tvojiga mogočniga var-
stva v vsih svojih potrebah, v
vsih nevarnostih in skušnjavah,
v življenji in v smerti. Oh, o-
berni svoje milostive oči na mé,
skaži se mi dans in vselej mo-
gočno in dobrotljivo mater. Po-
sebno pa prosi za me, de bi dans
tvojiga preljubiga Sina tudi z nar-
manjšim greham ne razžalil.

Po svojim svetim devištvu in
čistim spočetji, o prečista devica

Marija! očisti moje serce, moje telo, in mojo dušo v imenu Boga Očeta †, in Sina † in svetiga Duha †. Amen.

Sveti Jožef, čisti ženin prečiste device Marije! stoj mi tudi dans na strani, de bom ves današnji dan v božjo čast in v zveličanje svoje duše obernal. Bodi z menoj zdaj in vselej in posebno v moji smertni uri.

Sveti angel-varh, naj ti bodem priporočen! V vsih potrebah mi pomagaj, in varuj me vsaciga greha. Na ta dan, te prosim, me vodi, varuj in razsvetluj.

Vsi svetniki božji, prosite za mé! Zadobite mi od Boga milost, de mu bom dans zvesto služil, in de ga z nobenim greham razžalil ne bom. De bom v njegovi milosti živel in umerl.

Dobra misel po dnevi.

Moj Bog! vse zavoljo tebe! Vse v povikšanje tvoje časti.

Moj Jezus! darujem ti vse zdihljeje, vse stopinje; vse naj bo s tvojim presvetim terpljenjem združeno.

Sveta Marija, mati božja, in vsi svetniki! prosite za nas, zdaj in na našo smertno uro.

Kadar ura bije: Zopet je ura pretekla. Ena bo poslednja! O ko bi bila srečna zame!

O Bog! tebi živim! **O Bog!** tebi umerjem!

Večerne molitve.

Večni Bog! kralj nebes in zemlje! Poln ognjenih želj iz vsih moči te častiti in hvaliti, glej, pridem pred tvoje neskončno ve-

ličastje. Ti si moj edini pravi Bog! zatoraj te ponižno molim. Ti si moj nar veči Gospod in zapovednik; zatoraj se ti popolnoma podveržem. Ti si resnični Bog; zatoraj verujem v Te. Ti si neskončno mogočni in zvesti Bog; zatoraj upam v Te. Ti si edina in nar veči dobrota; zatoraj te ljubim čez vse. Ti si neskončno dobrotljivi in blagodarni Bog; zatoraj se ti preserčno zahvalim. Res, preserčna zahvala ti bodi za vsako in za vse dobrote, ktere si mi koli, zlasti pa današnji dan skazal, in v znamenje svoje hvaležnosti ti dans darujem vse, karkoli se je dans po vesoljnem svetu v tvojo čast zgodilo, in se bo to noč še zgodilo.

Predobrotljivi Bog! neskončno usmiljeniga si se mi dans skazal:

kako pa sim se jaz proti tebi obnašal? Oh! razsvetli moj um, de bom prav spoznal, s čim sim Te razžalil, in navdaj moje serce s svojo milostjo, de bom svoje grehe obžaloval in jih sovražil. Tega te prosim po priporočeni presvete Device Marije, sv. Jožefa in vsih svetnikov tvojih.

(Tukaj sprašuj svojo vest čez vse misli, besede in djanja celiga dne.)

Kesanje: Naj dobrotljivi Bog! Spoznam, de ti tudi dan nisim po dolžnosti služil, ampak de sim te večkrat razžalil. Ali žal mi je nad vsimi grehi mojiga življenja, zlasti pa nad tistimi, ki sim jih ta dan storil, ker sim ž njimi Tebe, svojiga Gospoda in Boga, svojiga stvarnika in odrešenika, svojiga nar večiga dobrotnika in neskončno pravičniga

sodnika razžalil. Posebno pa in samo zavoljo tega se kesam vsih svojih grehov, ker sim tebe, nar vekši, nar boljši in nar ljubeznjivši dobroto razžalil. Ti, o Bog! si zavoljo samiga sebe vreden, čez vse češen in ljubljjen biti. Zato te ljubim, in zato mi je iz serca žal, ker sim te že tolikrat razžalil, zato naj pa terdno in resnično sklenem, te nikdar več ne razžaliti. Po neprecenljivi Kristusovi kervi te prosim, odpusti mi moje grehe, in podeli mi milost, de ti bom vprihodnje neprenehama in zvesto služil. Obvaruj me tudi nocojšnjo noč vsiga hudiga na duši in na telesu.

Hvala božja. O čudo vse-mogočnosti božje! ko počivam in spim, se ne preneha moje dihanje,

ne zastane moje serce. O Bog! vsaki zdihljej, vsako gibanje mojiga serca ti bodi toliko, kakor bi rekel: Vekomaj bodi češena in hvaljena presveta Trojica!

Zročenje v serce Jezusovo. Presladko serce Jezusovo, o rahlo počivališe vsih te ljubijočih duš, tebi zročim to noč svoje sercé, svojo dušo, in svoje telo, de bi jih vsih nevarnost hudobniga duha obvarovalo. Daj mi v tebi počivati in živeti in umreti!

Priporočenje Marii, materi božji. Preblažena Devica Marija! V tvojo materno zvestobo in v tvoje posebno varstvo, ter v naročje tvojiga usmiljenja priporočim nocojšnjo noč svoje telo in svojo dušo, de bi jo varovala, ravno kakor si varovala z materno

skernostjo svojiga preljubeznjiviga Jezuska, de bom pred vsimi nevarnostmi hudobniga duha za-
varvan. — Po svojim svetim De-
vištvu in čistim spočetji, o pre-
čista Devica Marija! očisti moje
serce, mojo dušo in moje telo, v
imenu Boga † Očeta, in † Sina,
in † svetiga Duha. Amen.

K Angelu varhu. Tudi te-
bi, o zvesti moj angel varh! bodi
zahvala za vso ljubezen in skerb-
nost, s katero si me dans sprem-
ljal; o bodi mi še nadalje ponoči
in podnevi, v življenji in v smerti
zvesti tovarš in mogočni varh.

Sveti Jožef, in vsi svetniki
božji! prosite za mé; hvalite in
slavite Boga, ko spim, dokler se
z vami na vekomaj združil ne bom.

Oče naš. Češena. Verujem. i. t. d.

Ko se uležeš, reci: V imenu svojiga križaniga Gospoda Jezusa Kristusa hočem zdaj spati in počivati, de bom jutri zopet služiti mogel svojimu Bogu. Jezus Nazareški, kralj Judovski! To zmagavno ime me brani in obvaruj to noč nagle in nesrečne smerti. Jesus! Marija! Jožef! V vaše roke zročim svojo dušo.

Ako se ponoči zbudiš, reci: Moj Bog in moj Gospod! k tebi se zbudim; v tvojo čast hočem spati. Tebi hočem živeti; tebi hočem umreti; tvoj hočem biti živ in mertev! —

Molitve pri sv. maši.

I.

Pred sv. mašo.

Gospod, moj Bog, po čigar podobi sim vstvarjen, in neskončni vir vsih dobrot, jaz nevredni otrok tvoje svete cerkve, pridem dans pred sedež tvoje veličasti, de bi se s pomočjo tvoje milosti presvete mašne daritve vdeležil; zatorej mi daj, o predobrotljivi Jezus! de ti bom s ponižnostjo in spodobnostjo ta sveti dar prinesel, v spomin vsiga, karkoli

si v moje zveličanje storiti, govoriti in terpeti hotel. Želim ti ga prinesiti s čistim srcem v večno povikševanje tvojiga imena, na čast tvoje presvete matere Marije, in vsih nebeških trum, v svoj blagor in v blagor vsih vérnih živih in mertvih. Skaži milost svoji cerkvi in vsim ljudem! Po svojim britkim terpljenji in grenki smerti podeli živim odpušenje grehov, in milost, daj mertvim vernim večni mir in večno luč! Usmili se tudi mene, nar bolj ubogiga grešnika! Usmili se me po velikosti svojiga usmiljenja! Očisti me, prosim te, vsih grehov, vse zanikernosti in gnjusobe! Olepšaj mojo ubogo dušo s svojimi zasluženji in s svojimi čednostmi, in sprejmi moje prošnje, de bom tebi dopadel! Amen.

K začetku.

O Gospod, moj Bog, moj stvarnik in odrešenik! čuden si v vsih svojih delih, še čudniši v svojim neskončnim usmiljenji! Kolikokrat sim jaz nesrečnež hudo pred teboj storil, in tvojo jezo zaslužil, ter greh na greh nakladal, in vender, ko se vernem, me sprejmeš; če se mudim, me čakaš poterpežljivo; če pridem, me prijazno objameš. — O Gospod! ti vidiš, in kdo se more skriti? vprašaš, in kdo ti more odgovoriti? — Pokazal si mi pot življenja, ker si mi dal spoznanje, de bi po njem hodil; žugal si mi z ognjem peklenkim, obetal si mi slavo nebeško; — tedaj, usmiljeni Oče, presuni me s svojim strahom, de me zlegi, ki mi jih žugaš, ne bodo zadeli. Moja vest

me peče, skrivnosti mojiga serca me kaznujejo, in grehi moji mi grozo delajo. Oh, Gospod! Eno vem, ki te potolaži in eno, ki ga ne zaničuješ: žalosten in skesan duh je gotovo dar, ki ti dopade, in ponižniga in potertiga serca ne zaničuješ. — Pokaži mi to-raj, o Gospod! svoje usmiljenje; daj mi zopet svojo dobrotljivo milost: usliši mojo molitev in mojemu zdihovanju daj do tebe priti.

Introitus ali vhod.

K tebi, o Gospod, sim povzdignil svoje oči, kateri v nebesih stanuješ. Kakor oči hlapcov na roke svojih gospodov; tako so naše oči obernjene na Gospoda našiga Boga, dokler se nas usmilil ne bo.

Kirie eleison.

Usmili se nas, o Gospod
 usmili se nas, kateri si mogočen,
 in je sveto tvoje ime: usmili se
 nas! kateri kraljuješ nad Kerubi,
 in pregleduješ globočine: usmili
 se nas! kateri si nas ljubil, in se
 za nas daroval: usmili se nas!

Gloria.

Čast bodi Bogu na visoko-
 sti, in mir ljudem na zemlji, ki so
 dobriga serca! Hvalimo, slavimo
 te, molimo te, povišujemo te; za-
 hvalujemo se ti z avoljo tvoje velike
 časti, Gospod Bog, Kralj nebeš-
 ki, Bog vsigamogočni Oče! Jezus
 prečastiti, edinorojeni Sin Očeta!
 Bog in Gospod vsih stvari! Ja-
 gnje božje, ki grehe sveta odjem-
 lješ, usmili se nas; in z nebeš-
 ke visokosti, kjer kraljuješ z Bo-

gam Očetam, glej z milostljivimi očmi. Reši nas, zveličaj nas; zakaj ti si edini, ki to zamoreš, usmiljeni Jezus! Ti sam si neskončno svet, vsigamogočen, neskončne časti vreden s svetim Duham v slavi Boga Očeta. Amen.

Molitev.

Vsigamogočni, večni Bog! usliši molitev svojiga služabnika mašnika, kateri za blagor tvojiga ljudstva k tebi kliče, in dodeli nam vsim gnado, de bomo, kar s terdnim zaupanjem za svojo pravo srečo od tebe pričakujemo, od tebe, ki si zgolj ljubezen, tudi dosegli. — O Bog! kateri s prizanašanjem in usmiljenjem nar lepši svojo vsigamogočnost razodevaš, stori obilnost tvojiga usmiljenja tudi nad nami vidno, de bo-

mo po poti tvojih zapoved in obljub serčno hodili in nebeške dobrote deležni, po Jezusu Kristusu tvojim Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

List ali branje.

O Bog, kateri si nam po svojih svetih prerokih zakon milosti oznanoval, in nas po svojim edinorojenim Sinu Gospodu našim Jezusu Kristusu učil, kaj moramo verovati in kaj storiti, de bomo večno življenje dosegli; dodeli mi gnado, de bom od prerokov oznanovane in v Jezusu Kristusu spolnjene skrivnosti naše svete vere verno sprejel in stanovitno terdil. Daj mi sladkost tvojih besed okušati, in daj mi razviditi kakšna globočina modrosti in spoznanja de

je v njih obsegana. Ali daj mi tudi potrebno moč, de bom vse veleve tvoje svete postave natančno spolnoval.

Pred evangeljem.

Hvalite Gospoda vsi neverni, hvalite ga vse ljudstva. Zakaj poterjeno je nad nami njegovo usmiljenje; resnica Gospodova ostane vekomaj. Alleluja. Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Pri evangelji.

Svetla luč je mojim stopinjam, o Gospod! tvoja beseda in žarna zvezda po vsih mojih potih. Boljši mi je postava tvojih ust, kakor pa zakladi zlata in srebra. Zatoraj zaznamvam svoje čelo z znamenjem sv. križa, de se tvojiga sv. evangelja sramovalo ne bo; zaznamvam

svoje usta, de ga bodo pred vsi mi in povsod spoznavale; zaznamvam svoje serce, de bo pripravljeno kri in življenje zanj darovati. In po konci se postavimo, ko sv. evangeli poslušamo, de bomo vedno čuli in v veri terdno stali, ter gledali, de ne bomo nikdar padli.

„Je pa Jezus še veliko družih čudežev vpričo svojih učencov storil, ki v teh bukvah niso zapisani. (Ko bi namreč posameznim popisani bili, bi, menim, svet ne obsegel bukev, ki bi bile napisati.) Ti pa so zapisani, de boste verovali, de je Jezus Kristus, Sin božji: in de imate verujoči večno življenje v njegovim imenu.“

Vera (kader se moli).

Verujem v Boga Očeta itd.

Darovanje.

Gospod! vse je tvoje, kar je v nebesih, in kar je na zemlji: ali jest ti vender hočem radovoljno sam sebe darovati, in vekomaj tvoj ostati. Sprejmi me, o Gospod! v svojo službo, v neprenehama dar zahvale, katero ti zedinjeno s sveto daritvijo tvoje cerkve prinesem. Darujem ti tudi vse grehe in napčnosti, ktere sim dozdaj storil, de naj jih na altariji sprave ogenj tvoje ljubezni požge in pokonča. Pridenem pa zraven še to, kar imam kaj dobriga, de ga boš še bolj očistil in posvetil, tebi dopadljivo storil in ga pomnožil. Darujem ti tudi vse pobožne želje tvojih služabnikov, vse potrebe mojih prijatlov in dobrotnikov, in vsih tistih, ki so me žalili, ali pa ki sim jih jaz

žalil, jezil in pohujšal, de boš nam vsim skup enako prizanesel, de bomo vsi tvoje milostive pomoči deležni in večno življenje dosegli. Amen.

Prefacijon.

Molim te in te hvalim, presveta Trojica, po tisti neizrekljivi slavi, s katero Bog Oče v svoji vsigamogočnosti Sinú in sv. Duha časti in povišuje vekomaj.

Molim te, in te hvalim, presveta Trojica, po tisti nezapopadljivi slavi, s katero edinorojeni Sin v svoji premodrosti Boga Očeta in sv. Duha časti in povišuje vekomaj.

Molim te in te povikšujem, presveta Trojica, po tisti neskončni slavi, s katero sv. Duh v

svoji nar svetejši ljubezni Očeta in Sinú časti in povišuje vekomaj.

Bitje vsih bitij! molim te v imenu vsih stvari; in s tisto nar globokeji in nar svetejši ponižnostjo, s katero te je moj Zveličar, Jezus Kristus, ko je na zemlji bival, molil, te želim tudi jest v vsakim trenutku moliti, in ti za slednjo nehvaležnost svojiga življenja zadostiti. Tebi bodi slava, o Gospod, pred katerim se vse kolena pripogujejo, v nebesih, na zemlji in pod zemljo, kterimu trume nebeških angelov enoglasno hvalo pojo: Svet, svet, svet, je Bog Gospod, Bog Sabao! Polno je nebo in zemlja tvoje slave. Hosana v visokosti!

Po Sanktusu.

Spomni se, predobrotljivi Oče,

po zasluženji presvete device Marije, svetih apostelnov in vsih svojih svetnikov, vsih stanov svoje svete cerkve, njeniga vidniga poglavarja, njenih pastirjev, vsih keršanskih vladarjev in vsih, ki tvoje ime na zemlji posvečujejo; spomni se tudi mojih sorodnikov, prijatlov in sovražnikov, in vsih, za ktere sim dolžan moliti. Podeli jim vsim milost, de te bodo spoznali, ljubili in povikševali; po Gospodu Jezusu Kristusu. Amen.

Pred povzdigovanjem.

O neizmerne skrivnosti, kterim se nebesa čudijo in pred njimi trepetajo! O prečudne znajdbe neskončno usmiljene ljubezni! Pridi, o Jezus, pridi s svojo zmagopolno ljubeznijo in užgi naše merzle serca. Pridi, o pridi s

svojo preblagovito milostjo, in napolni ž njo preubožne duše. Pridi v svoji večni svetlobi, in razsvetli tamoto človeških serc. Pridi z obilnostjo svojih darov, in obudi ž njimi vnémarne duše. Pridi s svojim velikim usmiljenjem, in odpusti nam vsim naše grehe!

Med povzdigovanjem.

O dobrotljivi, o milostivi, o presladki Jezus! moj Zveličar, moj odrešenik, moje upanje, moje pribežališe! O večni Sin nebeški-ga Očeta! O pravi Sin Device Marije! O neskončna daritev! živo verujem, de si tukaj pričujoč. Molim te, ljubim te iz vsiga serca; tvoj sim v življenji in v smerti. — Tvoje rane so moje zdravilo, tvoja kri je moje odrešenje. — O predraga kri, očisti me; o

presveta kri, poterdi me; o žarna kri, pelji me v večno življenje! Amen.

Po povzdigovanji.

Poglej, Gospod, nebeški Oče! doli s svojiga svetišča, in s svojiga nebeškiga sedeža, in ozri se na presveti dar, kteriga ti naš veliki duhoven, tvoj božji Sin, za grehe svojih bratov daruje, in skaži se milostljiviga našim hudobijam in pregreham. Glej! glas kervi Jezusove s križa k tebi kliče. Poglej, o Gospod! na obličje Kristusovo, kteri ti je bil pokoren celó do smerti na križi, in njegove neminljive, presvete rane naj ti povedó kakošno zadostenje de si za naše grehe prejel. — O nebeški Zveličar, kakor si kruh in vino v svoje telo in v svojo

kri, in s svojo smertjo na križi jezo božjo v usmiljenje spreobernal, tako spreoberni tudi mene, in vse grešnike, in nas seboj zedinil. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetam v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Spomin za mertve.

Spomni se jih, o Gospod, ki so zaspali v zaupanji zveličanskega vstajenja, zlasti in oddeli jim prebivališče v kraji miru in svetlobe, kjer ni ne bolečine, ne britkosti, ne žalosti, kjer Te vsi izvoljeni vekomaj od obličja do obličja gledajo. Nam živim pa, če ravno smo z grehi obloženi, dodeli, ker v tvoje usmiljenje zaupamo, de bomo tudi mi deležni zasluženja tvojih svetnikov, in bomo njih

čednosti posnemali, de bomo po njih prošnji v tvoji milosti živeli, in v njih zveličano družbo prišli, po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev Gospodova.

Oče naš: Moj Oče si, moj Bog, moj stvarnik, moj zveličar.

Kteri si v nebesih: Veliko je tvoje usmiljenje, in vse nebesa presega in tvoja resnica oblake.

Posvečeno bodi tvoje ime: Zdaj in vekomaj bodi posvečeno Gospodovo ime.

Pridi k nam tvoje kraljestvo: Kraljestvo božje ni jed in pijača, ampak pravica, mir in veselje v sv. Duhu.

Tvoja volja se zgodi, kakor v nebesih tako tudi na zemlji: Uči me tvojo voljo spolnovati, zakaj moj Bog si Ti, tvoj do-

brotljivi Duh pa me pelji na pravo pot.

Daj nam dans naš vsakdanji kruh: Vsih oči so v te obernjene: ti jim daješ njih hrano o pravih času.

In odpusti nam naše dolge, kakor mi odpušamo svojim dolžnikom: Pogledaj, o Bog, vso mojo revo in vse moje nadloge, in odpusti mi vse moje grehe.

In nas ne vpelji v skušnjava: Moj Bog! razsvetli moje tamote; le po tebi sim iz skušnjave rešen.

Temuč reši nas hudiga: Pomagaj nam, o Bog, naš Zveličar, in odreši nas zavoljo svojiga imena. Amen.

Jagnje Božje.

Jagnje božje, usmili se nas, in daruj sebe večnemu Očetu, v

vsi svoji poterpežljivosti in ponižnosti, v zadostenje za naše pregrehe.

Jagnje božje, usmili se nas, in daruj sebe Očetu, z vso britkostjo svojiga terpljenja, v našo popolnoma spravo.

Jagnje božje, usmili se nas, in daruj sebe Očetu, z vso ljubeznijo svojiga božjiga serca, namesti vsiga dobriga, česar nimamo.

Sv. obhajilo.

Gospod! nisim vreden, stati pred tvojim obličjem: ali zavoljo samiga sebe, očisti me mojih grehov.

Gospod! nisim vreden, tvoja stvar imenovan biti: ali zavoljo prebritkosti svojiga terpljenja ponovi mojo dušo.

Gospod! nisim vreden, v tvoje sveto ime klicati: ali po vred-

nosti tega svetiga darú me oživi s svojo milostjo.

Hvalim te, o krepka ljubezen; slavim te, o preserčna ljubezen; povišujem te, o naj dobrotljivši ljubezen, zavoljo vsih tvojih blagot in dobrot, ktere je zedinjenje tvoje veličastne božje in tvoje presrečne človeške natore po tvojim prečastitljivim božjim sercu v nas storilo, in bo še v nas storilo od vekomaj do vekomaj. Amen.

Obhajilo v Duhu.

O milostivi Jezus! o skriti Bog! kteriga tukaj pričujočiga verujem, v kteriga upam, kteriga išem, kteriga ljubim, pred teboj, o Jezus! je hrepenenje mojiga serca. Moja duša hrepeni po tebi, zavoljo tebe obžalujem vse dela temo-

te. O Gospod! kateri po veri v naših sercih prebivaš, dodeli mi, de bo moč in milost tega presvetiga zakramenta zdaj in vselej v moje serce prišla, de bom vedno v tebi ostal. O Jezus! ljubezen moja, posedi popolnoma moje serce, in gospoduj vedno v njem, moj Bog! moj Gospod, in moj Zapovednik! Amen.

Pri molitvah.

Usliši! o Bog! molitve svoje svete cerkve, ktera v imenu tvojiga preljubljeniga Sinú Gospoda našiga Jezusa Kristusa, k tebi zdihuje, de bi nas tvoja roka varovala, vse zlege od nas odvrčala, in nas v tvoji milosti poterdovala. Amen.

Blagoslov ali žegen.

„Bog se nas usmili in nas

blagoslovi: naj zasveti njegovo obličje nad nas, in naj se nas usmili, de bomo na zemlji tvojo pot, o Bog! spoznali in bodo vse ljudstva tvoj blagor sprejele. Blagoslovi nas Bog! naš Bog, in v strahu in v ljubezni naj Ti služijo vse okrajne zemlje.“

Zadnji evangeli.

V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je po nji storjeno, in brez nje ni nič storjeniga, kar je storjeniga. V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. In luč v tami sveti, in tama je ni zapopadla. Bil je človek poslan od Boga, kterimu je bilo Janez ime! Ta je prišel v pričevanje, de je priče-

val od luči, de bi vsi verovali po njem. On ni bil luč, ampak de bi pričeval od luči. Bila je prava luč, ktera razsvetli vsaciga človeka, kateri pride na ta svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni spoznal. V svojo lastino je prišel, in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor pa jih ga je sprejelo, jim je dal oblast božjim otrokam biti, njim, kateri verujejo v njegovo ime; kateri niso iz kervi, ne iz volje mesa, ne iz volje moža, ampak iz Boga rojeni. In Beseda je meso postala in je med nami prebivala, (in smo vidili njeno čast, kakor čast edinorojeniga od Očeta), polna milosti in resnice.

Hvala bodi Bogu. Amen.

Molitev po sveti maši.

Preljubeznjivi Oče! bodi ti hvala iz vsiga mojiga serca, ker si mi dal vdeležiti se presvete daritve, ki jo obhajamo v spomin Jezusove britke rešnje smerti. Odpusti mi vse, karkoli sim se zraven zavoljo mlačnosti ali nezbranosti pregrešil. Pred tvojim presvetim obličjem storim terdni sklep, v vsim po zgledu tvojiga edino-rojeniga Sinu se ravnati, in kolikor mi moja slaba moč pripusti, njemu enak prihajati, de bom sad te svete in neskončne daritve dosegel. Dodeli mi milost, de bom ta sklep spolnoval, in vedno zvestobo tebi ohranil po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

II.

Molitve pri sv. maši

na

čast prečiste Device Marije o njenih praznikih in godovih.

Pred sv. mašo.

Sprejmi milostljivo, o presveta Trojica, ta prečisti dar, kteriga se hočem s ponižnim sercam vdeležiti, in ga tebi prinesem v zahvalo za obilne milosti in lepote, ktere si izvoljeni Devici, Kraljici vsih tvojih stvari, in naši Materi podelil; v poviševanje njene časti na zemlji, in v pomnoževanje naše ljubezni do nje, ktero vsim tistim v serca vlivaš, kterim hočeš večno usmiljenje skazati.

Bodi mi hvaljena in pozdravljena, o zveličanska Mati! po naj

svetejšim sercu Jezusovim, tvoji-
ga božjiga Sina, te kličem, in
prosim, de bi s svojo mogočno
prošnjo serčno in gorečo ljubezen
do njega in do tebe nam vsim
zadobila.

Začetek.

Bodi poslavljena, o presveta
Mati! ki si nam rodila nar viši-
ga Kralja, ki v nebesih in na
zemlji gospoduje vekomaj.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Bodi pozdravljena, svetla zvez-
da, zlata jutrenja zarija, iz ktere
je izšlo solnce pravičnosti, kralj
večne slave, prijatelj in rešnik na-
ših duš. Tebe, o prečista Devica,
Tebe, o prečudna Mati včlove-
čeniga Boga, častimo z nar go-
rečniši pobožnostjo. Ti okrepčaj

naše serca z žarki nebeške svetlobe v slavo svojiga Sinú. Amen.

Kirje.

O Gospod! tvoj hlapec sim; tvoj hlapec sim in sin tvoje dekle. O dobrotljivi Gospod! prizanesi hlapcu svoje dekle. O dobrotljiva Gospa! prosi za hlapca svojiga Gospoda! O milostiva Devica! iz ktere je prišel Sin usmiljenja: poglej našo revo, in skazi nam svoje usmiljenje!

Glorija.

Hvalim in povišujem in slavim te, o presveta Trojica! Zavoljo tvoje modrosti, mogočnosti in dobrotljivosti, po kateri si Devico, milosti polno, v pomočnico našiga odrešenja vstvarila, in po nji vse, karkoli je pod solncam,

z blagodarno roso svoje milosti v novo poživil. Čast in zahvala v imenu vsih stvari, bodi Tebi, vsigamogočnemu, trojnemu in edinimu Bogu in Gospodu, Očetu, Sinu in svetimu Duhu, zdaj in vekomaj. Amen.

Molitve.

Dodeli našim prošnjam, o Gospod, naš Bog! de bomo, tvoji služabniki, vedno zdravi na duši in na telesu: in po častitljivi prošnji presvete in neomadežane Device Marije od sedanje žalosti rešeni in večniga zveličanja deležni. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, tvojim Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

List ali branje.

(Iz pripoved *Salomona kralja 8, 22.*)

Gospod me je v lasti imel v začetku svojih pot, prèden je kaj storil od začetka. Od vekomaj sim postavljena, in od nekđaj, preden je bila zemlja storjena. Še ni bilo breznov, in jaz sim bila že spočeta; vod studenci še niso izvirali; gore še niso bile s svojo težo vstavljene; preden so bili hribje, sim bila jest rojena. Še ni bil zemlje storil, ne rek, ne tečajev zemlje. Kadar je narejal nebesa sim pri njem bila. Kadar je stanovitne postave in pokrajne postavljaj breznam; kadar je oblake zgorej pripenjal, in vod studen-ce tehtal; kadar je postavljaj meje okoli morja in postavo dajal vodam, de naj ne preidejo svojih bregov; kadar je uterdoval dno

zemlje: sim pri njem bila in vse ž njim ravnala, in sim se veselila vsaki dan, in pred njim vedno igrala. Sim igrala na svetu, in moje veselje je biti s človeškimi otroci. Zdaj tedaj, otroci! poslušajte me; blagor jim, kateri ohranijo moje pota. Poslušajte nauk, in bodite modri, in nikar ga ne zametujte. Blagor človeku, kateri me posluša, in kateri čuje pri mojih vratih vsak dan, in streže pri podbojih mojih dur. Kdor mene najde, bo našel življenje, in prejel zveličanje od Gospoda.

Pred evangeljem.

Blažena in častitljiva si ti, o Devica Marija! ktera si v deviški čistosti mati Zveličarja postala.

O sveta božja porodnica in

Devica, kteriga ves svet obseči ne more, se je zaklenil v tvoje telo, ko je človek postal.

Po rojstvu si bila čista Devica ostala; porodnica božja, prosi za nas! Alleluja!

Evangelii.

„Prigodilo se je: ko je Gospod Jezus ljudstvu govoril, je povzdignila neka žena glas zmed množice, in mu je rekla: Blagor telesu, ktero je tebe nosilo, in persam, ki so te dojile! On pa je rekel: Veliko bolj blagor tistim, kateri božjo besedo poslušajo in jo ohranijo!“

Vera (če se moli).

„Blagor ti, ki si verovala, ker se bo dopolnilo, kar ti je povedano od Gospoda.“

(*Češena Marija*). *Češena* po vsigamogočnosti Očeta, po modrosti Sina, in po milosti svetiga Duha *bodi o Marija*: zvezda, ki nebo in zemljo razsvetljuje; *polna si milosti*: ktero vlivaš v vse, ki te ljubijo; *Gospod je s teboj*: Edinorojeni Očeta, tvojiga deviškiga serca edini Sin; *žegnana si med ženami*: ker si prekletje odvzela in večno zveličanje donesla; *in žegnan je sad trojiga telesa*: Gospod in Beseda, ki vse vstvari, hrani in posvečuje, *Jezus Kristus*, zerkalo Očetove slave in podoba njegoviga bistva, po katerim so vse bitja vstvarjene. *Sveta Marija, mati božja*, Mati včlovečeniga Boga, prava porodnica božja, *Mati Vsigamogočniga*, *prosi za nas*, o mogočna Devica, *zdaj in na našo smertno uro. Amen.*

Darovanje.

Ti, o porodnica Življenja, nam pripravi prihod do tvojiga Sina, de nas bo po tebi sprejel, kateri nam je bil po tebi dan.

Sprejmi, o večni Oče, te dари, ktere ti s tvojim služabnikom v blagor vsih vernih po čistih rokah prečastite Device prinesemo, de bodo v telo in kri njeniga v devištvu porojeniga Sina, tvojiga Edinorojeniga, večniga veliciga duhovna, spremenjene, naš blagor na zemlji in njeno veselje v nebesih pomnožile in povikšale. Po neomadežani čistosti, s katero si svojo izvoljeno deklo olepšal, in katero je ona, kakor limbar med osatam ohranila, daj nam na duši in na telesu čistim biti, in po njeni mogočni

prošnji, ktera je spremenjenje vode v vino v Kani sprosila, spreoberni našo mlačnost v gorečo ljubezen in sveto pokoršino, de bomo z njeno pomočjo vse svoje napake in strasti premagali, in tukaj in tamkaj vekomaj tvoje usmiljenje hvalili.

Prefacijon.

Res, vredno in pravično ter zveličansko je, de tebe, Gospod, sveti Oče, vsigamogočni večni Bog! zmiraj in povsod hvalimo in te v počeševanje vedno deviške, svete Marije slavimo, po višujemo in oznanujemo: ktera je tvojiga Edinorojeniga po obsenčnji sv. Duha spočela, in v slavi vedniga devištva, večno luč svetu porodila, Jezusa Kristusa, Gospoda našiga. Po katerim Angeli

tvoje veličastvo hvalijo, ga Gospostva molijo, Moči strahama časté, ga nebesa in vse nebeške Kreposti in zveličani Serafi v skupni radosti obhajajo, s kterimi, milostljivo veli, naj se tudi naši glasovi združijo, in s ponižnim spoznanjem reko: Svet, svet, svet, Gospod Sabaot! Polne so nebesa in zemlja tvoje slave! Hosana na visokosti! Hvaljen bodi, ki pride v imenu Gospodovim, Kristus Jezus, Sin Device, Zora nebeška!

Spomin za žive.

Sv. Avguštin.

Častitljiva Devica, po ktere pokoršini le je zgubljeno človeštvo vrata v življenje zopet našlo. Sprejmi našo molitev v svetišče, kjer je uslišanje in prinesi nam venkaj spravo nazaj. Naj

tvojo pomoč vsi občutijo, ki tvoje ime povišujejo; tvoje usmiljenje kraljuj nad žalostnimi, tvoja dobrotljiva ljubezen nad vsimi, ki še zunaj domovine popotvajo; in ker v nebeškem veselji prebivaš, nosi naše solze pred obličje božje, in ko svojiga Sinú ga prosi za nas. — Glej, že pride, Zvesti in Resnični, pošlji nam en žarek svoje vere in svoje ljubezni, de ga homo vredno molili.

Pri povzdigovanji.

Bodi moljen, Sin Davidov, nebeška cvetica Jesove korenine. Beseda Očeta, Jagnje božje, Sin Device; pravi Bog in pravi človek, kervavi ženin pobožnih duš! — Bodi moljena, o kri večniga veliciga duhovna, vir čistosti, rešenje sveta! — Molim te po tisti

nar globokeji in veseli spoštljivosti, s katero sta ti Marija in Jožef v Betlehemi staji stregla. Molim te v združenji s tisto britko pobožnostjo, s katero je Marija tebe in tvojiga večniga Očeta molila, ko te je vidila iz tvojih smertnih ran vso tvojo kri v naš blagor preliti! O Jezus! usmili se me!

P o p o v z d i g o v a n j i.

(Molitev sv. škofa Edmunda.)

O ve nebeške luči, ktere pred sedežem milosti božje svetite: Marija in Janez! razpodita s svojimi žarki meglo in tamoto mojih pregreh. Vidva namreč sta ti sta presrečna, kterima je Sin božji, zavoljo vajniga čistiga devištva, svojo ljubezen posebno skazal, ko je na križi kervaveč vama govoril: „Zena! glej tvoj

sin; sin! glej, tvoja mati.“ V sladkosti tiste presvete ljubezni, s katero sta bila po besedi Gospodovi takrat sklenjena, zročim jaz ubogi svojo dušo in svoje telo v vajno zvesto varstvo, de bom po vajni, častitljivi priprošnji v ljubezni do Boga in do bližnjiga in v čistosti serca vedno bogateji prihajal, in stanoviten ostal.

Spomin za mertve.

Sprejmi milostivo, o Gospod! našo molitev za duše vsih mertvih (posebno za) in daj se jim po prošnji Matere vsih ljudi, in po zasluženji njeniga terpljenja, te presvete daritve vdeležiti. Po Jezusu Kristusu Gospodu našim. Amen.

Pri molitvi Gospodovi.

(Spomin sedem Mariinih besed.)

1) Oče naš, kateri si v nebesih: po nebeški čistosti, v kateri je Marija angelu rekla: „Kako se bo to zgodilo, ker moža ne poznam“ — očisti naše serce, de bode posvečeno tvoje ime.

2) Oče naš v nebesih: po tisti veri in pokoršini, v kateri je Marija, v blagor vsih ljudi, rekla: „Glej, dekla sim Gospodova; zgodi se mi po tvoji besedi“ — uterdi v nas vere moč, de pride k nam tvoje kraljestvo.

3) Oče naš v nebesih: po tistim nebeškim pozdravljenji, s katerim je Marija Elizabeto in Janeza Kerstnika razveselila, ko je bila jaderno čez gore šla in jih je obiskala: dodeli nam vnetost in veselje v tvoji službi, de

se bo zgodila tvoja volja, kakor v nebesih, tako tudi na zemlji.

4) Oče naš v nebesih: po tisti nebeški pesmi, s katero te je Marija častila rekoč: „Moja duša poveljuje Gospoda, in on je lačne z dobrim napolnil“ — dodeli nam lakoto in žejo po tvoji časti in pravici, in naš vsakdanji kruh svoje milosti nam daj dans.

5) Oče naš v nebesih: po tisti sladki in spoštljivi pohlevnosti, v kateri je Marija svojimu božjimu sinčiku, v tempeljnu zopet najdenimu, rekla: „Sin, zakaj si nama to storil?“ — odvzemi od nas vso sovražljivost in neprijaznost, de nam boš naše dolge odpustil, kakor tudi mi v tvojim strahu in tvoji ljubezni, vsim svojim dolžnikom odpušamo.

6) Oče naš v nebesih: po usmiljeni prijaznosti, v kateri je Marija svojemu Sinu pri kananski svatovšini rekla: „Glej vina nimajo,“ napolni naše serce s svojo sveto krepostjo in ljubeznijo, de — brez tvoje milosti — v greh ne pademo: Ne vpelji nas v skušnjava.

7) Oče naš v nebesih: po modrosti in zvestobi, v kateri je Marija služabnikom v Kani rekla: „Vse, karkoli vam bo rekel, storite,“ poterdi nas v sveti zvestobi do zapoved tvojiga edinorojeniga Sina, daj nam v strahu in trepetu svoje zveličanje gotoviti, in tedaj nas odreši od vsiga hudiga. Amen.

Obhajilo.

Srečno je telo Marije Devi-

ce, ki je večniga Očeta Sinu nosilo. — Srečna je kraljeva Devica, ki je Besedo božjo poprej v duhu in v sercu, kakor v telesu spočela. (Sv. Leon.) O presveta Devica! po tisti nadangel-ski ljubezni in gorečnosti, s ktero si v prvi keršanski družbi presveto rešnje Telo svojiga božjiga Sina iz rok Aposteljnov prejela, mi milost zadobi, de bom vselej, in zlasti v smertni uri to nar prečudniši skrivnost njegove ljubezni s čistim sercam prejel, in bom tako ž Njim in s teboj vekomaj sklenjen.

Molitve.

Dodeli nam, o Gospod, de bomo vselej in povsod pod varstvom presvete Device Marije, v ktere čast smo ta dar tvojimu božji-

mu veličastvu doprinesli. Po Gospodu našim, Jezusu Kristus, tvojim Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Zadnji evangeli ali pa po sv. maši.

(Pesem Marije Device.)

Moja duša poveličuje Gospoda, in moj duh se veseli v Bogu, mojim Zveličarji; ker se je ozerl na nizkóst svoje dekle; zakaj glej! odsihmal me bodo srečno imenovali vsi narodi. Zakaj velike reči mi je storil, on, ki je mogočen, in sveto njegovo ime. In njegovo usmiljenje jim je od roda do roda, kateri se njega boje. Moč je skazal s svojo rokó, in razkropil je napuhnjene v misli svojiga sercá. Mogočne je s sedeža vergel, in ponižne pov-

zdignil. Lačne je z dobrim napolnil in bogate prazne spustil. Sprejel je Izraela svojiga služabnika; in se je spomnil svojiga usmiljenja. Kakor je obljubil našim očakam, Abrahamu in njegovimu zarodu na vekomaj. — Čast bodi Očetu, in Sinu in sv. Duhu, kakor je bila v začetku, in zdaj in vselej, in od vekomaj do vekomaj. Amen.

III.

Mašne molitve

v

praznik sv. Jožefa.

Introitus. Ps. 91.

„Pravični bo cvetel kakor palma, in bo rastel kakor cedra

na Libanonu. Posajen je v hiši
Gospodovi, in zelenel bo v ve-
žah hiše našiga Boga.“

Dobro je, de se Gospod sla-
vi, in tvojimu imenu, o nar Vikši!
čast prepeva.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

Glorija.

Čast bodi Bogu na visokosti,
in mir ljudem na zemlji, ki so
dobriga serca. Hvalimo te. Slavi-
mo te. Molimo te. Povikšujemo te.
Hvalimo te zavoljo tvoje velike
časti. Gospod Bog, Kralj nebe-
ški, Bog Oče vsigamogočni; Go-
spod edinorojeni Sin, Jezus Kri-
stus. Gospod Bog, Jagnje božje,
Sin Očeta; ki odjemlješ grehe
svetá, usmili se nas; ki jemlješ
grehe sveta, usliši naše prošnje;
ki sediš na desnici Očeta, usmili

se nas. Ker ti sam si svet, ti sam Gospod, ti sam nar Vikši, Jezus Kristus, s svetim Duham v slavi Boga Očeta. Amen.

Molitev.

Naj nam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije pomaga, de, kar naša slabost ne premore, nam bo-
de po njegovih prošnjah dodeljeno, kateri živiš in kraljuješ — itd.

List. (Sir. 45.)

Bil je Bogu in ljudem ljub: in njega spomin je blagoslovljen. V časti ga je svetnikom enakiga storil, in ga poveličal v strahu sovražnikov in na njegovo besedo je grozne prikazni krotil. Pred kralji ga je častitljiviga storil, in je njemu povelja za svoje ljud-

stvo dajal, ter njemu svojo slavo pokazal. Zavoljo njegove zvestobe in krotkosti ga je posvetil, in ga zmed vsih ljudi izvolil. Slišal je njega, in uslišal njegov glas, in ga peljal v oblak. In dal mu je vpričo zapovedi in postavo življenja in modrosti.

Pred evangeljem. Ps. 20.

Z nar ljubeznjivšim bogoslovam si ga prehitel; krono iz dražih kamnov si na njegovo glavo postavil. Prosil te je za življenje, pa si mu dodelil veliko dni za vekomaj. Amen.

Ps. 111. Blagor človeku, ki se Boga boji, in v njegovih zapovedih vso svojo voljo ima. Njegov zarod bo mogočen na zemlji, in rod pravičnih se bo blagoslovil. Čast

in bogastvo bo v njegovi hiši,
in pravica njegova ostane vekomaj.

Evangelij.

Ko je bila Marija, Kristusova mati, z Jožefom zaročena, se je, preden sta vkup prišla, znajdla noseča od svetiga Duha. Jožef pa, njen mož, ker je bil pravičen, in je ni hotel razglasiti, jo je hotel skrivaj zapustiti. Kadar je pa to mislil, glej! se mu je angel Gospodov v spanji prikazal, rekoč: Jožef, Davidov sin! ne boj se k sebi vzeti Marije, svoje žene, zakaj kar je v nji rojeno, je od svetiga Duha. Rodila pa bo sina, in imenuj njegovo ime Jezus; on bo namreč odrešil svoje ljudstvo od njih grehov.

Darovanje. (Ps. 88.)

Ž njim bodi moja resnica in moje usmiljenje, in po mojim imenu njegova moč povišana.

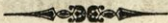
(Glej stran 25.)

Obhajilo.

Jožef, Sin Davidov, ne boj se k sebi vzeti Marije svoje žene; zakaj, kar je v nji rojeno, je od svetiga Duha.

Molitev.

Prosimo te, usmiljeni Bog! pomagaj nam, in po prošnji zveličaniga spoznovavca Jožefa milostljivo v nas svoje dari ohrani. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu. Amen.

Spovedne molitve.

Pripravljanje.

Presveta Trojica! Bog Oče, Sin in sv. Duh! pravi in edini Bog! Jaz ubogi grešnik se veržem na kolena pred sedežem tvojiga neskončniga usmiljenja. Oh! grešil sim, velikrat sim grešil v svojim življenji, in tudi po svoji zadnji spovedi sim grešil. Koliko drugih, ki morde niso tako hudo, morde niso tolikrat grešili, je morebiti že v svojih grehih umerlo in se vekomaj pogubilo! Meni pa si iz neskončne, nezasluzene dobrotljivosti pred mnogo drugimi čas pustil za spokorjenje.

Dodeli mi tedaj, o Bog! tudi milost prave pokore, milost, de bom po veljavni spovedi zopet spravo s teboj zadobil. V zadobljenje te neprecenljive milosti ti darujem zdihljeje, solze in kri tvojiga božjiga Sinú, mojiga Gospoda in Zveličarja Jezusa, ktero je iz neskončne ljubezni v svojim britkim terpljenji in smerti za moje grehe prelil.

O Jezus, ti prava luč sveta! razsvetli moj spomin in moj um, de bom prav spoznal, v čim de sim se dozdam pregrešil. Jezus, **Bog** mojiga serca! Omeči moje serce, de bom vse svoje grehe obžaloval. Jezus, večna Beseda nebeškiga Očeta, vodi moj jezik, de se bom svojih grehov odkrito-serčno spovedal, in po zakramentu svete pokore zavoljo tvojiga

neskončniga zasluženja popolnoma odpušenje zadobil. **O sveti Duh!** razsvetli mojo ubogo dušo, de bom svoje grehe prav spoznal, se jih britko skesal in odkritoserčno spovedal.

Sveta Marija, pribežališe grešnikov, prosi za me! **Sveti Jožef**, rednik Jezusa Kristusa, zadobi mi s svojo mogočno prošnjo milost božjo, de bom po vrednim zakrament sv. pokore prejel! **Vsi svetniki božji**, prosite za me, de se bom resnično spokoril!

Spraševanje vesti.

Opomin. Če si bolj perzadēnemo vēst prav izpraševati, več razsvitljenja in tolažbe smemo od sv. Duha upati, ker sv. Duh deli svoje gnade po mēri našiga truda. Kdor pa svojo vest vsak večer izprašuje, si to opravilo močno polajša. Težej že je, če se kdo le ob nedeljah in praznikih čez teden iz-

prašuje, nar težej in skoraj nemogoče pa je, se čisto izprašati, ako kdo dolgo časa, morebiti pol leta ali celó céle leta ni v svoje serce pogledal. Torej mati sveta Cerkev svetuje in opominja, pridno vest izpraševati in s pogostno spovedjo tanko vest ohraniti.

Véstno Ogledalo.

Duh Božji te bo per tistih rečeh v naslednjim ogledalu delj perderževal, ki tebe zadevajo; ako si ga v pomoč klical.

1. Čez poprejšne spovedi:

Če ni bilo kaj pozabljeniga, zmanjšaniga, perkritiga, zamolčaniga? Če je bilo pravo obžalovanje grehov, če je pokora opravljena, in vse, kar je bilo rečeno? Če ni bila spoved delj odlašana, kakor je bilo od spovednika perporočeno?

2. Božje zapovedi.

I. Zoper vero: — radovoljni dvo-
mi — zakon s krivoverci, — maloserč-

nost in napčni strah pred sovražniki svete vere, — govorjenje zoper sveto cerkev, njene nauke, svete opravila in šege, zasmehovanje duhovnov i. t. d. **Merzlota**, vnemarnost v veri ali celo njeno zatajenje, mnogotere vraže in prazne vere, še posebno če je bilo ž njimi bližnjimu dobro ime odvzeto, ali škoda storjena. — **Zoper upanje**: — Nezaupnost v previdnost **Božjo** — godernjanje v težavah in nesrečah, nezadovoljnost s stanam, — presilne časne skerbi, — obupanje, — prederzno zaupanje na **Božjo** milost; svojoglavno, termasto opušanje molitve v skušnjavah in stiskah. — **Zoper ljubezen**: — Nehvaležnost za **Božje** dobrote, lenoba v vsakdanji molitvi, v obudovanji treh **Božjih** čednost, v prejemanji svetih **Zakramentov**, v spraševanji vesti, — nasprotovanje zoper navdajanja svetiga **Duha**.

II. Bogokletje, kletvinja, rotenje, zavdajanje, zasmehovanje svetih reči — tatvina ali rop v svetih krajih, oskru-

njenje svete cerkve. Motenje Božje službe; kriva persega, prelomljenje obljube; vnemarno klicanje svetih imén Jezusa, Marije i. t. d.

III. Zamuda duhovniga opravila ob nedeljah in praznikih: maše, pridige nauka; postajanje zunaj cerkve med mašo, pridgo, litanijami; pohajanje po pivnicah ali družih krajih; zderžanje družih od Božje službe. Ples, pijančevanje, igre, sploh pregrešne drušine; — hlapčevske dela; hudi prepiri ob svetih dnevih i. t. d.

IV. *Dolžnosti podložnih in otrok do staršev, vikših, gospodarjev . . .* Nepokoršina, zasmehovanje, zaničevanje, nasprotvanje, nehvaležnost do njih. Če si jih k jezi dražil — jim hudo prvošil — njih slabosti raznašal — jih hudovoljno zapustil v starosti — v sili; ali jim jemál, škodoval, nerodno delal, se z njimi prepiral, druge zoper nje šuntal. Če si jim dal izgoverjeno? Če jih nisi težko terpel? . . .

Dolžnosti staršev, gospodarjev in

vikših do otrok in podložnih: Lenoba v zreji otrók, slabo čuvanje nad podložnimi, slabi izgledi; preslabo perganjanje k Božji službi, k uku, k prejemanju sv. zakramentov . . . Če nisi odvernili pregrešniga ponočevanja, peklenškiga vasvanja, kužniga soznanovanja. — Jeza, neusmiljenost, večji nagnjenost do nekterih; zabavljanje čez gosposko, postave i. t. d. v pričo domačinov. Odverženje bolnih — slab živež: uterganje zaslužka, presilovanje z delam . . .

V. V mislih: z jezo, sovraštvam, čertenjem (kako dolgo?). Hudo pervašenje, nevošljivost, veselje nad škodo, nepotolažljivost, ali nespravljaljivost. — *V besedah:* z obrekovanjem, zniževanjem, zasmehovanjem . . . *V djanji:* ubijanje, poškodovanje, žaljenje, terpeženje, neusmiljenje. Poškodovanje bližnjiga na zdravji z zapeljanjem k pijanosti, k nečistosti, ali z odrečenjem potrebne pomoči, z nepostrežbo i. t. d. — *S pohujšanjem* se duša umori, če

se k hudimu pomaga, svetuje, pervoli, draži (z ošabnimi oblačili, hudobnimi bukvami, pesmimi i. t. d.); če se hudobija hvali, zagovarja, ukazuje, ne svari.

VI. in IX. Radovoljne nečiste misli in čutila — nečiste želje, pogovori, petje, poslušanje, gledanje, branje, posojevanje zapeljivih bukev; prodajanje, malanje ali kazanje nespodobnih podob. Nespodobni plesi, gledališa (teater), igre, obleke, družine. Nespodobne dotikovanja, pogledi, prijaznost z drugim spolam; nesramožljivost sam pred seboj ali pred drugimi. — Nečiste dela, prešeštvanje — grehi zoper zakonsko čistost i. t. d. (Vse dvome v tih rečeh zaupljivo spovedniku razodeni; če si ti bolj težko zdi povedati, bolj se je bati, de je velik greh).

VII. in X. Izmikanje, kraja, rop, krivične pravde, prevelike obresti (činži), lakomnost, odertija. Goljufija — slabo delo — skaženo blago — lažnjiva vaga — zapravljanje ptujiga —

pahnjenje svojih v revšino z lenim ali zapravljivim gospodartsvam — vnémarno dolgove delati — ogoljufanje posojivcov. Kupovanje, shranovanje, prenašanje, skrivanje ukradenih reči. Nezvesto spolnovanje ali opušenje obljubljenih služb, dél, pogój. Poškodovanje ptujiga; podkupovati ali se dati podkupiti — neobvarvanje ptuje škode. Delež na krivici ali škodi s svetvanjem, pomaganjem, ukazanjem, hvaljenjem, zagovarjanjem i. t. d.; želje po ptujih rečeh, druge škodovati . . .

(Kdor škode noče poverniti, je njegova spoved nevredna.)

VIII. Krivo pričevanje pred sodbo; zapeljanje družih k temu; molčanje per zatajenji resnice, pravice, per nedolžnim stiskanji bližnjiga. Laži, posebno še v večih rečeh, pred starši, vikšimi, ali celo na spovedi. Opravljanje, obrekovanje, lažnjivo zatoženje, zmanjševanje, razširjanje laži, poslušanje opravljaljivcov in obrekovavcov, ali podpihovanje k temu; hinavska prijaznost, hinav-

ska pobožnost; podpihovanje, zdražbe delati, skrivnosti razglasovati, natolcovanje v sercu, ali celo z besedami i. t. d.

3. Cerkevne zapovedi.

I. II. Glej spreděj v III. Božji zapovedi.

III. Če si post prelomil, druge k tem napeljal, post zaničeval . . .

IV. Ali si opravil spoved, in sv. Obhajilo za veliko noč v domači fari? si bil prav perpravljen? i. t. d.

V. Si hodil na kake hrupe, kratkočase, šumeče razveselice, ali imel take ženitnine o prepovedanih časih, to je, od 1. adventne nedelje do sv. 3 Kraljev in v postu od pepelnice do bele nedelje?

4. Sedméri naglavni grehi.

Ti grehi niso samo studenci vsih družih grehov, temuč oni človeka popolnoma obropajo gnade božje, in v dušno smert pogreznejo. Ti grehi niso

posamezne stebila, ampak hudobne korenine, ki veči del globoko v dušo sežejo; torej se je treba čez nje ojstro in na tanko sprašati.

1. *Napuh* se kaže z bahanjem, zaničevanjem družih, z zasramovanjem staršev in žlahte, z neperljudnostjo in režavostjo, s preobčutljivostjo per svarjenji in opominovanji, samoglavnostjo, prepirljivostjo, nepokoršino, nečimernostjo in lišpam v obleki, tudi s hlimbo in hinavšino, če kdo hoče več veljati, kakor je.

2. *Lakomnost* je izvirek veči del vsih grehov zoper 7. in 10. zapoved. (Glej spredej.)

3. *Necistost*. (Glej 6. in 9. zapoved.)

4. *Nevošljivost*. (V 5. in 8. zapovedi.)

5. *Požrešnost*. Nezmernost v jedi in pijači, mehkužna lahkoživnost in postopanje po pivnicah in gostarijah; vedno pojedanje; žertje, pijanost, preobloženje z jedmi, vživanje škodljivih

jedil ali pijač; presilno poželenje jedí in pijač in njih pohlepno goltanje i. t. d.

6. *Jeza* se razodeva z nepotepžljivostjo, z naglim raztogotenjem, z poželenjem se znositi, stresti in zmaševati, s kletvinjo, vpitjem, preklinovanjem, s preojstrostjo in prenaglostjo v kaznovanji i. t. d.

7. *Lenoba*. Stud pred delam, vnemarnost v spolnovanji svojih dolžnost in opravil, mlačnost v molitvi; opušenje molitve, Božje službe, prejemanja svetih zakramentov; iskanje kratkočasov in razmišljenost.

Poprašaj se še, kateri so tvoji *narhujši* in *nar nevarniši grehi*, ki se ti jih nar težej zdi opustiti? V ktere si morebiti že velikrat padel, in jih nisi bil opustil? *Ali nimaš kakiga nalaš zamolčaniga smertniga greha na svoji vesti?* Če je kaj taciga, ti je *dolga spoved* potrebna, to je: ponovljenje spovedi od tistiga časa, kar si greh zamolčeval, de usmiljenje Božje spet dosežeš. Ravno tako tudi, če si v velikih

pregreham živel in se le vnémarno spovedal, če si bil v vednim sovraštvu, v posestvu ptujiga blaga, v nečistosti.

Dolga spoved je pa tudi tistim dobra, kateri mislijo v drug stan, p. v zakon, v duhovstvo stopiti, kateri so v nevarni bolezni in sploh kateri so dosihmal bolj slabo živali. Kako mirno človek živi, ki se je z dolgo spovedjo prav z Bogom sklenil, in mu po tem res z vsim sercam služi!

Ko si vest izprašal, pomisli, kako si bil nehvaležin Bogu svojimu nar večimu Dobrotniku, kliči sv. Duha na pomoč, de bi se mogel v resnici kesati zavoljo svojih grehov in moli naslednje molitve.

Kesanje.

Nagibi k kesanju.

Naslednje je dobro premisliti: nar veči skernost zasluži kesanje. Naj bosta spraševanje vesti in spoved še tako dobra, brez resničniga kesanja nič ne veljata, zakaj brez resnič-

niga kesanja ni odpušanja grehov. Nasproti pa, kolikor serčnejši je kesanje, toliko obilniši je sad. Pravo kesanje pa je bolečina serca (ali duše) zavoljo storjenih grehov, in terden sklep, nikdar več ne grešiti. Zatoraj ni zadosti, če se kesne besede ravno tako, kakor kaka druga molitev molijo, ampak, nagibi kesanja se morajo dobro v serce vtisniti, de se bo resnično obžalovanje v njem obudilo.

Zatoraj pa, o kristjan, de boš pravo kesanje v sebi obudil, se povzdigni v duhu v nebesa, in premišljuj neskončno veselje zveličanih! Misli si nebesa, kakor kraj, kjer ni nobene žalosti, nobene skerbi, nobeniga terpljenja, nobene bolečine, nobene boleznini, nobene smerti; ampak mir, veselje in neizrekljiva slava in zveličanje v Bogu in z Bogom, in sicer vekomaj. — In — pomisli tedaj: To veselje, ta slava, ta lepota je za tistiga, ki v smertnim grehu umerje, na vekomaj zgubljena!

Znižaj se tedaj doli v prebivališče grešnikov, — v pekel! Misli si stok in revšino, in strašno terpljenje v plamečim ognji; misli si tarnanje, škripanje z zobmi in nasprotno rotenje in preklinjevanje pogubljenih. Misli si to terpljenje, de je večno! Vekomaj ga ni odrešenja, ni pomoči, ga ni usmiljenja za pogubljene! — In pomisli: tukaj bi bilo tvoje prebivališče, ko bi bil v smertnim grehu umerl, tukaj bi bilo tvoje prebivališče vekomaj! Večno to kričanje, cviljenje, tarnanje, obupovanje! Oh! ko bi mogel prebivati v kraji večnih muk, v večnim plamenu! —

Zatoraj pojdi na goro Kalvarijo! Glej tam na križi svojiga odrešenika, glej ga polniga bolečin, in ran, glej ga neskončno terpeti in grozovito umreti! Ozri se nanj! Človek je, pa tudi Bog. Iz neskončne ljubezni je Sin božji človek postal, je terpel in umerl na križi, de bi te greha in večniga pogubljenja rešil. O! poglej ga! Za te je ranjen, za te je njegovo truplo vse raz-

tepeno, za te nosi grozovito ternjevo krono, za te so njegove roke in noge z žebli prebite; za te, de bi te greha in večne smerti rešil, se je podal v neskončno terpljenje in v smert na križi!

— In — Njega, tega svojiga Gospoda in Boga, si z greham razžalil; Njega si vnovič križal, in vender bi bilo vse zasluženje njegoviga terpljenja in njegove smerti zastonj za te, ko bi bil v smertnim grehu umerl. — O kolikošni zleg je vender smertni greh! O! „kako strašne kazni pač meniš, (pravi sv. Pavel,) de tisti zasluži, kateri Sinú božjiga z nogami teptá, kterimu je kri zaveze, s katero je bil posvečen, nečista, in kateri duha milosti oskruni?“

Vse to, o kristjan, pomisli, de se bo v tvojim sercu resnično kesanje in gnjušenje nad storjenimi grehi obudilo, potem pa svoje obžalovanje takole izgovori:

Kesna molitev k Jezusu.

(Po Blozju.)

K tebi se obernem, o moj nebeški Zveličar, Jezus Kristus! k tebi, o pribežališe grešnikov, k tebi, o blagor spokornikov! in te prosim odpušenja in milosti.

Oh! kako hudo sim te v svojim življenji žalil! Nehvalo za nehvalo sim ti skazoval: oh greh na greh sim nakladal! Koliko je število in kolika velikost mojih hudobij! Ali vender — kaj je vse to proti neizmernosti tvojiga usmiljenja! Ti, o Jezus, si moje zaupanje; ti usmiljenja vir, ki nobeniga nečistiga, ki ga prosi, od sebe ne vrača, ampak ga čisto omije.

Glej, saj grem — v brezen grehov tako globoko pogreznjen

— glej, k tebi grem. Nič ti ne morem prinesti, kakor butaro svojih pregreh. Zveličar! Jagnje milostivo! Glej me pred svojimi nogami, ki tvojo ljubezen usmiljenja prosim; otmi me, o moj odrešenik! Zavoljo svojiga imena reši me!

Jezus, studenec našiga zveličanja in sam edini naš blagor! v popolnoma izbrisanje vsih svojih grehov ti darujem vse skrivnosti našiga odrešenja: tvoje včlovečenje in rojstvo, tvoje življenje, tvoje terpljenje in tvojo smert. Tudi ti darujem, karkoli Ti nad tvojo prečastito Materjo Marijo, nad tvojim rednikom Jožefam in nad vsacim tvojih ljubih svetnikov dopade.

Mili Jezus, Tvoja nepreségljiva nedolžnost bodi Očetu zado-

stilo za moje grehe. Ogerni moje grešno življenje s plajšem svojih zasluženj. Daj, de se bo moje življenje s tvojim sklenilo, de bom po tebi čist in popolnoma postal.

Saj si še ravno tisti dobrotljivi, usmiljeni Bog, ki je colnarje in grešnike sprejemal, ki so se k tebi obernili. Ali boš samo meni svojo milost odtegnil? O nikakor ne! Tvoje usmiljenje ne mine, in je od vekomaj do vekomaj, in tvoje dobrotljivosti konca ne bo. Ti si moje upanje in moja tolažba, moj mir, moja nada. Ti mi boš moje grehe odpustil, kakor si jih tistim odpustil, ki so te križali.

Spokorni zdihljeji skesaniga serca.

(Po sv. Avguštinu.)

Gospod Jezus Kristus! Sin

živiga Bogá! kateri si na križi z razpetimi rokami, de bi vse ljudi odrešil, pil kelih terpljenja; obrni se vender dans k meni s svojo pomočjo! Glej, jaz ubog pridem k tebi bogatimu; jaz revež k tebi usmiljenimu; ne daj mi praznimu ali nepotolaženimu od tebe iti. Oh, po tvoji milosti, in de bi me ti okrepčal, hrepenim; o vzdigni me in nasiti me iz neizmerniga bogastva svojiga usmiljenja!

Glej, o Gospod! moje hudo-bije so mi čez glavo zrastle, in me tlačijo kakor težko breme, in k tlam pritiskajo, in — če mi ti, o večno usmiljeni! ne prizaneseš, in me s svojo milostjo ne podpiraš, bom žalostno v pogubljenje se mogel pogrezniti.

Ozri se name, moj Gospod

in Bog! zakaj ti si svet; glej, kako me sovražnik zasramuje rekoč: Njegov Bog ga je zapustil. Zalazvati ga hočem in ga zgrabiti, saj ga ni, de bi ga rešil. — Kje si, o Gospod? Oberni se name, in otmi mojo dušo! Ozdravi me zavoljo svojiga usmiljenja! Usmili se svojiga otroka, ki si ga v velicih bolečinah vnovič porodil. Oberni svoj obraz od mojih grehov, in skaži se mi milostljiviga!

Gorje mi siromaku! kadar bo dan sodbe prišel, ko bodo bukve vesti se odperle, in se bo od mene reklo: Glejte ga človeka z vsimi njegovimi deli! Kaj mi bo storiti? moj Gospod in moj Bog! ko bodo nebesa moje hudobije razodele, in ko bo zemlja zoper mene pričala? — Gorje mi revežu, meni

od Boga odločenimu! Pogubljenje se mi bliža; — ako se me zdaj ne usmiliš, ako mi zdaj mojih grehov ne zbrišeš; ostanem vekomaj od tebe odločen, in sim vekomaj pogubljen.

O Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta! Tudi zame si bilo zaklano; k tvojimu večnimu usmiljenju pribežim; saj se ne boš do konca name serdil. Usmili se me, in ne obrni svojiga obraza od mene, kteriga, de bi tudi mene odrešil, še od tistih nisi obrnil, ki so vanj pljuvali in te zasramovali. — Prosim te, predobrotljivi Odrešenik! ne prištevej mi nič več mojih grehov, in ne kliči me v svoji jezi pred sodbo, ampak po velikosti svojiga usmiljenja mi bodi milostljiv in ukončaj moje hudobije! Prosim te, o Gospod!

ne pripusti me večni smerti. Podaj mi z visočine svojo roko, in reši me iz rok sovražnikov mojega zveličanja, de se ne bodo nad menoj veselili ter rekli: „Pogubili smo ga!“

Še eno kesanje in obžalovanje.

O neskončno pravični, dobrotljivi, naj viši, presveti, vse časti in ljubezni naj vredniši Bog! Spoznam pred teboj in pred vsimi nebeškimi prebivavci, de sim grešil, veliko grešil. Tebe, naj viši dobroto, sim s svojo nepokoršino in nehvaležnostjo razžalil; zaničeval sim terpljenje in smert Jezusa Kristusa; in njegovo presveto kri sim z nogami teptal. Oh! zaslužil sim, de bi me bil nar grozovitniši kaznoval, za vekomaj mi

nebesa zaklenil in me v peklen-
ski ogenj pahnil.

O! kako mi je žal, de sim
grešil, de sim Tebe, svojiga Bo-
ga tolikrat razžalil! O ko bi nik-
dar grešil ne bil! O ko bi mogel
storiti, de bi se nikdar zgodilo
ne bilo! O, ko bi množico svojih
grehov s svojo kervjo izbrisati
mogel! — Glej! o neskončno do-
brotljivi, usmiljeni Bog! k tebi se
vernem nazaj; obžalujem in sov-
ražim vse grehe vsiga svojiga
življenja, zlasti pa vse in vsaki
greh, kterigakoli sim po svoji
zadnji spovedi storil. Pa ne ob-
žalujem jih samo zavoljo zasluže-
ne grozne kazni (v peklu ali v
vicah), ampak posebno iz hvalež-
nosti, iz ljubezni do tebe; obžalu-
jem in sovražim jih, ker jih ti, o
nar Svetejši! sovražiš. In ko bi tu-

di nobeniga pekla in nobenih nebes, nobene kazni, nobeniga plačila ne bilo, bi mi vendar žal bilo, de sim tebe nar bolj dobrotljiviga in ljubeznjiviga Boga kdaj razžalil. Nikdar nikoli več nočem grešiti — raji hočem umreti. Zatoraj se hočem tudi vsih slabih priložnost, in vsiga, karkoli bi me utegnulo v greh zapeljati, skerbno ogibati; in akoravno bi mi bilo tolikanj ljubo, kakor oko, ali roka ali noga, od sebe hočem vreči in raji zgubiti, kadar bi me kaj v greh zapeljevalo. Vse storjeno hudo hočem po moči popraviti; vso škodo, ktero sim kterimu družimu na časnim ali večnim blagru, na duši ali na telesu storil, poverniti; vse hočem, kolikor mogoče, popraviti in poverniti. In — tedaj upam po neskončnim zasluženji

Jezusa Kristusa, in po zakramentu sv. pokore, v ta namen postavljenim, odpušenje svojih grehov, milost in moč zadobiti, de bom svoj sklep zvesto spolnoval, pobožno živel, in enkrat v tvoji zveličanski milosti srečno umerl. Amen.

Pred spovedjo.

1. Bog, Oče nebeški! Usmili se me in skaži mi milost, de bom svoje grehe prav spoznal. **Bog Sin, odrešenik svetá!** Usmili se me, in dodeli mi resnično kesanje nad storjenimi grehi. **Bog, sveti Duh!** Usmili se me, in sprejmi me zopet v svojo milost.

2. Jezus, Sin Davidov! Usmili se me; Jezus! bodi mi ubogimu grešniku milostiv. — Jezus! ne daj, de bi tvoje terplje-

nje in tvoja smert nad menoj zgubljena bila. — Jezus! daj mi skesano in ponižno serce, in ne zaverzi me spred svojiga obličja. **O Jagnje Božje!** ki odjemlješ grehe sveta, usliši me, prizanesi mi, usmili se me! Odvzemi od mene vse grehe, s kterimi koli sim te v svojim življenji razžalil.

3. V té, o večna Resnica! verujem; v té, o neskončno Usmiljenje! upam; tebe, o naj viši Dobrota! ljubim čez vse. **O** ko bi te bil zmiraj in čez vse ljubil!

4. Tebi samimu sim grešil, o Bog! in pred teboj sim hudo storil. Grešil sim zoper nebesa in zoper tebe, o nebeški Oče! Več nisim vreden tvoj Sin imenovan biti. Ali vender te prosim po dragi kervi Jezusovi, bodi mi grešniku milostiv!

5. **Moj Gospod in moj Bog!** iz serca mi je žal, de sim te razžalil. Rajši hočem umreti, kakor še enkrat v greh privoliti! **O Bog**, daj mi svojo milost in pomoč!

6. **Preljubeznjivi Jezus!** ki velike grešnice Magdalene nisi zaverigel, kateri si se v Petra, ki te je bil zatajil, zopet z milostivimi očmi ozerl; kateri si razbojnika na desni v nebeški raj sprejel; — tudi mene ne zaverzi; sprejmi me zopet v svojo ljubezen; bodi mi Jezus — odrešenik, zveličar, in očisti me mojih grehov; ne zaverzi me, ampak zveličaj me, de te bom vekomaj molil, častil in hvalil. Amen.

Perva molitev po spovedi.

O Bog! prečuden v svoji dobrotljivosti in v svojim usmiljenji!

Tedaj sim v zakramentu sv. pokore očišen po kervi Jagnjeta božjiga, ki je za nas umorjeno bilo! Razterte so mojih grehov vezi; razvezane so v nebesih! Jaz zgubljeni otrok sim zopet sprejet od nebeškiga Očeta; bela obleka posvečujoče gnade mi je zopet podeljena; zopet sim delež božji, sodelež Kristusov! O ko bi vse stvari z menoj hvalile neskončno ljubezen in tsmiljenje našiga Boga. — O! zapojmo pesem treh mladenčev v razbeljeni peči v Babilonu:

Gospod! Bog bōdi hvaljen! Ti si hvale vreden. Veličansk in vekomaj čez vse vzvišen. Vse dela Gospodove, hvalite Gospoda; hvalite in povzdigujte ga čez vse vekomaj!

Angeli, nebesa, moči Gospo-

dove, hvalite Gospoda; hvalite in častite ga čez vse vekomaj!

Solnce in luna in zvezde nebeške, hvalite Gospoda; hvalite in povišujte ga čez vse vekomaj!

Dež in rosa, hlad in vročina, led in mraz, noči in dnevi, slavite Gospoda; hvalite in povišujte ga čez vse vekomaj.

Svetloba in tama, strele in oblaki, hribje in griči, slavite Gospoda; hvalite in povišujte ga čez vse vekomaj.

Morja in reke, ribe v vodi, ptice v zraku, živali po polji, slavite Gospoda; hvalite in povišujte ga čez vse vekomaj!

Človeški otroci, služabniki Gospodovi, duhovi in duše pobožnih, svetniki in iz serca ponižni, slavite Gospoda; hvalite in povišujte ga čez vse vekomaj!

Slavite Gospoda vse stvari; on je dober, njegovo usmiljenje je večno. On nas je groba otel, on nas je stergal iz smertnih rok.

Druga molitev.

In tedaj sim tvoj, o Bog! in tvoj hočem ostati. Nikoli več nočem grešiti. V prihodnje bo vse moje življenje, vse moje djanje in nehanje le v tvojo čast in v tvoje dopadenje obrnjeno. Truditi se hočem, da bom z vso pridnostjo doprinesel, kar sim dozdej zamudil in opustil. Ničesa nočem tolikanj čislati, ničesa tolikanj goreče ne ljubiti, kakor tebe, svojiga Boga. Nič nočem tolikanj sovražiti, kakor greh, ker je razžaljenje tvojiga neskončniga in nar ljubeznjivšiga veličastja. — Ali, o Bog! moja slabost, moja

omahljivost ti je znana. Samo ti, o Bog, mi moreš moč dati, de bom tudi spolnoval, kar sim sklenil. V tebi, o mogočni Bog, premorem vse, brez tebe pa nič. Skaži mi toraj, o mogočni Bog, še dalje svoje usmiljenje, in daj mi — po zasluženji Jezusovim te ponižno prosim — daj mi toliko svoje milosti, de te nikdar več razžalil ne bom.

Ti si moj Bog, moj Odrešnik, moja krepost, moje pribežališe. Uterdi me tedaj in varuj me v vsih nevarnostih in skušnjavah moje lastne poželjivosti, zapeljiviga svetá in hudobniga duha! ne pusti me nikdar več grešiti! Vnemi v meni živo neugasljivo sovraštvo do greha, resnično stano vitno vnetost v tvoji sveti službi, pravo, zvesto, gorečo ljube-

zen do tebe in do bližnjiga, zakaj tebi samimu hočem odsihmal živeti, tebi umreti, tvoj hočem biti živ in mertev.

Sveta Marija! pribežališe grešnikov, bodi moja prošnica pri Bogu, in prosi zame, de zdaj storjeniga sklepa nikdar spremenil ne bom. **Sveta Marija, Mati božja,** prosi zame uboziga grešnika zdaj in o smertni uri.

O vsi svetniki božji! prosite zame, de se bom zoper vse skušnjave serčno bojeval, in po vašim zgledu raji svoje življenje, kakor pa prijateljstvo in milost božjo s kakim greham zgubil! **Amen.**

Molitve za sv. obhajilo.

Molitev za vredno sprejetje.

„Pridite k meni vsi, kateri se trudite, in ste obloženi, in jaz vas bom poživil.“
(Mat. 11, 28.)

„Kruh, kteriga bom jest vam dal, je moje mesó za življenje sveta.“ (Jan. 6, 25.)

O sladka, o tolaživna beseda za grešnika, de ti, o Gospod, moj Bog! uboziga in nadložniga vabiš k zavžitju svojiga naj svetjšiga telesa! Ali kdo sim jest, o Gospod, de se smem upati, k

tebi pristopiti? — Glej, nebo in zemlja te ne obsežeta, pa kličeš: „Pridite k meni vsi!“ — ali kako smem priti, ker se nič dobriga ne zavem? — kako te hočem vpe-
ljati v svojo hišo, ker sim te tolikrat in tako hudo razžalil? — Angeli in Arhangeli te molijo; pravični in svetniki se te boje, in praviš: „Pridite k meni vsi!“ — Ko bi ti, o Gospod! tega ne rekel, kdo bi verjel, in kdo bi se upal pristopiti? ali ti hočeš, ti nas vabiš, ti zapoveduješ, celo z večno smertjo nam žugaš, če te ne bomo pri sv. obhajilu prejemali, rekoč: „Resnično, resnično vam povem, ako ne bote jedli mesa Sinú človekoviga, in pili njegove kervi; ne bote imeli življenja v sebi.“ (Jan. 6, 54.)

Tvoje telo tedaj in tvojo kri, o Gospod Jezus Kristus, moram prejeti pri sv. obhajilu in sicer večkrat prejeti; to je tvoja sv. volja, to vem. Ali vem tudi, o Gospod! de „kdor po nevrednim je tega kruha, se pregreši nad tvojim telesam in nad tvojo kervjo in si sam je in pije sodbo in večno smert.“ — Ti, o predobrotljivši Jezus! poznaš mojo slabost in nezmožnost, de bi se vredno pripraviti mogel za tolikanj sveto opravilo. Zatoraj usliši mojo ponižno prošnjo, in pripravi si ti moje serce v vredno in prijetno prebivališče. Dodeli mi milost, de bom ta presveti zakrament s takó čistim sercam, in s takó gorečo pobožnostjo prejel, de bo resnično zame jed življenja,

brnilo zoper greh, in zastava mojiga prihodnjiga življenja.

Pridi, sv. Duh! olepšaj moje serce z vsimi čednostmi, ktere ga zamorejo Bogu prijetniga storiti, in spreoberni ga v mojimu Zveličarju prijetno in vredno stanovanje.

Presveta Devica! ktera si bila od Boga vredna spoznana, Jezusa Kristusa po moči sv. Duha v svojim deviškim telesu spočeti in ga v svojim naročji nositi: zadobi mi milost, de ga bom tudi jaz v tej presveti skrivnosti vredno prejel in v svojim sercu nosil.

Stoj mi na strani, o zvesti angel varh! in spremi mene, svojiga rejenca, k mizi Gospodovi. Prosi zame, de bo Gospod Bog moje serce z ognjem svoje ljubezni vnel, de bom kruh angelski

s spodobno zbranostjo in v svoje večno zveličanje zavžil.

O sv. Jožef, in vi svetniki in izvoljeni božji! kateri od obličja do obličja gledate tistiga, kteriga v tem presvetim zakramentu, skritiga pod podobo kruha, prejema-mo: hitite v mojo pomoč in pripravite moje serce svojimu in mo-jimu Bogu, de ga bom že tukaj, v dolini solz, v sebi hranil, in v njegovim posestvu svoje zve-ličanje zadobil. —

V e r a.

„Vzemite in jejte; to je moje telo, ktero bo za vas dano; vzemite in pite, to je moja kri, ktera bo za vas prelita.“

„Kdor je moje meso, in pije mojo kri, ostane v meni in jest v njem.“ (Jan. 6, 57.)

O Jezus, večna resnica in večno življenje! akoravno te v presvetim zakramentu ne vidijo

oči, vendar terdno verujem, de si resnično pričujoč pod podobo kruha; ravno tisti včlovečeni Bog, kteriga je Marija, prečista Devica, po moči sv. Duha bila spočela in rodila na svet; kateri je za nas na križi umerl, in zdaj ko sodnik živih in mertvih na desnici Boga Očeta sedi. To verujem, o Jezus! ker si, večna gotova resnica, sam rekel: „Vzemite in jejte, to je moje telo; vzemite in pite, to je moja kri!“ V tvojo besedo terdno verujem, o Gospod! ali pridi, prosim te, moji slabi veri na pomoč, in dodeli mi, de bom vedno terdneje in serčneje veroval.

Počeseenje.

Po tvoji sveti besedi, o Jezus! podučen, in po tvoji milosti prepričan, de si resnično vpričen

v tej prevzvišeni skrivnosti, te molim v zakramentu z vso ponižnostjo in gorečnostjo svojiga serca ko svojiga Gospoda in Boga. **O Jezus!** tebi se spodobi vsa čast in hvala; zakaj ti edini si velik, ti edini si svet, ti edini si Gospod, in vse stvari so kakor nič pred teboj. Oh, ko bi te z ravno to ponižnostjo in gorečnostjo v tem presvetim zakramentu počastiti in moliti mogel, kakor so te nekdam Marija, tvoja preblazena Mati, tvoj sveti rednik, pastirji Betlehemijski in modrijani iz juterne dežele ko novorojeno dete molili in častili, in kakor te angeli božji in vsi izvoljeni v nebesih časte in molijo.

To je moja serčna želja, o moj Zveličar! in de ti bo moje, ako ravno pičlo počeseenje dopadljivo,

ga združim s počeševanjem teh velicih svetnikov, in posebno s tistim, s katerim si sam v svojim življenji na zemlji svojiga nebeškiga Očeta častil. Daj, o Jezus! de bo vprihodnje moja duša vselej in v vsim tvoji sveti volji pokorna, de bo potem vse moje življenje le neprenehano počeševanje tvojiga veličastja. Amen.

Ponižnost.

Če svojo nizkost, o Jezus! in neštevilno množico svojih grehov premislim, me rudečica oblije in moje serce se prestraši. — Nisim ne angel, ampak slaboten človek, storjen iz zemeljskiga prahu; in vendar še uni prevzvišeni duhovi pred teboj trepetajo in stermeči svoj obraz zakrivajo. — Nisim ne Janez kerstnik, ki je bil

že v maternim telesu posvečen, ampak sim v grehah spočet in rojen: in vender se je ta veliki svetnik nevredniga mislil, de bi ti bil le jermene tvojih čevljev odvezal, kaj mi je tedaj storiti, meni ubozimu? Ako grem od tebe se pogubim; če te pa po nevrednim prejmem, si jém sodbo večniga pogubljenja, kaj mi je storiti? — Glej, o Gospod! v tem težavnim stanu se veržem pred te v prah, in ponižno pred teboj svojo revšino in svojo nevrednost spoznam. — Ko bi se leta in leta pripravljaj, bi vender nikdar vréden ne bil, k temu presvetimu zakramentu pristopiti; zakaj ti si moj Bog, jaz le tvoj služabnik; ti moj stvarnik, jaz pa prah; ti nar svetejši, in jest le grešnik. Ali ker me sam k tej svatovšini vabiš, ker

mi celó z večno smertjo žugaš, če ne pridem, zatoraj pridem, in kolikor večí je moja revšina in moja nevrednost, toliko bolj hitim, de me boš ti, neskončni vir vse dobrote, s svojimi sladkimi darovi obogatil.

Upanje.

„Kdor moje meso jé, in mojo kri pije, ima večno življenje, in jest ga bom obudil na sodnji dan.“ (Jan. 6, 55.)

O Jezus! od mojih pervih let že moje edino upanje; prah le sim sicer, in pepel, in pregrešna posoda, ali ti si Oče usmiljenja in Bog vse tolažbe, kateri vse trudne in obtožene k sebi vabi, de bi jih poživil. Ako si med svojim bivanjem med človeškimi otroci na zemlji le memogrede toliko bolezen ozdravil, ako je sama

senca sv. Petra bolne ozdravila: ali ne smem upati, de bom tudi jest, ko se boš v moje serce preselil in boš s popolnostjo svoje božje nature v njem prebival, vsih slabost in napak ozdravljen in očišen?

Ker se tedaj s pomočjo tvoje milosti nobeniga greha več ne zavem, glej! se vzdignem, in pridem k tebi, svojimu Očetu, svojimu nar ljubeznjivšimu zdravniku, svojimu edinimu pribežališu. Pridem k tebi z nar terdnišim zaupanjem, de bo to sv. obhajilo čednosti vere, upanja in ljubezni v meni povikšalo, de me bo zoper vse napade mojih sovražnikov uterdilo, zapeljivosti vsiga poželenja v meni moč odvzelo; moje dosedanje navadne grehe v meni zaterlo; v vsim dobrim me poter-

dilo, in de bo nazadnje zastava mojiga prihodnjiga, večniga zveličanja. Resnično, o Jezus! tega sim si zvest; to upanje nosim v svojim sercu, ker si ti neskončno dobrotljiv in usmiljen, in zvest v svojih obljubah. Amen.

Kesanje in obžalovanje.

Serčno mi je žal, o Jezus! de sim te razžalil. Iz ljubezni do tebe, ker si neskončno dobrotljiv in vse ljubezni vreden, mi je serčno žal. Nikdar več, o Jezus! te nočem razžaliti; raji hočem v tvoji milosti precej umreti, kakor v grehu in v tvoji jezi vprihodnje živeti. —

Ljubezen.

„Gospod, h komu pojdemo? Besede večniga življenja imaš.“ (Jan. 69.)

In kako bi te mogel zopet

kdaj razžaliti: kako bi te mogel ljubiti nehati, ker me s toliko ljubeznjivostjo k svoji mizi vabiš, de naj zavžijem tvoje presveto Telo, ktero serce človekovo v tvoji posvečujoči milosti poterduje, in ljubezen do nedolžnosti in čistosti v nas pomnožuje; ktero nas nar serčneje s teboj sklepa, de vekomaj mi v tebi, in ti v nas živiš. **O** nezapopadljiva ljubezen! kdo bi te ne ljubil? „Gospod! h komu pojdemo? Ti imaš besede večniga življenja.“ — Resnično, gorje mu, kdor te ne ljubi, o nar ljubeznjivši!

Ljubim te, o Jezus! iz vsiga svojiga serca, iz vse svoje duše, iz vsih svojih moči, čez vse. **O** ko bi me ta sveti zakrament tako tesno s teboj sklenil, de bi me nič na svetu, ne življenje, ne

smert od tebe ločiti ne moglo!
O življenje moje duše! Ne le z besedami in z ustmi, ampak v djani in v resnici te hočem ljubiti.

In ker si ta sveti zakrament ko vezilo ljubezni med svojimi učenci postavil, tedaj terdno sklenem, de bom odslej svojiga bližnjiga, in tudi svojiga sovražnika iz ljubezni do tebe kakor samiga sebe ljubil. **Poterduj, o Jezus!** vedno bolj in bolj to ljubezen v mojim sercu, in daj mi vedno bolj popolnoma v tvoji božji milosti prihajati. **Amen.**

Hrepenenje.

Kakor jelen po hladnim studencu, tako hrepeni moja duša po tebi, **o Jezus!** po tebi je žejna, ki si zaželenje, in blagor vsih

ljudi. — O Bog mojiga serca! Ne v nebesih, ne na zemlji ni zame nič ljubšiga, kakor si ti. O kruh angelski! ki vso sladkost v sebi ima, kolikor večkrat te zavžijem, toliko veči je moje hrepenenje po tebi.

Pridi toraj, o Jezus! pridi in ne mudi se dalje, ti moj mir, moj blagor, ti ljubeznjivi prijatelj moje duše! Brez tebe sim kakor u-sušen studenec; ali pri tebi najdem vir večniga življenja. Pridi, o moj Zveličar! de bom tebe, kteriga moja duša ljubi, kteriga celó angeli s svetimi željami gledati hrepené, v svoje serce prejel in z nar gorečniši ljubeznijo objel. Amen.

Pridi toraj, o preljubeznjivi Zveličar! pridi v mojo dušo, posveti jo, posedi moje serce in o-

čisti ga. Pridi v moje telo, ohrani ga, in ne daj se mu nikdar od ljubezni tvoje ločiti. O žareči ogenj! požgi v meni vse, karkoli je tvoje svete vpričnosti nevredno, in kar bi moč tvoje milosti in tvoje ljubezni v meni oviralo.

M o l i t e v.

O Mati mojiga Zveličarja! imej usmiljenje z mojo ubogo dušo! prosi ti zame, de bom s tvojo pomočjo tvojiga ljubiga Sinú s popolnoma ljubeznijo prejel, in de bom človek po njegovi sveti volji postal.

(Ravno pred sv. obhajilam:)

O Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlje, usmili se me!

Gospod! nisim vreden, de greš pod mojo streho, ampak re-

ci le z besedo in ozdravljena bo moja duša.

Molitve po sv. obajilu.

Občudovanje.

O Jezus! — sveto, neomadežvano, brezgrešno, čez vse nebesa povišano Jagnje božje! — ali ti si k meni prišel! Ti si prišel pod mojo ubožno, s stoterimi nepopolnomastmi obteženo dušo! kdo zamore izreči velikost te ljubezni in čuda tvojiga usmiljenja? — **O kralj večne lepote!** kaj imam vender ubogi grešnik nad seboj, kar mi je moglo tvojo ljubezen pridobiti, kar te je moglo nagniti, tako serčno se z menoj skleniti? — **O Jezus!** o moj odrešenik! kako nezapadljivo, kako prečastito je tvoje usmiljenje in tvoja dobrotljivost?

O vi vsi, ki se Gospoda bojte, pridite in čujte! Naznaniti vam hočem, kaj de je veliciga nad menoj storil. Zastavo njegoviga usmiljenja in njegove ljubezni sim v njegovim svetim tempeljnu prejel; ali kaj pravim? On sam, neskončni vir vsiga usmiljenja, se je znižal, ter v moje serce prišel. O neizrekljiva dobrotljivost! O prečudne dobrote! Ubog človek, reven hlapec je svojiga Boga prejel! O hvalite vse stvari z menoj svojiga in mojiga Boga!

Počeseenje.

O moj Gospod in moj Bog! Molim te v zamaknjenji svojiga serca. Sam ti si vreden, prejeti slavo in čast in hvalo. Zatoraj kličem iz dna serca: Gospod! kdo ti je enak? — Velik si, o Go-

spod! in neskončne hvale vreden. Naj te vsi nebeški angeli z menoj in zame hvalijo, slavé in časté.

Veselje.

Našel sim ga, kteriga moja duša ljubi. Oklenem se ga, in ga ne spustim, de bom v resnici reči mogel: Živim, pa ne samo jest, ampak Jezus Kristus v meni živi.

Tedaj, o Jezus! moj mir, moje edino veselje, moje zveličanje, zdaj spusti svojiga služabnika v miru, ker so moje oči vidile tvoje zveličanje. Moje serce se te veseli; v tebi se raduje moja duša. O Bog mojiga serca! O ko bi v tvoji ljubezni zdaj srečno mogel umreti!

Zahvala.

Kakošno zahvalo, o predo-

brotljivi Jezus! naj ti izrečem za neprecenljivo milost, s katero si me dans po tem presvetim zakramentu osrečil? Nič večiga, o Jezus! mi na tem svetu skazati ne moreš. Nobena mati tolike ljubezni do svojiga otroka imeti ne more, kakoršno si mi ti zdaj skazal. O sveta večerja! moja duša te poveličuje, o Gospod! in moj duh se razveseljuje v tebi svojim Zveličarji.

Neskončna zahvala ti bodi, o Jezus! in kar jaz ne premorem, naj namesti mene tvoji svetniki in vse stvari v nebesih in na zemlji storé.

Sveta Marija! deviška Mati tistiga, ki sim ga zdaj prejel, reci ti zahvalo mojimu Jezusu za preveliko milost, ki mi jo je ska-

zal, in hvali ga namesti mene od zdaj v vekomaj.

O moji nebeški varhi, vsi svetniki božji! recite mojimu Bogu večno zahvalo za njegovo neizrekljivo dobrotljivost, ki jo je zdaj meni, svoji ubogi stvari, skazal.

Vse stvari božje! hvalite mojiga Jezusa vekomaj; zakaj on, ki je mogočen in usmiljen, je velike reči nad menoj storil.

Darovanje.

O usmiljeni Oče! kateri si me tolikanj ljubil, de si svojiga edinorojeniga Sina v zadostenje za moje grehe, in meni celó v hrano dal; poglej nanj, na svojiga maziljenca, nad katerim že od vekomaj svoje dopadenje imaš. Tega tvojiga preljubljeniga Sinú ti darujem, in ž njim tudi sebe v za-

hvalo za milost, ki si mi jo dans skazal. Naj ti bo, o nebeški Oče! moj dar prijeten, in iz ljubezni do njega, mojiga odrešenika, obrni milostivo svojo jezo od mene, če sim jo zdaj s svojo merzloto zaslužil, ali bi jo pa v prihodnje s svojimi grehi zaslužil.

O Bog! glej, on, srednik med teboj in med nami grešnimi ljudmi, za nas prosi. Njega ti darujem, ki nar manjši greha ni storil, ampak je grehe sveta odvzel in naše boleznj s svojimi ranami ozdravil.

Sprejmi toraj milostivo, o naj svetejši Oče, sprejmi ta sveti, čisti dar v čast in povikšanje tvojiga presvetiga imena, v serčno zahvalo za vse meni storjene milosti in dobrote, v zadostenje za moje grehe, in v popravo za vse

pogreške in nepopolnamasti, ktere-
 rekoli sim v tvoji sveti službi sto-
 ril in v zadobljenje tistih gnad,
 ki so mi v zveličanje potrebne in
 koristne.

Tebi pa, o Jezus! zročim svoj
 um, svojo pamet, svoj spomin,
 svojo voljo, svojo prostost. Vse,
 kar premorem in imam, vsi darovi
 telesa in dušne moči, ti bodi zdaj
 posvečeno, združeno s tistim, kar-
 koli so ti zveličani v nebesih kdaj
 prijetniga in dopadljiviga darova-
 li, in naj bo posebno v povikše-
 vanje tvoje časti obernjeno. Do-
 deli mi tedaj svojo milost, vnemi
 moje serce z ognjem svoje božje
 ljubezni, in dovolj bom bogat; in
 na zemlji nič več ne želim. Amen.

Prošnja.

O Jezus! kaj mi boš še od-

rekel, potem, ko si mi sam sebe dal v jed in v zastavo večniga zveličanja? — K meni si prišel, de si me poživil, mi pomagal, me tolažil. Ti mi moreš pomagati, saj ti si Bog in vsigamogočen. Pomagati mi hočeš; zakaj neskončno si dobrotljiv in usmiljen; in sicer bi k meni ne bil prišel. Zakaj bi tedaj vsiga od tebe ne upal? Zakaj bi te z otročjim zaupanjem ne prosil? — Zatoraj mi narpred odpusti, o Jezus, če morde te presvete skrivnosti, pred katero celó nebeški angeli v tihi grozi trepetajo, nisim s spodobno spoštljivostjo in pobožnostjo prejel.

O Zveličar božji! Tebi je stan moje duše bolj znan, kakor meni. Ti veš, kje de tvoje pomoči nar bolj potrebujem, ali pa kje mi nar večí nevarnost proti, de bi te

razžalil in tebe in svoje zveličanje zgubil. Oh, Gospod! tam pomagaj, tam skaži svoje usmiljenje. Dodeli mi, de bom tebe in sebe spoznaval, in potem greh čez vse sovražil. Dodeli mojemu sercu zveličansk strah pred tvojim božjim veličastvam, in živo ljubezen do čednosti in pobožnosti. Dodeli mi stanovitnost v dobrih sklepih in svojo pomoč, de bom vse grenkosti voljno iz tvojih rok prejemal in poterpežljivo prenašal, vse skušnjave premagal, in tako živel, de te nikdar več razžalil ne bom, in de bom svojo dušo pogubljenja rešil. O Jezus Kristus! ne daj, de bi tvoja predraga kri za me zastonj prelita bila; ne zaverzi me spred svojiga obličja; ne zaverzi te duše, v katero si se zdaj znižal priti.

O Jezus, edinorojeni Sin božji in pravi Bog, kateri si se tolikanj znižal, de si celó hlapčevsko podobo nase vzel, in se verh tega še v tem presvetim zakramentu, v katerim te svoje za večno življenje hraniš, od toliko ljudi zaničevati, in celó od toliko nevrednih kristjanov gerdobno skruniti pustiš; dodeli mi, de se bom vedno po tem svetim zgledu ravnal, in se od tebe učil, v svojim obnašanji krotak in iz serca ponižen biti.

O Jezus! čisto Jagnje božje, stori v meni čisto, nedolžno in zderžljivo serce; daj, de bom vprihodnje, kakor sveti angeli v nebesih, čist in nedolžen le na to mislil, kar je božjiga, de bom enkrat zveličanje dosegel, ki si ga obljubil, rekoč: „Blagor jim,

ki so čistiga serca; — Boga bodo gledali.“

Nazadnje, o dobrotljivi Jezus! dodeli, de bodo vsi, za ktere sim dolžan moliti, ali kterih sim se pri tem opravilu posebno spomnil, sadú presvetiga zakramenta zdaj, posebno pa o svoji smertni uri deležni. Pelji jih z menoj na pot večniga zveličanja, in dodeli nam, zraven resnične pokore zavoljo svojih grehov, tudi gorečo in stanovitno ljubezen do vsiga, kar je tebi dopadljivo, de bomo enkrat v tvojim kraljestvu združeni s teboj, tebe ko svojiga Gospoda, svojiga Boga, in svojiga nar boljšiga odrešenika od vekomaj do vekomaj hvalili in častili. Amen.

Končna molitev.

Tedaj sklenem svoje opravilo,

Zveličar božji! Ali ne grem popred od tebe, dokler še tvojiga blagoslova ne pridobim. Blagoslovi me, mili Jezus! in poterdi me v svoji milosti, kakor si svoje učence ravno pred svojim vnebohodam še blagoslovil, in v vsim dobrim poterdil. Blagoslovi mojo dušo in moje telo, moj um, moja pamet, moja voljo; blagoslovi vse moje misli, moje besede, moje djanja; blagoslovi moje dela, moj trud, moje veselje; blagoslovi nazadnje vse moje življenje, zlasti pa uro moje smerti; obvaruj me nagle in neprevidene smerti, brani me zoper vse skušnjave hudobniga duha; odverni od mene vso prederznost in obupljivost; in ne daj mi umreti brez vredniga prejetja svetih zakramentov, ktere si postavil, de bi grešnike očiševal, poživiljal,

poterdoval, in za večnost pripravljaj. Tebi samimu namreč, o Jezus! hočem vprihodnje živeti, tebi umreti, tvoj hočem biti živ in mertev. Amen.

Moljeno, češeno bode naj
Presveto rešnje Telo vekomaj.

(Papež Pij VII. so 24. sušca 1776 100 dni odpustkov podelili tistimu, kdor enkrat na dan te besede vsaj s skesanim sercam zreče; popolnoma odpustke pa, če se te besede vsaki dan skozi en mesec molijo, enkrat pa k spovedi in sv. obhajilu gre, in po misli sv. cerkve moli.)

Hvalna pesem Marije.

Moja duša poveličuje Gospoda, in moj duh se veseli v Bogu, mojim Zveličarji; ker se je ozerl na nizkost svoje dekle; zakaj glej! odsihmal me bodo srečno imenovali vsi narodi. Zakaj velike reči mi je storil, on ki je

mogočen, in sveto njegovo ime. In njegovo usmiljenje jim je od roda do roda, kateri se njega boje. Moč je skazal s svojo roko, in razkropil je napuhnjene v misli svojiga serca. Mogočne je s sedeža vergel, in ponižne povzdignil, lačne je z dobrim napolnil, in bogate prazne spustil. Sprejel je Izraela, svojiga služabnika; in se je spomnil svojiga usmiljenja, kakor je obljubil našim očakam Abrahamu in njegovimu zarodu na vekomaj.

Čast bodi Očetu in Sinu in sv. Duhu, kakor je bila v začetku in zdaj in vselej in od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pobožne molitve ob nedeljah in praznikih.

Molitve k presveti Trojici.

Vera.

Verujem v tebe, pravi troj-
edini Bog, Oče, Sin in sveti Duh,
kteri si vse vstvaril, kteri vse
ohraniš in vladaš, kteri dobro
plačuješ in hudo štrafuješ. Verujem,
de se je Sin božji za nas včlove-
čil, de nas je s svojo smertjo
na križi odrešil, in de nas sveti
Duh s svojo gnado posvečuje.

Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog, razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so apostelni oznanovali, in kar nam sveta Rimska katoliška cerkev verovati veleva. Vse to verujem, ker si ti, o Bog, večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati, ne goljufan biti. O Bog, pomnoži mojo vero.

Upanje.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog, de mi boš po neskončnim zasluženji svojiga edinorojeniga Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje, in odpušenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez kon-

ca vživati. Upam tudi od tebe potrebnih pomočkov vse to doseči. Upam to od tebe zato, ker si ti to obljubil, kateri si vsigamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. **O Bog!** poterdi moje upanje.

Ljubezen.

O moj **Bog!** ljubim te iz vsiga svojiga serca, in čez vse, zato ker si ti nar večji dobrota, neskončno popolnoma, in vse ljubezni vreden. Tudi zato te ljubim, ker si do mene in do vsih stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsiga serca, de bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili, ali kakor te še zdaj ljubijo. **Z** njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi **Gospod!** čedalje bolj in bolj. **Ker** te

tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno perzadevam, mi je iz serca žal, de sim tebe svojo neskončno dobroto, ktero čez vse ljubim, tebe, svojiga stvarnika, odrešenika in posvečevavca razserdil. Žal mi je, de sim grešil, de sim tebe, svojiga vsigamogočniga Gospoda, svojiga narboljšiga Očeta, razžalil. Terdno sklenem vse grehe in vse grešne perložnosti zapustiti, storjene grehe čedalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ne ravnati. Vzemi me spet za svojiga otroka, in dodeli mi gna-do ta svoj sklep dopolniti. Tega te prosim po neskončnim zasluženji tvojiga božjiga Sina, našiga Gospoda in Zveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

Čast, hvala in zahvala.

Čast, hvala in zahvala bodi Bogu Očetu, kateri me je s svojo vsigamogočnostjo in dobrotljivostjo vstvaril; Bogu Sinu, kateri me je s svojo kervjo odrešil, in z lučjo svojiga svetiga nauka razsvetlil; Bogu sv. Duhu, kateri me je pri sv. kerstu posvetil in me še vedno s svojo milostjo posvečuje.

Moj Bog! trojin sicer v osebah, ali en sam po bistvu; En Bog v treh osebah! Z nar globokeji ponižnostjo molim nar veči vsih skrivnost, in se ti zahvalim za tvojo dobrotljivost in usmiljenje, katero si mi tolikrat skazal: vsiga tega izreči ne morem, le moliti morem in občudovati.

Hvaljen bodi, Gospod moj Bog! za dušo, katero si po svoji podo-

bi vstvaril in mi jo vdihnil; — za telo, ktero si mi dal; za vse dobrote, ktere koli sim na duši in na telesu prejel; — za toliko odvernjenih nevarnost in za vsako pomoč v tolikanj stiskah in potrebah; — za tovarštvo tvojih svetih angelov; — za vsako tolažbo v britkostih in za tvoje varstvo v marsikterih skušnjavah; — za terpljenje, s katerim si me ponižal in poboljšal; za veselje, s katerim si mi življenje sladil, in mojo dušo razveseljeval; — za upanje prihodnjiga večniga zveličanja; — za tvojo milost, ktera me za nebesa pripravlja, in za smert, ki me bo tje pripeljala.

O Bog mojiga zveličanja in moje zaupanje! ne obrni se od mene, zakaj le nate stavim svoje zaupanje, in svest si tvojiga var-

stva, se ne bojim nobene nevarnosti, ne človeške hudobnosti, nobeniga peklenškiga napada.

Čast in hvala in zahvala bodi Bogu Očetu, Bogu Sinu in Bogu sv. Duhu; kakor je bila v začetku, zdaj in vekomaj. Amen.

Darovanje in sklenitev z Bogam.

O moj Bog, moj stvarnik, odrešenik in Zveličar! Tebi je znano hrepenenje mojiga serca. Ljubim te, in te vedno po spodobnosti želim moliti, hvaliti in ti v vsim pokoren biti. Ali, ker mi opravila sedanjiga življenja ne pripusté, de bi moje misli in moje serce vedno pri tebi bilo, zatoraj sklenem s teboj za dans in za vse svoje življenje:

1. Kolikorkrat se bom proti nebesam ozerl, se hočem zvese-

liti nad tvojimi neskončnimi popolnamastmi: ker si, kateri si neskončno mogočen, dobrotljiv, moder in pravičen; in tolikrat te tudi moliti želim.

2. Kolikorkrat bom usta odperl za govorjenje, bodi s tem sklenjeno zopetno darovanje življenja, terpljenja in smerti našiga Gospoda Jezusa Kristusa, in novo gnjušenje nad grehi.

3. Vsaki pregibljej moje roke ali noge bodi novo zročenje mene samiga v tvojo presveto voljo za zdaj in vekomaj.

4. Vsaki dihljej bodi toliko, kakor bi rekel: Hvaljena in češena bodi presveta Trojica!

Sprejmi, o Bog, sprejmi milostivo mojo resnično voljo in sklenitev; poterdi me, de ji bom vedno zvest ostal in v tvoji milosti

živel in umerl. Prosim te za to po Jezusu Kristusu Gospodu našim. Amen.

Pobožni povzdigljeji duha in serca k Bogu.

(Posebno za med sveto mašo.)

O moj Gospod in moj Bog, Jezus Kristus! kako hočem s taboj govoriti? V duhu pripognem pred teboj svoje kolena, in spoznam svoje grehe; zakaj grešil sim in hudo pred taboj storil.

Grešil sim zoper tebe, svojiga presladkiga Odrešenika; grešil sim zoper tebe, svojiga narljubeznjivšiga dobrotnika.

Oh prenehvaležen in prene-zvest sim bil od nekdej proti tebi! O kako reven sim; prah in pepel; usmili, usmili se me!

Vse svoje hudobije, vse svo-

je zanikernosti; vse napake, kterih je toliko in so tolike, veržem v tvoje presvete rane; veržem jih v neizmerni ogenj tvoje ljubezni; potopim jih v neskončni brezen tvojiga usmiljenja!

O ko bi te nikdar razžalil ne bil! O ko bi nikdar tvoje milosti zametal ne bil! O ko bi bil vedno tebi dopadljivo živel, in bi bil vedno tvojo sveto voljo spolnoval!

Terdno pa sklenem, s tvojo milostjo vprihodnje vsiga se ogibati, kar ti je neprijetno. Raji hočem umreti, kakor te radovoljno še kdaj razžaliti!

O presladki Jezus! bodi mi milostiv zavoljo zasluženja svojiga človeštva, in zavoljo zasluženj svoje preblažene Matere in vsih svojih izvoljenih!

Operi me s svojo drago kerv-

jo, in očisti me, in ozdravi in posveti me popolnoma!

Molim, hvalim, slavim te; zahvalim se ti, o Jezus, za vse tvoje milosti in dobrote.

Zahvalim se ti, o Sin živiga Boga, o mogočni Bog! ker si v svoji neizmerni ljubezni do mene človek postal.

Za me si hotel v stalci rojen biti, si hotel ko dete v plenice povit in v jasli položen biti, ter revšino in silo zame terpeti, in tri in trideset let v grenkosti in težavah živeti.

S kervavim potam si hotel oblit, sramotno vjet, zvezan, krivično obsojen, opljuvan, raztepen in razbičan, ko nespametnik z belim oblačilam ogernjen in zasramovan biti.

Hotel si kervavo bičan, s

ternjem kronan, z žebli grozovito na križ pribit, z žolčem in jesiham neusmiljeno napojen biti.

Ti, ki z lepoto ino svetlobo zvezde obdajaš, si nag, zasramovan, ranjen in poln grozovitih bolečin, zame na križi visel, in svojo drago kri preлил, ter zame umerl.

Oh, moj Jezus! edini moj blagor, daj de te bom z gorečo ljubeznijo ljubil, in v dnu svoje duše s teboj terpel!

V duhu objamem tvoj sveti križ, in iz ljubezni in spoštovanja do tebe ga tudi poljubim.

Naj mi bodo počesene tvoje kervave zveličanske rane, ktere si zame prejel, in v ktere me milostljivo skrivaš.

Glej, prečastiti odrešenik! glej na ponižnost prerevniga grešnika,

ki ni vreden, de ga zemlja nosi. Glej, vse ljudi višej cenim kot sebe, vsim se podveržem, in se vsih hlapca storim.

Vse, in zlasti tiste, ki me žalijo in me preganjajo, hočem resnično ljubiti.

Vsimu grehu in vsaki nespa-metnosti, vsimu poželenju, in svo-ji lastni volji se odpovem iz lju-bezni do tebe.

Vse, kar je pod menoj, za-pustim in zaveržem, in le tebe si zvolim.

Popolnoma se ti zročim; že-lim in molim, de bi se tvoja sve-ta volja v meni in nad menoj spol-novala vekomaj.

O moj presladki Jezus! zateri v meni vse, kar je tebi zoperno! Ozališaj me s svojimi zaslužnji, s svojimi čednostmi. Daj mi pravo

ponižnost, pravo pokoršino, pravo krotkost, pravo poterpežljivost, pravo ljubezen!

Daj, de bom svoj jezik in vse svoje ude in počutke popolnoma krotil; daj mi notranjo čistost, in gorečnost, in pomagaj mi, de se bom resnično k tebi spreobernal. Stori mojiga Duha enoličniga s svojim človeškim Duham; mojo dušo s svojo presveto dušo, in moje telo s svojim neomadežanim telesam!

S svojo božjo lučjo razvedri in razsvetli moj um in moje serce!

Reši me vsiga, kar me v terdni sklenitvi s teboj ovira. Skozi svoje svete rane me pripelji v svoje presveto pohištvo, o moj Bog! moj stvarnik, de bom studenec žive vode v sebi čutil, te jasno spoznal, te gorečniši ljubil, in ve-

komaj pri tebi miru in pokoja obilnost vžival, in hvalil tvoje presveto ime.

Usliši me, o Gospod! ne po moji volji, ampak po svojim dopadenji; usliši me, kolikor bo v povikšanje tvoje časti in v pomnoženje mojiga blagra.

Marija, o presladka Mati mojiga Bogá, prečastita kraljica nebeška! usmili se me! Prosi zame, o prezali limbar svete Trojice! de bom po tebi tvojiga Sinú, Jezusa Kristusa s popolnoma ljubeznijo objel in bom človek po njegovi volji postal.

O vsi svetniki božji, o zveličani duhovi, hitite mi na pomoč! Prosite zame, ve nezvenljive cvetice nebeške domovine, de bom po vas nebeškemu kralju dopadel, kteriga sladko obličje vedno gledate.

O preusmiljeni Jezus! usmili se svoje cerkve. Usmili se vsih, za ktere si svojo sveto kri prelil. — Spreoberni nesrečne grešnike; pokliči nazaj vse, ki so v zmotnjavah, in so se od cerkve ločili! Razsvetli nevernike, ki te ne poznajo. Bodi jim vsim pomočnik, ki v stiskah in nadlogah živé, in vsim, ki so se moji molitvi priporočili ali pa se priporočiti hočejo! —

Varuj moje starše, moje sorodnike, moje dobrotnike! Stori vse sebi dopadljive! Dodeli živim milost in odpušenje, mertvim vernim pa večni pokoj in večno luč! —

Preserčne prošnje do Jezusa Kristusa.

O predobrotljivi Jezus! moje upanje, moje pribéžališe, moje zveličanje! Usmili, usmili se me!

Ubožen sim in reven; nič nisim in nič ne premorem. Oh, kako sim nehvaležen; grešil sim zoper tebe, in hudo sim pred teboj storil. Odpusti mi. — Resnično sklenem, s tvojo pomočjo se poboljšati; bodi mi milostiv in izbriši moje grehe, operi me s svojo drago kervjo; ozdravi me s svojimi svetimi ranami; ozdravi me s svojim britkim terpljenjem in s svojo grenko smertjo, in očisti me popolnoma. Daj mi zopet nedolžno serce, kakoršno si mi dal pri sv. kerstu, de ti bom vekomaj dopadel!

Glej, o Gospod! popolnoma se ti zročim. Vso svojo voljo udam v tvojo voljo. Zgodi se, o Gospod, zgodi se tvoja volja vselej v meni in nad menoj!

O presladki Jezus! zateri vse

pregrešno življenje, kolikor ga je še v meni! Zateri vse napačno in nerodno, vse, karkoli ti nad menoj ne dopade. — Daj mi pravo ponižnost, poterpežljivost in ljubezen! Daj mi popolnoma krotenje jezika, vsih počutkov in udov; in olepšaj me s svojim zasluženjem in s svojimi čednostmi. — Pripravi si v meni prijetno in ljubo stanovanje. Ponovi mojiga duha, mojo dušo in moje telo s svojo nebeško milostjo! Daj, da ne bom več jest živel, ampak da boš ti živel v meni!

O preljubi moj! O moja edina ljubezen! O nebeški ženin moje duše! O presladkost mojiga serca! O življenje moje duše! O radostna svetloba v mojim notranjim! O Gospod, moj Bog!

O presveta Trojica, edini Bog!

Molim te, hvalim te, povišujem te, zakaj tebi se spodobi čast in hvala vekomaj.

O moj Bog in moje vse! O nar večji in nar slajši dobrota, moja prava in nepremenljiva blagota, napolni me s svojo obilnostjo, in skleni me seboj, de ne bom nič družiga ne hotel, ne iskal, ne ljubil, ne želel, kakor tebe!

O kdaj bom tako srečen, de te bom najdel? — Kdaj te bom ognjeno ljubil? Kdaj se te bom popolnoma oklenil? —

Usliši me, o Gospod! usliši me, pa ne po moji volji, ampak po svojim dopadenji. — Uči, razsvetluj, vodi, podpiraj me v vsim, de ne bom nič več ne mislil, ne hotel, ne govoril, ne delal, kakor, kolikor je tebi prijetno!

O Marija, presladka Devica!

O Mati božja! nebeška kraljica! rajski limbar, usmili se mene, svojiga prerevniga izgnanca! — Pozdravim te, častim te. O zadobi mi popolnoma zatajevanje samiga sebe! Zadobi mi čistost, ponižnost, de bom človek po volji tvojiga Sinú, kateri je Bog, češen vekomaj!

O svetniki božji, in vi zveličani duhovi, prosite zame! Sprosite mi popolnoma odpušenje mojih grehov, in božjo milost ter prijaznost.

O usmiljeni Jezus! usmili se svoje cerkve. Usmili se vsih, za ktere si svojo drago kri preli! Spreoberni in pripelji na pravo pot vse revne grešnike! Dodeli živim odpušenje in milost, mrtvim vernim pa večni mir in večno luč. Amen.

Pobožni zdihljeji,

ktere bi bilo koristno si jih zapomniti, de bi se serce s tem ali unim, in kjerkoli bodi, k Bogu povzdignilo.

Molim te, o prevzvišeni trojni Bog, Oče, Sin in sv. Duh, moje upanje, moja luč, moje veselje, moje življenje, moj blagor!

Molim te, hvalim in povišujem te, o Jezus Kristus! Slavim te in se ti zahvalim, o Sin živiga Bogá! za tvojo žalost in smertni strah, za tvoj kervavi pot, in za vse bolečine, ktere si bil iz ljubezni do mene nase sprejel!

O Gospod! moj Bog! Jaz nar revniši grešnik, nisim vreden, de me zemlja nosi. — Oh, dalječ od tebe, svoje nar vikši dobrote, sim zašel; pelji me k sebi nazaj!

Nadložen in slep sim in brez tebe nič ne premorem. Oh, Jezus! usmili se me!

Operi me, o Jezus! s svojo drago kervjo! Vsih mojih grehov me očisti! Ozdravi me popolnoma, de ti bom ves dopadel.

O ko bi pač resnično pohleven in iz serca ponižen bil! O ko bi uboziga in čistiga Duha bil!

Zapovedal si, o Gospod! de naj te ljubim. Daj, kar zapoveš, in zapovej, kar hočeš!

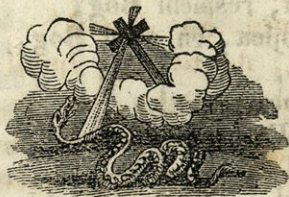
Daj, de te bom ljubil iz vsiga svojiga serca, iz vse svoje duše, in iz vsih svojih moči!

O moj Bog! kaj hočem brez tebe? Ti si moja prava, edina dobrota! o potegni me s seboj, de bom urno in stanovitno hodil po potu tvojih svetih zapoved!

Pripravi si, preljubljenec moj!
pripravi si prijetno in vedno sta-
novanje v mojim sercu, de boš v
me prišel, in vekomaj v meni pre-
bival!

Oh, preradost mojiga serca!
Znižaj se, in obiši in pridi k svo-
jimu hlapcu, in ga osreči, in skle-
ni seboj za vekomaj!

O predobrotljivi Jezus! o mo-
ja edina ljubezen, edina sladkost,
usmili, usmili se me. Amen.

Litanije

vsih svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kristi, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,

Sin, vsiga sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sami Bog,

S. Marija,

S. Mati božja,

S. devic Devica,

S. Mihael,

S. Gabriel,

S. Rafael,

Vsi sveti angeli in arhangeli,

Vse svete verste zveličanih

duhov,

usmili se
nas!

za nas Boga
prosi!

za nas

Boga

prosite!

S. Janez Kerstnik, } za nas Boga prosi!
 S. Jožef, }
 Vsi sveti očaki in preroki, za nas Bo-
 ga prosite!

S. Peter,
 S. Pavel,
 S. Andrej,
 S. Jakop,
 S. Janez,
 S. Tomaž,
 S. Jakop,
 S. Filip,
 S. Jernej,
 S. Matevž,
 S. Simon,
 S. Tadej,
 S. Matija,
 S. Barnaba,
 S. Lukež,
 S. Marka,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti aposteljni in evan- }
 gelisti, } za nas
 Vsi sveti učenci Gospodovi, } Boga
 Vsi sveti nedolžni otroci, } prosite!
 S. Štefan, }
 S. Lovrenc, } za nas Boga prosi!

S. Vincenc, za nas Boga prosi!

S. Fabjan in Sebastjan,
S. Janez in Pavel,
S. Kozma in Damjan,
S. Gervazi in Protazi,

} za nas Boga
 prosita!

Vsi sveti marterniki, za nas Boga pro-
 site!

S. Silvester,
S. Gregor,
S. Ambrož,
S. Avguštin,

} za nas Boga prosi!

S. Hieronim,
S. Martin,
S. Miklavž,

Vsi sv. škofje in spoznovavci,
Vsi sveti učeniki,

} za nas Bo-
 ga prosite!

S. Anton,
S. Benedikt,
S. Bernard,
S. Dominik,
S. Frančišk,

} za nas Boga prosi!

Vsi svetniki in leviti,
Vsi sveti mnih in pu-
 šavniki,

} za nas Boga
 prosite!

S. Marija Magdalena, za nas Boga
 prosi!

S. Agata,
S. Lucija,
S. Neža,
S. Cecilija,
S. Katarina,
S. Anastazija,

za nas Boga prosi!

Vse svete device in vdove, za nas Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice božje, za nas Boga prosite!

Bodi nam milostiv; zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostiv; usliši nas, o Gospod!

Od vsiga hudiga,
 Od vsiga greha,
 Od svoje jeze,
 Od nagle in neprevidene smerti,
 Od skušnjav hudičevih,
 Od jeze, sovraštva in vse hude volje,
 Od duha nečistosti,
 Od treska in hudiga vremena,
 Od šibe potresa,
 Od kuge, lakote in vojske,
 Od večne smerti,

reši nas, o Gospod!

Skozi skrivnost svojiga svetiga včlo-
 večenja,
 Skozi svoj prihod,
 Skozi svoje rojstvo,
 Skozi svoj kerst in sveti post,
 Skozi svoj križ in terpljenje,
 Skozi svojo smert in svoj pokop,
 Skozi svoje sveto vstajenje,
 Skozi svoj čudni vnebohod,
 Skozi prihod tolažnika svetiga Duha,
 V dan sodbe,
 Mi grešniki,
 De nam zanesesh,
 De nam odpustiš,
 De nas k pravi pokori pripelješ,
 De svojo sveto cerkev vižaš in o-
 hraniš,
 De pastirja apostoljskiga in vse cer-
 kvene stanove v svoji sveti ve-
 ri ohraniš,
 De sovražnike sv. cerkve ponižaš,
 De keršanskim kraljem in oblastni-
 kam mir in pravo enovoljnost
 daruješ,
 De vsimu keršanskimu ljudstvu mir
 in edinost daš,

resi nas, o Gospod!

te prosimo, usliši nas!

De nas v svoji sveti službi poterdiš
in obderžiš,

De naše misli k nebeškim željam
povzdigneš,

De vsim našim dobrotnikom večne
dari dodeliš,

De duše naše, in naših bratov, bliž-
njih in dobrotnikov večniga po-
gubljenja rešiš,

De sad zemlje daš in ohraniš,

De vsim vernim dušam večni pokoj
dodeliš,

De nas uslišiš,

Sin Božji!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d.

te prosimo, usliši nas!

- V. In nas ne vpelji v škušnjavo;
 O. Temuč reši nas od hudiga. Amen.
 V. Kruh z nebes si jim dodelil.
 O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi občutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinstnosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsigamogočni, večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in

nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetiga križa pretil. Po tem Gospodu Jezusu Kristusu odverni, milostivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, draginjo, bolezni in žalostne revne čase.

Vsigamogočni, večni Bog! usmili se svojiga služabnika našiga papeža (I.) in vodi ga po poti večniga življenja, de bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vižar vsih vernikov! glej milostivo na svojiga služabnika našiga škofa (I.), ki si ga pastirja naše škofije po-

stavil; dodeli mu, de tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobri mu službi, in tako s čedo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojimu služabniku našimu cesarju (I.) tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, de bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojim varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsim dobrim duhovske in deželске oblasti in gosposke, de nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k tvoji božji časti, k našimu zveličanju in k miru in sreči vsiga keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, de nam je prositi za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne,

za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsigamogočni večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, kteri so še pri življenji, ali pa so se že s sveta ločili, na prošnje vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri brez vsiga razdertja in ločitve. Preoberni naše serca k pravi pokori, in k poboljšanju našiga življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni, daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, de ti bomo kakor tvoji po-

korni otroci v življenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert, daj nam tvojo milost tukaj vživati, in tamkaj z vsimi izvoljenimi doseči, de te bomo v večnim veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, tvojim ljubim Sinu, Gospodu našim in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog ve-
komaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
(petkrat.)

Molitve k presv. reš-
njima Telesu.

Pred sv. rešnjim Telesam.

Moj Bog in Gospod, Jezus Kristus! kateri si iz ljubezni do nas v presvetim zakramentu noč in dan pričujoč, in nas z veliko ljubeznijo čakaš in vabiš, de bi te

prišli obiskat; terdno verujem, de si resnično pričujoč v presvetim zakramentu altarja; ponižno te molim in spoznam svojo veliko nevrednost, zahvalim te za vse tvoje gnade, posebno te dans zahvalim za te gnade, de mi v presvetim zakramentu samiga sebe daješ, de je tvoja mati, prečista devica Marija, tudi moja mati in moja besednica pred teboj; in de si me današnji dan spet poklical te v tej cerkvi obiskat.

O moj dobrotljivi in usmiljeni Jezus! iz vsiga serca te tukaj častim in molim v presvetim zakramentu, prvič, de se ti zahvalim za ta prečudni zakrament, v katerim nam svojo nar veči ljubezen skazuješ; drugič, zato, de vsaj nekoliko popravim tisto neizrečeno krivico in nečast, ktero ti

neverniki, krivoverci in tudi malo-
lopidni katoliški kristjani v tem
presvetim zakramentu delajo, in
tretjič zato, de bi s svojim obis-
kanjem in počešenjem tebe, o pre-
častitljivi Jezus! po vsih tistih
krajih na vsem svetu počastil, v
kterih se ti v presvetim zakra-
mentu zapušen brez počešenja naj-
deš.

Moj dobrotljivi Jezus! per-
serčno te ljubim, tebe svojo nar-
veči dobroto; iz ljubezni do tebe
mi je iz serca žal, de sim grešil,
de sim tvoje ljubeznjive zapovedi
prelomil, ktere mi le zató daješ,
de bi me časno in večno srečni-
ga storil; zdaj pa terdno sklenem
se v prihodnje s tvojo gnado in
pomočjo vsih grehov in grešnih
priložnost skerbno varovati, de

tebe, o večna dobrotota, več ne razžalim.

Zdaj se pa jest, nevredna stvar tebi, svojimu dobrotljivimu stvarniku, popolnoma zročim. V tvojo sveto voljo udam svojo slabo, le še preveč na hudo nagnjeno voljo; v tvoje sveto serce položim svoje revno, merzlo, nehvaležno serce, in te ponižno prosim, usmiljeni Jezus! užgi v mojim sercu ogenj božje ljubezni, in vzemi iz mojiga serca vse to, kar ti ne dopade, in kar me tvoje ljubezni nevredniga dela. — Ves želim tvoj biti, popolnoma se tebi dam: stori z menoj in z vsim, kar je mojiga, po tvoji sveti volji. Zdaj nič druziga ne išem, nič druziga ne želim, kakor tvojo ljubezen zmiraj imeti, tvojo presveto voljo

popolnoma dopolnovati, in v dob-
rim do konca stanoviten ostati.

Priporočim ti pa tudi vse
verne duše v vicah, in prosim
zanje, zlasti za tiste, ktere so s
posebno pobožnostjo ta sveti za-
krament molile in častile, in so
bile tvoji neomadežani materi s
posebno ljubeznijo udane. — Rav-
no tako te dans tudi prosim za
vse svoje dobrotnike, prijatle in
sovražnike, in za vse terdovratne
grešnike, de bi jim dodelil duha
resnične pokore.

Zdaj pa še sklenem vse že-
lje in zdihovalje svojiga serca
z ljubeznjivimi občutljeji tvojiga
presvetiga serca, o Jezus! in ta-
ko sklenjen jih dam tvojimu ne-
beškemu Očetu v dar, in ga pro-
sim v tvojim svetim imenu, de bi jih

iz ljubezni do tebe milostivo uslišal. Amen.

Molitev sv. Bonaventura.

Prebodi, o presladki moj Jezus! globočino mojiga serca s pušicami svoje sladke ljubezni, de bom vedno po tebi hrepenel, de bom željá in ljubezni do tebe kopernel, in zatoraj želel, to življenje zapustiti in s teboj se skleniti in biti. Daj, de bo moja duša vedno po tebi lačna, po kruhu angelskim, okrepčalu pobožnih duš, po našim vsakdanjim nebeškim kruhu, ki ima vso sladkost, in prijetnost v sebi. Tebe, po čigar obličji angeli neprenehama hrepenne, bodi vedno lačno in te naj zavživa moje serce, in s sladkostjo tvojiga Duha bodi vedno napolnjena moja duša, po tebi naj

bo vedno žejna, po viru življenja, viru modrosti in spoznanja, viru večne luči, po studencu radosti, obilnosti hiše božje. Tebe naj zaželi, tebe iše, tebe najde, k tebi hoče, k tebi pride, tebe premišlja, od tebe govori in vse stori v čast in hvalo tvojiga imena, s ponižnostjo in z razumnostjo, z ljubeznijo in radostjo, z lahnostjo in vnetostjo, s stanovitnostjo noter do konca. In ti le bodi vedno moje upanje, vsa moja nada, moje bogastvo, moje veselje, moja prijetnost, moja radost, moj pokoj in počitek, moj mir, moja tolažba, moja dišava, moja sladkost, moja jed, moje okrepčalo, moje pribežališe, moja pomoč, moja modrost, moj delež, moje posestvo, moj zaklad, v kteriga bodi terdno in

stanovitno moja duša in moje serce obernjeno. Amen.

Duša Kristusova, posveti me!
 Telo Kristusovo, zveličaj me!
 Kri Kristusova, napoji me!
 Voda iz desne strani, operi me!
 Terpljenje Kristusovo, poterdi me!
 O dobrotljivi Jezus, usliši me!
 V svoje svete rane skri me,
 Od tebe ločiti se, ne pusti me,
 Sovražnika peklenkiga varuj me,
 Ob uri moje smerti pokličiči me,
 K tebi priti mi zapovej,
 De s tvojimi Svetniki zdaj
 Te hvalim ino vekomaj. Amen.

O sladka moja ljubezen, Jezus in Marija! vama hočem živeti, vama umreti. Storita, de bom ves vajin, de ne bom nič več svoj. Amen.

Pesem od presv. zakramenta.

(Pange lingua.)

Jezik, poj skrivnost častito,
 Hvali Jezusa telo,
 Sveto rešnjo kri prelito,
 Ki je svet odkupljen ž njo;
 Ker je s smertjo grozovito
 Jezus rešil vso zemljo.

Od Marije, čiste D'vice,
 Nam je grešnim rojen bil;
 Hodil, oznanval resnice,
 Pot nebeško je učil;
 Iz ljubezni za ovčice
 Čudno sebe sam daril.

Zadnji večer prečastiti,
 Preden u terpljenje gre,
 Vse zapov'di dopolniti,
 Še z učenci jagnje jé;
 Dá se sam'ga sebe vžiti,
 Čudno iz lastne roké.

S kruha on, Meso Beseda,
 Res mesó z besedo st'ri,
 Ino vino kon'c obeda
 Spremeni u svojo kri;
 Kar oko nad tem ne vgléda,
 Živa vera to uči.

Zakrament nar več' svetosti
 Počastimo iz sercá;
 Vervajmo nove skrivnosti,
 Stara šega ne veljá.
 Naj počutkam v njih slabosti
 Terdna vera vidit dá.

Bod' Bogu Očetu hvala
 In njegovimu Sinú,
 Kter'ga kri nas je oprala;
 Slava Duhu svetimu.
 Večna čast se bo dajala
 Svet'mu trojnimu Bogu.

V. Kruh z nebes si jim dodelil.
 O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog, kteri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil; daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očeta, v edi-

nosti svetiga Duha, Bog vekomaj.
Amen.

Pesem pred sv. rešnjim Telesam.

Cvetice ve! ki noč in dan cvetete
Pred Jezusam, o trikrat blagor vam!
Očesec vele dokler ne zaprete,
Se, srečne, pred ne ločite od tam.
O de bi mogel jez, kjer ve merjete,
Na vaši stopnji bit' pred Jezusam,
De bi pred njim za njega dal življenje,
Ki dal je sebe v moje odrešenje.

Tud blagor vam, ve svetlobele sveče!
Tam gorite Zveličarju na čast;
O de bi jaz deležin bil te sreče,
Goreti zanj, vtopljen v nebeško slast!
De bi, enako vam, serce goreče
Povžilo v meni se Gospodu v last;
Bi jaz zamenjal z vami stopnjo svojo —
Doseglo kaj bi srečo, radost mojo?

Bod' slava tebi, blažena posoda!
Ki v tebi on prebiva, Ljubi moj,
Vdeljena ti je prečastna osoda,
Kot božji hram se svetiš pred menoj;
O ko bi služba, v sé hranit' Gospoda,
Mi dana bila le en dan — nocoj!
Ves gorel bi, ljubezni se povžival,
Ker bi ljubezni plamen v men' prebival.

Al vender kelh in sveče in cvetice!

O koljko srečniši sim jaz, kot vi!

Če pride k meni zvest Pastir ovčice,

Mi vžiti svoje da Meso in Kri;

Če v Jezusu prejmem nebes sladčice,

In v sercu mojim Kristus sam živi,

Takrat medlim, merjem moči ognjene,

Ker se Zveličar moj sam z menoj sklene.

O duša, kakor vešica se sukaj

Okol' te Luči neprenehama,

Od vere in ljubezni živi tukaj,

Ogrevaj se v svetlobi Ljubiga.

In kadar se ti da prejeti, ukaj,

S teboj mu poje truma angelska;

Objemi ga, terdo se ga okleni,

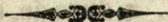
Ter prosi: Daj ljubezen, Jezus, meni!

Obhajilo v duhu.

Moj Jezus! terdno verujem, de si v presvetim zakramentu resnično pričujoč. — Iz serca te ljubim čez vse, ker si sam na sebi vse ljubezni vreden, in meni neskončno dobrotljiv. — Moja duša te zdaj želi prejeti; ali ker mi zdaj ni pripušeno tebe, o Jezus!

v presvetim zakramentu resnično prejeti, te prosim, pridi vsaj s svojo milostjo in ljubeznijo v moje serce. Pridi, o Jezus! moja duša po tebi hrepeni; ljubeznjivo te objamem, in se želim popolnoma s teboj skleniti. O ne pripusti, de bi bil kdaj od tebe odločen.

(Krajši.) Prosim te, o Gospod Jezus Kristus! de me sladka in ognjena moč tvoje ljubezni vsigavname in napolni. Pridi, o Jezus, v moje serce, de bom iz ljubezni do tebe umerl, kakor si ti iz ljubezni do mene umerl! Amen.

Litanije

od

presvetiga rešnjiga Telesa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,

Sin, vsiga sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sami Bog,

Jezus, kateri si pri zadnji večerji
sam sebe učencam zavžiti dal,

Jezus, kateri si v presv. zakramen-
tu resnično pričujoč s kervjo in
z mesam, z dušo in s telesam,
po božji in človeški natori,

Jezus, živi kruh, kateri si z nebes
prišel,

Jezus, kruh angelov,

Jezus, kruh vsih izvoljenih,

usmili se nas!

Jezus, kruh močnih,
 Jezus, čeznatorni kruh,
 Jezus, skriti Bog in Zveličar,
 Jezus, studenec vsih milost,
 Jezus, vedni in nar čistejši dar,
 Jezus, nekervavi dar noviga zakona,
 Jezus, nedolžno Jagnje božje,
 Jezus, skrita mana,
 Jezus, Beseda, ktera se je včlo-
 večila in zdaj vedno med nami
 prebiva,
 O nar svetejši zakrament,
 Nar veči skrivnost božja,
 Spomin nar večih čudežev božjih,
 Prečudno znamenje nar veči ljubezni
 božje,
 Zakrament večne ljubezni,
 Skrivnost vere,
 Dar sprave za žive in mertve,
 Nar veči moč v skušnjavah,
 Nar močnejši orožje zoper hudobni-
 ga sovražnika,
 Nar imenitniši vsih darov božjih,
 Presveti spomin Gospodoviga ter-
 pljenja in njegove smerti,

usmili se nas!

Presveta Gospodova večerja, pri
 kateri angelci strežejo,
 Nar veči veselje pobožnih duš,
 Moč slabih,
 Tolažba žalostnih,
 Pomoč zapuštenih,
 Popotnica teh, kateri v večnost gredó,
 Zastava večniga življenja,
 Bodi nam milostiv, zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostiv, usliši nas, o Jezus!
 Od vsiga hudiga,
 Od vsiga greha,
 Od ne vredniga prejemanja tega pre-
 svetiga zakramenta,
 Od poželenja mesá,
 Od poželenja oči,
 Od prevzetnosti življenja,
 Od vsih pregrešnih priložnost in ne-
 varnost,
 Od skrivnih skušnjav in zalazova-
 nja hudobniga duhá,
 Od vsih nesreč,
 Od nagle in neprevidene smerti,
 Od večne smerti,
 Po ljubezni, s katero si ta presv.
 zakrament postavil,

usmili se nasi!

reši nas, o Jezus!

- Po ljubezni, s katero si pri zadnji večerji svoje aposteljne obhajal,
- Po ljubezni, s katero tudi nas s svojim presv. rešnjim Telesam živiš,
- Po ljubezni, s katero se v tem presvetim zakramentu za nas daruješ,
- Po ljubezni, s katero v tem daru Božji pravici zadostiš,
- Po ljubezni, s katero nevrednim kristjanam zanašaš,
- Po ljubezni, s katero v tem presv. zakramentu tolikanj nečasti preterpiš,
- Po ljubezni, s katero s stola svoje milosti tako usmiljeno na nas gledaš,
- Po ljubezni, s katero nas takó usmiljeno poslušáš,
- Po ljubezni, s katero nam v tem presv. zakramentu tolikanj milost skazuješ,
- Po ljubezni, s katero v tem presv. za-

reši nas, o Jezusi!

kramentu do konca sveta pri nas
ostaneš, reši nas, o Jezus!

Mi grešniki,

De nam zanesesh,

De nam odpustiš,

De nas v živi veri v ta presv. za-
krament poterdiš in obderžiš,

De v naših sercih terdno zaupanje
v ta nar svetejši zakrament
obudiš,

De v naših sercih gorečo ljubezen
do tega nar svetejšiga zakra-
menta pomnožiš,

De našo čast in pobožnost k temu
presv. zakramentu poboljšaš in
ohraniš,

De nam gnado daš, vselej z do-
bro pripravo k tvoji mizi pri-
stopiti,

De nam sad tega presv. zakramen-
ta obilno dodeliš,

De resnično počešenje tega nar ča-
stitljivšiga zakramenta med na-
mi pomnožiš,

De vso nečast tej nar častitljivši

te prosimo, usliši nas!

skrivnosti božji prevaruješ in odverneš,

De svojo sveto cerkev vižaš in ohraniš,

De vsim, kateri v te verujejo, luč prave vere dodeliš,

De naše misli k nebeškim željam povzdigneš,

De naše serca s svojim milostivim obiskovanjem razveseliš, in očistiš,

De nam vselej veselje nad tem presv. zakramentam v serce daš,

De vedno v nas ostaneš, in mi v tebi,

De nas na koncu našiga življenja s to nebeško popotnico previdiš in obveseliš,

De nas poslednji dan k večnemu življenju obudiš,

De vsim vernim dušam večni mir in pokoj dodeliš,

De nas na tem sedeži svoje milosti uslišati hočeš,

Jezus, Sin božji!

te prosimo, usliši nas!

Jagnje božje, ktero grehe sveta odjem-
lješ, zanesi nam, o Jezus!

Jagnje božje, ktero grehe sveta odjem-
lješ, usliši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ktero grehe sveta odjem-
lješ, usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

M o l i m o.

O Bog, kateri si nam v pre-
čudnim zakramentu spomin svoji-
ga terpljenja zapustil; dodeli, te
prosimo, de svete skrivnosti tvo-
jiga telesa in tvoje kervi tako
častimo, de sad tvojiga odreše-
nja vedno v sebi občutimo. Kteri
živiš in kraljuješ z Bogam Oče-
tam, v edinosti sv. Duha, Bog
vekomaj. Amen.

Zdihljeji ljubezni k presv. sercu Jezusovimu.

O Jezus, ljubezen moja! dodeli mi po svojim naj svetejšim sercu, de bom tebe čez vse ljubil, in neprenehama v tvoji ljubezni raste!

O Jezus, nar slajši veselje mojiga serca! v tvojim presvetim sercu mi izvira vsa zveličanost.

O nikar ne pripusti, de bi kdaj drugej veselja iskal, kakor v tebi!

O Jezus! v tebi le se poterduje moje upanje zavoljo neskončne milobe tvojiga preljubeznjiviga serca; po ničemur ne hrepenim, kakor po tebi. O bodi vedno edina želja mojiga serca!

O Jezus moj nar večji in nar bogatejši delež v nebesih in na zemlji! Kaj morem še zraven tebe posesti, in česar morem še pogrešati, če imam tebe? Prosim te

po tvojim naj svetejšim sercu, ne pusti, de bi Te kdaj zgubil!

O Jezus, edini blagor moji-ga serca! Od tebe le pričakujem zdravje in življenje. Odreši me po svojim naj svetejšim sercu vsih dušnih slabost in bolezen!

O Jezus! edina pot v nebesa, življenje moje duše! V tvojim pre-svetim sercu hočem živeti in u-mreti! Amen.

Vesela pesem Jezusu.

O Jezus, ves moj blagor ti!
 Ljubezen sladka čez moči!
 Serce po tebi vse gori,
 Ko v tebi le se zveseli!
 Ne zmaga zlato solnce te —
 Ti vmakne mila luna se;
 Prijazna zarja zad ti je,
 In tudi svetle zvezdice!

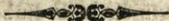
Tak čisto lil'je ne cvetó,
 Ne blage rož'ce tak lepó,
 Duha vijol'ce ne dajó
 Ne dragi klinčki tak ljubó.

Tak sladka ni nobena stvar,
 Ni toljko drag nikaki dar,
 Tak mil prijatelj ni nikdar,
 Kot sere ti mili gospodar!

Ni proti tebi višjiga,
 Lepota zemlje zgine vsa,
 Duhov spremine množica,
 Zbledi luč neba svitliga. —
 V ljubezni pesem podarim,
 Jo v serce tvoje izročim,
 Se s trumo angelov združim,
 Veselo ž njimi te častim.

Ti dušo mojo sam živiš,
 Seboj v ljubezni zaročiš;
 Mi toljko radost dodeliš,
 Serce obilno zveseliš.
 O ljubi ženin, sladki cvet!
 Si dražji mi, kot celi svet;
 Za te vse slasti štejem v smet,
 In raji križ si zvolim spet.

Po tebi le so želje vse,
 Ki zame v smert podal si se;
 Porôsi s svojo gnado me,
 Ko s sercam, z ustmi prosim te!
 Serca veselje ti sladkó!
 Ki si me ljubil tak močno,
 Ko steče mi življenje to,
 Me pelji v večni mir, v nebó!

Sveti križev pot

*zveličaniga očeta Leonarda Portu-
Mavriškiga.*

Darovanje sv. križeviga pota.

O dobrotljivi moj Jezus! lju-
bim te čez vse, ker si večna do-
brota in brezkončna milost. Žal mi
je iz vsiga serca, de sim tebe,

o nar veči dobrota! razžalil. Darujem ti ta sveti križev pot v tvojo čast v spomin tistiga težavniga pota, po katerim si zavoljo mene uboziga grešnika hodil. Vsih odpustkov se želim vdeležiti, kateri so za sv. križev pot podeljeni, toraj tudi želim, vse tako opraviti, kar in kakor je v zadobljenje odpustkov storiti potreba. Prosim te, o Jezus! dodeli mi gnado in moč, de bi s sv. križevim potam v tem življenji tvojo milost, v prihodnjim pa večno veselje zaslužiti mogel. Amen.

(Zdaj daruj Bogu odpustke za tiste, za ktere mu jih darovati želiš, de bi jim v prid bili.

Per nekterih štacionih se zadobé popolnoma odpustki, ker pa nobeden ne more sam za-se več, kakor le en sam popolnoma odpustek zadobiti, toraj prvi popolnoma odpustek sebi v prid ober-

ni, druge pa za duše v vicah Bogu daruj, ali za dušo ranjčiga očeta ali ranjke matere, brata, sestre, prijatla ali kteriga družiga, itd.)

I. Štacion.

Jezusa v smert obsodijo.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojiga nedolžniga Jezusa, s katero je krivično sodbo brez vsiga ugovarjanja poslušal, in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, ki so sodbo podpisale. Hudobnost tvojiga jezika, s katero si se večkrat zoper Boga in svojiga bližnjiga pregrešil, je sodnika oslepila, de je nedolžniga Jezusa v smert obsodil. Oberni se tedaj k njemu, jokaj in zdihni bolj s sercam, kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako neizmerna je tvoja ljubezen proti meni ubogimu grešniku! Boš

li tedaj za nevredno hudobno stvar ječo, verige, tepenje terpel? in v takó grozovito smert obsojen? — Oh! to je zadosti, de mi rani moje serce, de naj objokujem vse pregrehe, ktere sim s svojim jezikam storil. Tedaj jih obžalujem in kličem k tebi: **O Jezus!** usmiljenje, prosim te, usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Očetu. i. t. d.

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

II. Štacion.

Jezus vzame križ na svoje rame.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, s kakošnim veseljem in radovoljnim sercam dobrotljivi Jezus sveti križ objame, in kako poterpežljivo prenaša tepenje in sovanje malo-

pridniga ljudstva. Ti pa poln nevolje in nepoterpežljivosti bežiš pred križem, kar je mogoče! kaj ne veš, de se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh! objokuj svojo slepoto, obrni se k svojimu Gospodu, zdihni in reci:

Ne tebi, o Jezus! ampak meni se spodobi križ. O težki križ! ki so ti ga moji grehi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli mi svojo gnado in moč, de bom vse križe objel, ktere sim s svojimi grehi zaslužil. Stori, de bom svoj križ voljno objel, in se tako od sveta ločil. Daj mi tako ljubezen do križa, de si bom vselej s tvojo služabnico sv. Terezijo vošil in želel: Terpeti ali umreti, umreti ali terpeti!

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Očetu. i. t. d.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. Štacion.

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus zavoljo tolikanj prelite kervi ves oslabiljen, prvič na zemljo pade. Oh! kako ga s pestmi bijejo, z nogami tepajo in sujejo! vender ni žalovanja ali nevolje iz njegovih ust slišati. Ti pa tarnáš in tožiš, če le majhen križ občutiš, ali zoperno besedo slišiš. Oh! sovraži svojo nepoterpežljivost, svoj napuh in svojo nečimernost; zdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej me preuboziga grešnika pred tvojimi nogami. Oh! kolikokrat in v kako velike pregrehe sim padel! kolikokrat sim se v globočino hudobije pogreznil! O Jezus! stegni svoje rame, podaj mi svoje ro-

ke! Pomoči, o Jezus, pomoči išem pri tebi, de bi ves čas svojiga življenja nikdar nikoli smertniga greha ne storil, in bi tako v svoji zadnji uri svoje zveličanje upati zamogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Očetu. i. t. d.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IV. Štacion.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo serce Jezusovo! Oh, s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Mariino serce, ko sta se srečala! — Poslušaj, o nehvaležna duša! „kaj ti je storil moj Sin?“ ti kliče Marija. — „Kaj hudiga ti je storila moja Mati?“ te vpraša

Jezus. Oh! zapusti že enkrat svoje grehe, zavoljo kterih midva toliko žalost in britkost terpiva. O grešnik! kaj praviš na tó? Reci tedaj in zdihni v svojim sercu:

O božji Sin Marije! o presveta Mati mojiga ljubeznjiviga Jezusa! ves raztert in ponižan klečim pri vajnih nogah. Jest sim tisti izdajavec, s svojimi grehi sim brusil meč, kteri je vajno serce ranil. Oh! iz serca mi je žal; prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! Po svoji veliki milosti mi dovolita, de nikdar več ne bom grešil, temuč, de bom vajno grenko terpljenje in žalost noč in dan premišljeval in obžaloval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Očetu. i. t. d.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. Štacion.

Simon Cirenejski pomaga Jezusu križ nositi.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Spomni se, de si ti tisti Simon, kateri si nečimurnosti sveta in sladnostim svojih počutkov ves udan, ki svoje križe ne radovoljno, ampak le, ker se jih braniti ne moreš, z veliko nevoljo nosiš. Oh! zbudi enkrat svoje serce, in usmili se svojiga tako obloženiga Zveličarja. Sprejmi radovoljno vse križe in nadloge, ktere ti bo tvoj ljubeznjivi Oče poslal. Terdno skleni, ne samo vsih zopernost s poterpežljivostjo prenašati, ampak tudi svojimu Bogú zanje hvaležniga se skazovati, prosi ga takole:

O ljubeznjivi Jezus! Hvalim te za toliko priložnost, ktero mi daš, de bi zate terpeti in zase kaj zaslužiti zamogel. Oh! moj

Bog! daj mi, de bom vse, kar se mi bo v tem življenji težkiga prigodilo, s poterpežljivim sercam prenašal in potem večniga veselja se vdeležil. Stori, o Jezus! de bom tukaj s teboj jokal in terpel, potlej pa s teboj v nebesih gospodoval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Očetu. i. t. d.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. Štacion.

Veronika poda Jezusu potni pert.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli v tem pertu sveto obličje Zveličarjevo! Ljubi Jezusa, in po ljubezni vtisni njegov obraz v svoje sercé. O kako srečen boš, ako boš z Jezusovim obrazam v svojim sercu živel, in ž njim v večnost šel!

De bi tedaj to gnado zadobil, prosí svojiga Bogá in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim te, vtisni v moje sercé sveti obraz svojiga obličja, de bom brez nehanja nate mislil, noč in dan tvoje grenko terpljenje premišljeval, in svoje grehe objokoval! O Jezus! s kruham tvojiga terpljenja hočem svojo dušo nasitvati in moje oči bodo vselej solze točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Očetu. i. t. d.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VII. Štacion.

Jezus pade drugič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog in tvoj Gospod, zopet na zemlji leži,

ves oslabljen od velike bolečine, utrujen in zaničevan od sovražnikov. Premisli, de je tvoja prevzetnost Jezusa poterla in ga na zemljo vergla, ker je prenesti ne more. Oh, zapusti svojo ošabnost, in ne bodi več tako napihnjen! Spokori se, in skleni ponižnišiti. Reci s skesanim sercam:

O prečastitljivi Jezus! akoravno vidim, de na zemlji pod težo križa ležiš; vender te molim in častim, kakor svojiga mogočniga, večniga Boga. Prosim te, poteri moj napuh, vzemi iz mojiga serca vso ošabnost, de bom svojo nečimurnost spoznal, vse zasramovanje s tolikanj tebi ljubo ponižnostjo sprejemal, de bom po tem tudi s teboj v nebeškim kraljestvu povikšan.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Očetu. i. t. d.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. Štacion.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli v svojim sercu, kolikanj ti je vender treba žalovati in jokati; peryič, ker tvoj ljubeznjivi Jezus zavoljo tebe toliko terpi; drugič sam nad seboj, ker si tako nehvaležen in ga ne nehaš žaliti. Kako moreš premišljevaje njegove grozovite bolečine še terdovraten ostati? Poglej, kako milostiviga se Jezus revnim Jeruzalemskim ženam skazuje! Zaupaj tedaj vanj in zdihni s sercam:

O moj ljubeznjivi Jezus! Oh! kako je to, de se moje serce ne raztopi v solzah velike žalosti? Solze, oh Jezus! prosim, solze prave pokore in serčniga obžalovanja mi daj, de bom z objokanimi očmi in s skesanim sercam tisto milost zadobil, ktero si ubogim ženam

skazal. Oh, Jezus! ne obračaj od mene svojih milostljivih oči: poglej me uboziga grešnika, de bom tudi jest ves potolažen na zadnjo uro tebe viditi mogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Očetu. i. t. d.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IX. Štacion.

Jezus pade tretjič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, s kakó veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Pomisli: Jezusa, krotko in nedolžno jagnje, Judje, neverniki, kakor stekli volkovi tepó, sujejo, semtertje po terdih kamnih vlačijo. O nesrečni greh, ki samiga Sinú božjiga tako grozovitno martraš! O grešnik, ni morebiti tvoj ves poterti in kervavi včlovečeni Bog

vreden tvojih solz? Oh, reci tedaj v
britkosti svojiga serca:

O vsigamogočni Bog! ki ne-
bo in zemljo z enim perstam der-
žiš, kdo te je takó neusmiljeno
vergel? Oh! nobeden drugi ne,
kakor moja pregreha, v katero sim
tolikrat zopet padel. Moja hudob-
nost ni jenjala grešiti, in zato se
je množilo tvoje terpljenje. Tode
poglej, o Jezus! pred teboj zdaj
klečim s skesanim sercam, in terd-
no sklenem, svoji hudobii konec
storiti. **Z** objokanimi očmi ti terd-
no in zvesto obljubim: nikdar več
nočem grešiti; o Bog, nikdar več,
nikdar več ne!

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Očetu. i. t. d.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se
nas!

X. Štacion.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, o duša, kakó Jezusu, ki je po svojih truplu ves ranjen in stepen, še grenkiga žolča piti dajo. Pogledj, kako on tvojo nesramožljivost, nespodobno obnašanje in nečimurnost v obleki s svojo nagostjo plačuje, z žolčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojiga Jezusa brez milovanja pogledati? Oh, verzi se mu k nogam in reci:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med teboj in med menoj! Ti si ves ranjen, poln grenkosti, in ves s kervjo oblit, jest pa ves nečimuren, poln sladnosti in veselja, ali pa vsaj tak želim biti. Oh, jest nisim na pravim potu! O Jezus! pelji me Ti na pra-

vo stezo. Stori, de mi bodo vse sladnosti tega sveta grenke in zoperne, de bom želel namesti njih tvoje terpljenje občutiti, in de takó vreden postanem, s teboj večno veselje vživati.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Očetu. i. t. d.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XI. Štacion.

Jezusa na križ pribijejo.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, ktero je dobrotljivi Jezus občutil, ko so mu rabeljni ude, kite in žile z žebli prebodli. O! kako je to, de tvoje serce kar žalosti ne počí, ker vidiš, de tvoji grehi tako neusmiljeno tvojiga Zveličarja moré? Vsaj zdaj toči svoje solzé, obžaluj svoje grehe, in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene

križani Jezus! vli v moje serce strah in ljubezen do tebe. In ker so moji grehi tisti žebli, kateri so tebe na križ pribili, stori s svojo gnado, de bodo vse moje slabe želje in občutki na tvoj križ nabiti in tamkaj umorjeni, de bom v življenji in v smerti s teboj križan, tudi s teboj v nebesih večno kraljevati mogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Očetu. i. t. d.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. Štacion.

Jezus umerje na križi.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Odpri tukaj svoje oči in premišluj svojiga z žebli na križ pribitiga Jezusa. Poglej vse blede obličje božje. Poslušaj, kakó prosi odpušenja tistim, kte-

ri ga križajo in zaničujejo. Razbojniku obljubi nebeško kraljestvo, izroči svojo Mater Janezu, priporoči svojo dušo nebeškemu Očetu, poslednjič pa umerje z nagnjeno glavo. Tedaj je moj Jezus umerl? Res, umerl je na križi in zavoljo mene. O duša moja, kaj boš zdaj počela? Oh ne hodi preč, ako ne s ponižnim in skesanim sercam. Objemi križ in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! vem in spoznam, de so moji grehi tisti rabeljni, kateri so tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene gnade nisim vreden, ker sim tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kadar te slišim tudi za tiste prositi, kateri so te križali. Kaj hočem tedaj za te storiti, ker si ti tolikanj zame storil? Poglej, o Jezus! pripravljen sim in voljan, vsim odpustiti, kateri so me kdaj razžalili.

Res, moj Bog! zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsim, iz serca jih objamem, in jim želim vse dobro; in tako tudi upam ob svoji smertni uri tvoje vesele besede slišati: „Še dans boš z menoj v raj.“

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Očetu. i. t. d.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIII. Štacion.

Jezusa s križa snamejo in ga v Mariino naročje položé.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako oster je bil meč, ki je serce žalostne matere prebodel, ko je svojiga mertviga Sina v svoje naročje vzela. Vidila ga je vsiga ranjeniga in kervaviga. O kakošno žalost in bolečino je ona tistikrat v svojim sercu občutila! Kteri meč pa je bil tako

oster, ki je prebodel njeno serce? Oh! greh je bil, kateri je Jezusu življenje vzel in Mariino serce tako močno ranil. Objokuj tedaj ta grozoviti greh, skleni svoje solze s solzami svoje žalostne Matere in zdihni k nji tako:

O Kraljica vsih marternikov! kdaj bom vreden, de bi prav zapopadel tvojo žalost in bolečino? Kdaj bom zadobil gnado, tvojo žalost v svojim sercu nositi in s teboj terpeti? **O velika Gospa!** sprosi mi, de bom noč in dan žaloval nad svojimi grehi, ki so tebi tako žalost naklonili, de bom ves skesan in spokorjen v zaupanji in ljubezni do tebe umerl, in po smerti s teboj večno živel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Očetu. i. t. d.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIV. Štacion.

Jezusa v grob položé.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, zdihovanje in jokanje Magdalene, Janeza in družih pobožnih duš, ko jim je bil Jezus odvzet in v grob položen. Zlasti pa si v serce vtisni težavo in grenko žalost Marije, njegove Matere, ko je s svojiga naročja ljubeznjiviga Sina dala. Premišljevaje njeno tedanjo žalost in njeno terpljenje se moraš res sramovati, de si pri obiskanji tega križeviga pota tako malo milovanja občutil. Oh! zbudi svoje serce vsaj zdaj pri zadnji postaji. Poljubi ali kušni s častjo kamen svetiga groba, položi v duhu vanj svoje serce, in reci svojimu mertvimu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si po tako kervavim potu iz ljubezni do mene hodil, častim te, v grob položeniga in molim. Oh! v

svojim sercu te serčno želim zapertiga imeti, de bi s teboj sklenjen po tem svetim križevim potu k novimu življenju vstal, in se v tvoji gnadi iz tega sveta ločiti zamogel. Po zasluženji tvojiga terpljenja, ktero sim premišljeval, mi dodeli, de bo na zadnjo uro tvoje sv. Rešnje Telo moja popotnica, de bojo moje zadnje besede: Jezus, Marija, Jožef, in de svoje zadnje zdihovanje s tistim zdihovanjem sklenem, s katerim si ti na križi svojo sveto dušo izdihnil. Daj mi z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s teboj in zavoljo tebe umreti, in potlej s teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Očetu. i. t. d.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

M o l i t e v.

Nebeški Oče, večni Bog! po-
tisti ljubezni, s katero si svojiga
Sina Jezusa Kristusa zavoljo me-
ne na svet poslal, in s katero je
on po svojim britkim terpljenji in
grenki smerti mene odrešil, ti da-
rujem ta sv. križev pot, ki sim
ga s tvojo milostjo obhajal. Vze-
mi to pobožno opravilo v povik-
šanje svoje časti, v zahvalo za
vse meni in drugim podeljene mi-
losti, za odpušenje grehov vsiga
sveta, za pomoč revnim dušam v
vica, zlasti pa, za ktere sim v
začetku prosil. O milostljivi nebe-
ški Oče! poglej na obličje Kri-
stusa svojiga Sina, usliši glas
njegove svete kervi, in bodi mi-
lostiv meni ubogimu grešniku!
Amen.

Hvaljen bodi naš križani Zve-

ličar Jezus Kristus, in hvaljena njegova žalostna Mati Marija!

Molitev na čast križaniga Jezusa.

O Bog! kateri si, v odrešenje sveta, hotel rojen, obrezan, od Judov zasramovan in preganjan, od svojiga učenca Juda s poljubljajem izdan, ko pohlevno in nedolžno jagnje z verigami zvezan, in k Anu, Kajfu, Herodu in Pilatu sramotno peljan biti; kateri si od krivih prič tožen, razbičan, s ternjem kronan, s pestmi bit, opljevan, čez svoj sveti obraz zasramovavno zakrit, z bičem tepen, prezaničevan, in gerdobno psovan, svoje obleke obropan, na križ pribit, z žolčem in jesiham napojen, s sulico preboden biti in tako neznano čudo našiga odrešenja dokončati hotel; preponižno te pro-

sim, o usmiljeni moj odrešenik!
 odreši me s svojimi neznanimi in
 grozovitimi bolečinami, — ktere
 si iz ljubezni do mene terpel,
 katerih se jest nevrednež z žalost-
 jo spomnim, — in s svojim sve-
 tim križem in svojo bitko smert-
 jo peklenških kazen, in sprejmi
 me enkrat v nebesa, kamor si
 skesaniga hudodelnika, ki je zra-
 ven tebe križan bil, tudi k sebi
 vzel; kateri živiš in kraljuješ z
 Očetam in sv. Duham, Bog ve-
 komaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
 (petkrat)

Čast bodi Bogu Očetu, in Sinu in
 sv. Duhu. i. t. d.

**Molitev pred podobo križaniga
 Jezusa.**

Glej, o moj dobrotljivi in lju-
 beznjivi Jezus! pred tvojim naj

svetejšim obrazam sklonim svoje kolena, in te prosim iz dna svoje duše, de mi živo vtisneš v moje serce terdno vero, zaupanje in ljubezen, resnično kesanje nad svojimi grehi, in terdni sklep, te nikdar več ne razžaliti: ko z resnično ljubeznijo, s serčnim milovanjem tvoje svete rane ogledujem in v duhu preišlujem, kar je prerok David od tebe, o Jezus! govoril: „Prebodli so moje roke in noge, in prešteli so vse moje kosti.“ (Ps. 21, 17. 18.)

Molitev k naj svetejšimu sercu Jezusovimu.

(Od sv. Jederti.)

Bodi mi pozdravljeno, o sveto serce Jezusovo! oživljajoči vir večniga življenja! nezapopadljivi zaklad božji! Moja tolažba, moje

pribežališe! O preljubeznjivi moj
 Zveličar! vnemi v mojim sercu
 tisto gorečo ljubezen, od ktere
 tvoje serce vse plameni. Vli v
 moje serce tiste prevzvišene da-
 rove, ki iz tvojiga serca izvirajo,
 in dovoli mi, o premili Jezus,
 de bo moje serce tolikanj s tvo-
 jim združeno in sklenjeno, de bo
 popolnoma s tvojim eno glasno, in
 de bo tvoja volja tudi moja volja, za-
 kaj moja nar serčneji želja je, de
 mi bo v prihodnje tvoja naj sve-
 tejši volja vodilo vsih mojih želj in
 djanj. Amen.

Jezus, dobri pastir.

Ti, o Jezus serčnomili!

Naš pastir naj boljši si.

Kak bi vender ne ljubili

Zvesto te iz vsih moči?

Doli k nam si se ponižal,

In ovčic iskat prišel;

Ljud nezdušni te je križal,
Za naš greh si smert terpel!

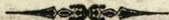
Kak uboge me ovčice
Tebi to vernile bi?
Svoje damo ti dušice,
V duhu čiste vdanosti.

Zvesto bomo poslušali
Tvojih ust presladki glas,
Tvojo voljo spolnovali
Radi bomo vsaki čas.

Oh prijetno je hoditi,
Pasti v tvoji čedi se!
Kak je sladko ti slediti
In ljubiti večno te!

Pasi nas, o Jezus mili
V cvetji svojiga medú;
Daj, de bi sladkosti pili
Pri studencu večnimu.

In ko steče čas se paše,
V dom nebeški pelji nas —
Gori v prebivališe naše
Gledat mili tvoj obraz. —

Molitve k presveti Devici Marii.

I.

Molitve k Materi božji za vsaki
dan tedna.

(Od sv. Alfonza Ligvorjanskiga.)

Za nedeljo.

*De bi Marija odpušanje grehov spro-
sila.*

Glej, o Mati božja! uboziga
grešnika in peklenkiga sužnika
tukaj pred tvojimi nogami, kateri s
popolnoma zaupanjem k tebi pri-
beži. Nisim sicer vreden, de bi
me le pogledala, vem pa, de za-

voljo smerti, ktero je tvoj ljubi
 Sin za blagor grešnikov prestal,
 preserčno želiš, jim pomagati. O
 mati usmiljenja! poglej na mojo
 revšino, in usmili se me. Slišim,
 kako te vsakdo pribežališe greš-
 nikov, zaupanje tistih, ki že sko-
 raj obupajo, in pomoč zapušenih
 imenuje; tedaj si moje pribežališe,
 moje upanje, moja pomoč! S svo-
 jo prošnjo me moreš zveličati. Pri-
 di mi na pomoč iz ljubezni do Je-
 zusa, svojiga Sina; podaj svojo
 mogočno roko ubogimu grešniku,
 ki se ti priporoča. Vem, o usmi-
 ljena Mati, de te veseli, grešniku
 pomagati, tedaj mi pomagaj, do-
 kler mi moreš še pomagati. S svo-
 jimi grehi sim milost božjo zgubil
 in ž njo tudi svojo dušo pogubil.
 Zdaj pa se vsiga tebi zročim, le
 reci mi, kaj mi je storiti, de me

bo Bog zopet v svojo milost sprejel; zakaj terdno sim sklenil to dopolniti. Reci le eno samo besedo Jezusu, svojimu Sinu, reci mu, de želiš, de bi mi moje grehe odpustil in precej bom odpusjenje in milost zadobil. Pokaži, kako de si pripravljena dobrote tim skazati, ki v te zaupajo. Amen.

Češena si Marija . . . (trikrat.)

Za ponedeljik.

Molitev za stanovitnost.

O visoka nebeška Kraljica! glej, ki sim bil nekdej suženj pregrehe in hudobije, se zročim tebi v večniga služabnika, in ti obljubim te ves čas svojiga življenja častiti, in ti zvesto služiti; vzemi me toraj v svojo službo, in ne zaverzi me, ako ravno zaslužim. O preljuba Mati! za Jezu-

sam tvojim Sinam stavim nate vse svoje upanje, in od tebe pričakujem vse svoje zveličanje. Hvalim in slavim Boga, ker mi je v svojim usmiljenji zaupanje na te podelil, kar mi je posebna zastava mojiga večniga zveličanja. Terdno upam, de mi bo Bog po tvoji prošnji, in po zasluženji Kristusovim moje grehe odpustil, in svojo sveto milost podelil. Ali, kako lahko zopet v svoje poprejšnje pregrešno življenje zajdem; nevarnosti me še čakajo, in moji sovražniki ne spé. Koliko hudih skušnjav mi bo še premagati?

Oh, preljuba mati! varuj me, in ne pusti, de bi zopet v sužnost greha zašel. Vem sicer, de mi v tem svojiga varstva ne odrečeš, če te zanj prosim; tvoja usmiljenost, tvoje materno serce

ti tega ne pripusti; ali bojim se, de bi v pregrešnih priložnostih nate ne pozabil, in se vekomaj ne pogubil. Zatoraj te zdaj té milosti prosim: sprosi mi od Boga, de se bom ob času peklenških napadov precej k tebi obernil in klical: **O Marija!** pridi mi hitro na pomoč! **O Marija,** preljubeznjiva moja mati, ne pripusti, de bi svojimu Bogu nezvest postal. Amen.

Češena si Marija . . . (trikrat.)

Za torek.

Molitev za srečno smert.

O Marija! kakšna le bo moja smert? Če premišlujem vse svoje dozdanje grehe in pa tisti strahoviti trenutek, v katerim bo moja neskončna večnost odsojena, tisti trenutek, v katerim bom po svojih

delih sojen — me groza in trepet obide. Dobrotljiva Mati! v predragò kri Jezusovo in na tvojo prošnjo sim postavil svoje upanje. O Tolažnica žalostnih! ne odreci mi takrat svoje pomoči, ne zapusti me v tisti nar huji sili s svojo tolažbo. Če me červ pekoče vesti zavoljo storjenih grehov, zavoljo negotovosti zadobljeniga odpušenja, zavoljo nevarnosti zopetniga pada, zavoljo ojstrosti sodbe božje že zdaj tako zjeda, kako še le se mi bo takrat godilo? Stokrat nesrečen bom, ako mi ti na strani ne boš stala. Oh, Mati božja! zadobi mi, preden se moja smertna ura približa, resnično kesanje nad mojimi grehi, in stanovitno zvestobo do Boga za vse moje nadaljno življenje; in ko se bo konec mojiga življenja pribli-

žal, pomagaj mi ti, o Marija, upanje moje! de ozirama svojih tako množnih in velikih hudobij, ki mi jih bo peklenški sovražnik pred oči stavil, ne obupam ali saj maloserčen ne postanem. Sprosi mi, de bom takrat pogostama v tvoje sveto ime klical, in med zrekovanjem tvojiga in presvetiga imena Jezusoviga svojo dušo izdihnili. Res, preljuba Mati moja! še več se upam prositi, — odpusti mi mojo prederznost — saj me tvoja dobrotljivost k taki prošnji naganja. Glej! prosim te, pridi ti sama, preden svoje oči zatisnem, in tolaži me s svojo sladko vpričnostjo; saj si že skazala to milost toliko svojim zročencam, ki so ti bili s pobožnim sercam udani, in prosim te tega s polnim zaupanjem. Reven grešnik sim,

in ne zaslužim, česar te prosim, ali vendar tvoj zročeneč sim, kteri vse svoje zaupanje za Bogam le nate stavi. — In — če tolikanje milosti nisim vreden, mi pošlji vsaj pomoči in tolažbe z visokih nebes, de se bom v ljubezni do Boga iz tega sveta ločil, in bom v nebesa sprejet, kjer bom njega in tebe od obličja do obličja gledal. Amen.

Češena si Marija . . . (trikrat.)

Za sredo.

Molitev za rešenje od pekla.

Stoterna zahvala ti bodi, o presveta Mati! od mene zato, ker sim po tvoji prošnji od pekla, kteriga sim že tolikrat zaslužil, rešen bil. Davnej bi se bila že morde sodba večniga pogubljenja nad me-

noj nesrečnim dopolnila, ko bi ti, usmiljenja polna, njeniga odloga pri pravici božji zame sprosil ne bila, akoravno te jest tega nisim prosil. Pa to ti še ni bilo zadosti! Tudi moja terdovratnost si premagala, in me nagnila, de naj v te zaupam. — V koliko družih grehov bi že bil v toliko mnogo-terih nevarnostih padel, ko bi me ti, mila Mati! ne bila varovala z milostmi, ki si mi jih od Boga sprosil! Oh, oh, premilostiva Kraljica! ne odnehaj, in še nadalje me greha, in tako tudi peklenkiga ognja varuj, kaj bi mi tvoje dozdej skazovano usmiljenje pomagalo, ko bi pa nazadnje vender po lastnim zadolženji pogubljen bil? Ne pusti, de bi se od tebe in od tvojiga ljubeznjiviga Sina, kateri mi je po tvoji prošnji

dozdaj toliko usmiljenja že skazal, kdaj obernil. —

O ljuba Mati moja! ne pusti, de bi — o strahotna misel! — de bi tvojiga ljubiga Sinú in tebe vso neskončno večnost v peklu sovražil in preklinjal. Ali bi mogla pač svojih služabnikov kteriga, ki te serčno ljubi, zlahkama viditi vekomaj pogubljeniga? O Marija! kaj pravi k temu tvoje milo materno serce? Ali se bom vekomaj pogubil? Bom, bom se vekomaj pogubil, ako tebe zapustim. — Ali kako bi mogel pozabiti ljubezni, ki si mi jo skazala? O Mati moja! ker si že tolikanj zame storila, dokončaj svoje delo! pomagaj mi še nadalje. Ali boš storila? Vender, kaj pravim! O Marija, kaj bi zdaj od tebe ne upal, ker te ljubim, in se v tvo-

je varstvo podam, ki si mi toliko prijaznost skazovala, ko še nate mislil nisim. Ne ne! nobeden se ne pogubi, kateri k tebi pribeži; le tisti bo nesrečen, ki tvojo pomoč zaničuje. Stegni tedaj svojo močno roko, in derži me, de se v pekel ne pogreznem; skerbi, de v noben velik greh ne padem, ker le taki me zamore v večno pogubljenje pahniti. Amen.

Češena si Marija . . . (trikrat.)

Za Četertek.

Molitev za večno zveličanje.

Premogočna, čez vse angelske kore, celó nar bliži k Bogu povikšana Kraljica nebeška! jest ubogi grešnik povzdignem iz te solzne doline svoje oči, svoj glas in svoje serce, s ponižno

prošnja, de bi se znižala ter svoje milostive oči doli name obrnila. Glej, o Marija! v kako hudih nevarnostih sim, varuj me, de ne pogubim svoje duše in de ne zgubim svojiga zveličanja, dokler sim in bom še na tem svetu. Svoje zaupanje sim nate postavil; k tebi kličem in zdihujem, de bi kmalo v raj sprejet bil, de bi tam Boga in tebe vekomaj ljubil in hvalil. O kdaj se le bo napočil tisti presrečni dan, ko se bom v varnosti pred tvojimi nogami vidil, in bom ugledal izvoljeno Mater Zveličarjevo, ki je tolikanj za moj blagor in mojo srečo skerbela? Kdaj mi bo dovoljeno, prespoštljivo tisto roko poljubiti, ki me je tolikrat pogubljenja otela, in mi, meni nevrednežu, tako obilne milosti skazovala!

Oh, Mati moja! bil sim v svojim življenji prav nehvaležen proti tebi; tam pa v nebeškem kraljestvu, tam ti ne bom nič več nehvaležen; tam te bom iz vsih svojih moči skozi vso večnost ljubil, in ti za svojo nehvaležnost z večnim hvaljenjem in čiščenjem povračeval. — Hvalim tvojiga Boga, ker mi je toliko zaupanje v presveto kri Jezusa Kristusa in nate, o Mati moja! podelil. Resnično, ti mi boš odpušanje mojih grehov, ti mi boš luč in moč sprosila, voljo božjo spolnovati, in naposled me boš tudi v nebesa peljala. To so vsi tvoji služabniki od tebe upali, in nobeden ni bil goljufan. Prosi Boga zame, de se bode moje zaupanje v te vedno množilo, in po tem življenji mi pokaži Jezusa, blaženi

sad tvojiga telesa, o dobrotljiva, o milostiva, o sladka Devica Marija! de ga bom s teboj vekomaj hvalil in častil. Amen.

Češena si Marija . . . (trikrat.)

Za petek.

Molitev za pravo ljubezen do Jezusa in Marije.

Prezvišena Devica! pač dobro zaumem, de si med vsimi nar boljši, naj čistejši, nar lepši, nar dobrotljivši, naj svetejši in nar ljubeznjivši stvar. O ko bi vsaki tvojo visokost in tvoje lastnosti prav spoznal in po vrednosti ljubil! Ali tolažim se s tem, ker toliko izvoljenih duš v nebesih in na zemlji živi, ktere tvojo lepoto in tvojo preblaženost goreče ljubijo; čez vse pa se veselim, de te Bog sam bolj ljubi, kakor vse an-

gele in vse ljudi skupaj. Premila Kraljica! jest ubogi človek imam pač posebno, ali vendar veliko preslabo ljubezen do tebe; želim si veliko veči in serčniši ljubezen do tebe imeti, in za to te prosim, zadobi mi jo od Boga, ko poseben dar in ko znamenje večniga zveličanja, katero Bog le tistim podeli, kateri bodo zveličani.

Spoznam tudi svojo veliko dolžnost proti Jezusu, tvojimu ljubimu Sinu, kateri zasluži neskončno ljubljene biti. Vem, de nič bolj ne želiš, kakor de bi tvoj ljubi Sin čez vse ljubljene bil; zatoraj pridem pred te s to prošnjo, de bi mi pred vsimi dar ljubezni do Jezusa zadobila. Tvoja prošnja vse pri Bogu premore; zatoraj mi sprosi tako veliko ljubezen do Jezusa Kristusa. Nočem ne no-

benih pozemeljskih darov od tebe, ampak le za to te prosim, kar tvoje serce tolikanj od mene zaželi: de bi namreč Jezusa ljubil. Ali je mogoče, de mi te prošnje, ki je tebi tako dopadljiva, ne boš spolnila? Ni ne mogoče, ker vem, de boš pred Boga moje zaželenje položila, in zame prosila. O ne nehaj tega storiti, tako dolgo, dokler me vsih nevarnost, de bi Boga zopet ne zapustil, v nebeškem kraljestvu prostiga vidila ne boš, kjer bom v večni varnosti njega in tebe neprenehama gledal. Amen.

Češena si Marija . . . (trikrat.)

Za saboto.

Molitev za priprošnjo Mariino.

O presveta Mati moja! na eni plati vidim milost, ki si mi jo

zadobila; na drugi pa s strahom vidim svojo nehvaležnost do tebe. Jaz nevredni človek tvojih dobrot nisim nič več vreden, vendar še vedno na tvoje usmiljenje zaupam, ker je tvoje usmiljenje večji, kakor pa moja nehvaležnost. Oh, mogočna moja Besednica! usmili se me; ti si delivka milost, katere Bog nam revnim pošilja. Zató ti je Bog tolikošno oblast, tako velike zaklade, in toliko dobrotljivost izročil, da nam v naših potrebah pomagaš. Oh, usmiljena Mati! ne zapusti me v moji sili! V posebno slavo ti je namreč to, ker tiste, ki od vsih zapušeni k tebi pribežé, z materno ljubeznijo objameš. Kadar vsa pozemeljska pomoč nič ne zda, je tvoje varstvo dovolj močno, da me pogubljenja obvaruje. V tvoje

roke položim svoje večno zveličanje; tebi zročim svojo ubogo dušo; zgubljena je bila — s svojo prošnjo jo boš rešila. Ne za-
 verzi me, ker preserčno hrepenim sprejet biti med število tvojih nar zvestejših služabnikov. Vzemi me pod svoje mogočno varstvo, in nič se mi ne bo bati, ne mojih grehov, zakaj ti mi boš zadobila krepak pripomoček zoper hudo, ki sim si ga ž njimi naklonil; ne peklenških duhov, zakaj tvoja moč presega nadaljno vse peklenške moči; ne Jezusa, mojiga prihodnjiga sodnika, zakaj ena sama beseda, ki jo boš zame govorila, ga bo potolažila. Le nekaj se bojim: de bi iz lastne zanikernosti v tvoji službi ne opešal, in tako svojimu pogubljenju nasproti ne hitel.

Zvesta Mati! sprosi mi odpu-
 šenje mojih grehov, zveličansko
 stanovitnost v dobrim, srečno smert
 in potem nebeško slavo, posebno
 pa mi zadobi milost, de se bom
 vedno v tvoje varstvo priporoče-
 val. Velike so sicer te milosti, ki
 te jih prosim, in nobene nisim za-
 služil; ali tebi, o visoka Kraljica!
 je lahko mi jih pridobiti, ker te
 Bog tako neskončno ljubi, in ker
 zavoljo tega vse pri Bogu premo-
 reš. Prosi tedaj zame Jezusa,
 reci mu, de sim tvoj varvanec in
 de si me v svoje varstvo spreje-
 la; to bo zadosti, mi vse milosti
 pridobiti. O Marija, preljuba Ma-
 ti! poln otročjiga zaupanja do te-
 be te hočem vedno ljubiti, in v
 tem zaupanji hočem tudi tolažbo
 zadobivati.

Živi slednji čas Jezus, naša
ljubezen, in Marija, naše upanje!

O Marija, pribežališe greš-
nikov, prosi za nas!

Češena si Marija . . . (trikrat.)

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni Bog,	} usmili se nas!
Sin, vsiga sveta rešnji Bog,	
Sveti Duh, resnični Bog,	
Sveta Trojica, en sami Bog,	
Sv. Marija,	
Sv. Mati božja,	} za nas Boga prosi!
Sv. devic Devica,	
Mati Kristusova,	

Mati milosti božje,
 Mati prečista,
 Mati brez madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati presveta,
 Mati ljubeznjiva,
 Mati prečudna,
 Mati našiga stvarnika,
 Mati našiga Odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častiljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našiga veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,

za nas Boga pros!

Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja Danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcov,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,
 Kraljica brez madeža iz-
 virniga greha spočeta,

za nas Boga prosil!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš . . . Češena si Marija itd.

M o l i t v e.

K presvetimu rešnjimu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog, kateri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrinosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi občutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam, v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj. Amen.

K presv. Devici, Materi Marii.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta božja porodnica! ne za-
verzi naših prošenj v naših po-

trebah, temuč reši nas vselej od vsih nevarnost. **O** častitljiva in žegnana Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica! **S** svojim Sinom nas spravi; svojimu Sinu nas priporoči; svojimu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas sveta božja porodnica.
O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Dodeli nam, svojim služabnicam, prosimo, Gospod Bog! de vedno zdravje na duši in na telesu uživamo; in de bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Device od sedanje žalosti rešeni, in večniga veselja deležni. Po Kristusu, Gospodu našim.
Amen.

K sv. Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, kteriga je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas sv. Jožef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije pomaga, de kar naša slabost ne premore, nam bo-
de po njegovih prošnjah dodelje-
no. Kteri živiš in kraljuješ veko-
maj. Amen.

Češena bodi kraljica.

Češena bodi Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! k tebi vpijemo zapušeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani

v tej dolini solz. Oh, oberni, tedaj, naša pomočnica! svoje milostive oči v nas in pokaži nam po tem revnim življenji Jezusa, žegnani sad tvojiga telesa: o milostiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas sveta božja porodnica.
O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Vsigamogočni večni Bog! ki si dušo in telo častite Device Matere Marije, de bi vredno prebivališa tvojiga Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetiga Duha pripravil. Daj, de bomo, ki se njeniga spomina veselimo, po njenih milostivih prošnjah od prihodnjih zlegov in večne smerti rešeni. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Za vse potrebe.

Ponižno, Gospod, te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi in ohrani po prošnjah svoje izvoljene Matere, ljube Device Marije, in vsih svojih svetnikov nas, svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsi svetosti; tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatle od hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje. Daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlam in neprijatlam, in obvaruj to faro z vsimi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojске, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostivo vsim vernim ker-

šenikam, živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našiga papeža I., našiga škofa I., našiga svetliga cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse keršansko ljudstvo vsih nadlog in vsiga zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes doli na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija. . .
(petkrat.)

II.

Druge molitve k Materi božji.

Za velike praznike Marije Device.

(Od sv. Alfonza Ligvorjanskiga.)

Za praznik čistiga spočetja.

O moja neomadežana Gospá, veselim se s teboj, de te je Bog s tako čistostjo obogatil. Hvalim ga in vedno ga hočem hvaliti stvarnika, de te je vsih madežev greha obvaroval. Želim, de bi te cel svet spoznal in častil tisto lepo zarijo, ki je bila vselej z nebeško svetlobo olepšana; tisto zvoljeno barko zveličanja, ki je bila obvarovana splošniga potopa greha; tisto popolnoma in neomadežano golobico, kakoršno te

je tvoj božji ženin imenoval; tisti zaklenjeni vert, ki je bil veselje Gospoda Bogá; tisti zapечатeni studenec, do kteriga sovražnik ni nikoli prišel, de bi ga bil skalil; tisti beli limbar zadnjič, kteri je zrastel med ternjem Adamovih otrok; ker so vsi, z greham omadežani rojeni, sovražniki božji, ti pa si rojena vsa čista, vsa lepa, vsa prijatlica svojiga stvarnika.

Pusti mi toraj, de te še hvalim, kakor te je tvoj Bog hvalil: Ti si lepa, in madeža ni v tebi. O prečista golobica, vsa sveta, vsa lepa, vselej prijatlica božja: O kako lepa si, prijatlica moja, kako si lepa! Oh presladka, preljubeznjiva, prečista Marija, oh kako lepa si očém svojiga Gospoda; oh ozri se

s svojimi milostivimi očmi na strašne rane moje uboge duše. Ozri se v mé, usmili se me, ozdravi me. O prelepi kalamit sercá! potegni nase tudi moje revno serce. Ti, ki si bila od začetka svojiga življenja čista in lepa pred Bogom, usmili se me, kateri nisim le v grehu rojen bil, temuč sim po kerstu vnovič omadeževal z grehi svojo dušo. Tisti Bog, kateri te je izvolil svojo Hčer, svojo Mater, svojo Nevesto, in te je zató obvaroval madeža greha, in te je v svoji ljubezni povikšal čez vse druge stvari, ktero gnado ti bo kdaj odrekel? O prečista Devica Marija! ni drugači, in storiti moraš, de bom zveličan. Stori, de bom vedno nate mislil, in ti nikoli mene ne pozabi, de bom tvojo lepoto v nebesih gledal,

kjer te bom še veliko bolj ljubil in hvalil, moja Mati, moja Kraljica, moja preljubeznjiva, moja prelepa, moja presladka, prečista, brez madeža Devica Marija! Amen.

Blagoslovljeno bodi naj sveto in neomadežano spočetje blažene Device Marije.

Za praznik rojstva Marije Dev.

Marija je bila rojena sveta, in močno sveta; zakaj, velika je bila gnada, s katero je bila od Boga od začetka napolnjena, — in velika je bila zvestoba, s katero je Marija gnado božjo z djanjem skazovala.

O sveto in nebeško Dete, ki si namenjeno biti Mati svojiga Zveličarja, mogočna srednica ubogih grešnikov, usmili se me! Glej tukaj pred svojimi nogami nehvaležnika, ki k tebi pribeži,

in te milosti prosi. Res je, de zavoljo svoje nehvaležnosti do Boga in do tebe bi bil vreden od Boga in od tebe zapuščen biti; ali vendar slišim govoriti, in tako verujem, ker vem, kako velika je tvoja milost, de se nikoli ne braniš pomagati tistimu, kateri se tebi z zaupanjem priporočuje. Toraj, o stvar nar vikši vsiga sveta! zakaj le Bog je še veči kakor ti, in nar veči svetniki v nebesih so majhni proti tebi; o svetnica svetnikov! o Marija, ti brezno gnade! ti si polna milosti, pridi na pomoč ubožcu zaničljivimu, ki je sam gnado zapravlil. Jest vem, de si Bogu tako dopadljiva, de ti nič ne odreče. Vem tudi, de je tvoje veselje, de s svojo veliko mogočnostjo ubogim grešnikom pomagaš. Ska-

ži toraj, kako velika je moč gnade, ki si jo pred Bogom dosegla, in zadobi mi razsvetljenje, in tako mogočen nebeški plamen, da me iz grešnika spremeni v svetnika, me odterga od posvetnih želj, in me vsiga vname v božji ljubezni. Stori to, moja Gospa, saj lahko storiš. Stori to zavoljo ljubezni tistiga Boga, kateri te je storil tako veliko, tako mogočno, tako milostivo. Tako upam; tako naj bo. Amen.

Za praznik oznanjenja Marije Device.

Pri včlovečenji Sinu božjiga se Marija ni mogla bolj ponižati, kakor se je ponižala; pa tudi Bog je ni mogel bolj povikšati, kakor jo je povikšal.

O neomadežana in sveta Devica, o stvar nar bolj ponižna in

pred Bogam nar bolj povikšana! Ti si bila tako majhna v svojih očeh, in tako velika pred očmi svojiga Gospoda, kateri te je tako visoko povikšal, de te je zvolil za svojo Mater, in zato storil Kraljico nebes in zemlje. Zato hvalim Boga, kateri te je tako povzdignil, in se veselim s teboj, ker te vidim z Bogam tako sklenjeno, kolikor zgolj stvári ni bolj pripušeno. Jest zaničljivi, prevzetni in z grehi obloženi človek se sramujem prikazati se pred teboj, ki si pri toliki vrednosti in časti takó ponižna. Pa zaničljiv, kakor sim, te vender hočem počastiti: *Češena Marija, milosti polna!* Ti si polna milosti, zadobi jo tudi meni nekoliko. *Gospod je s teboj!* Tisti Gospod, ki je bil s teboj od perve priče tvojiga stvar-

jenja, je zdaj še bolj s teboj sklenjen, ko je tvoj Sin postal. *Žegnana si med ženami. O žena, blagoslovljena si med ženami, zadobi tudi za nas nebeški blagoslov. In žegnan je sad tvojiga telesa. O presrečno drevo, ki si dala svetu tako žlahtin in svet sad. Sveta Marija, Mati božja. O Marija, jest spoznam, de si prava Mati božja, in za to resnico sim pripravljen tavžentkrat življenje dati. Prosi za nas grešnike. Če si pa Mati božja, si tudi Mati našiga Zveličarja, in nas ubogih grešnikov, ker je Bog, de bi grešnike zveličal, človek postal; lej, Bog je postal tvoj Sin, de bi tvoje prošnje moč zadobile, vsaciga grešnika, bodi si kakoršin hoče, zveličati. Prosi tedaj, o Marija; prosi za nas, zdaj in našo smertno*

uro. Prosi, prosi zdaj, ko smo v življenji, v sredi toliko skušnjav in nevarnost Boga zgubiti; pa še bolj prosi takrat, kadar naša smertna ura pride, kadar nam bo iz tega sveta iti, in stopiti pred sodbo božjo, de bomo zveličani po zasluženji Jezusa Kristusa, in po tvoji prošnji, in de pridemo kdaj v nebesa, kjer te bomo, brez straha, zgubiti te, s tvojim Sinam vso večnost častili in hvalili. Amen.

Za praznik obiskanja Marije Device.

Marija je ključarica vsih milost božjih. Tedaj, kdor milosti želi, naj k Marii pribeži; in kdor k Marii pribeži, naj terdno zaupa, de bo dosegel milosti, ki jih želi.

O Kraljica moja, kakó si hitela obiskati in s svojim obiska-

njem posvetiti hišo Elizabete! Oh obiši, obiši kmalo ubogo hišo duše moje! Hiti, o Marija, saj veš bolj, kakor jest, kakó revna je moja duša, kako slaba zavolj toliko hudiga, zavolj napačnih želj, zavolj hudobniga nagnjenja, zavolj storjenih grehov, in zavolj toliko kužnih zlegov, ki jo hočejo pogubiti. Ti jo zamoreš obogatiti, o ključarica božjih zakladov, ti jo zamoreš ozdraviti vsih njenih bolezni. Obiši me v mojim življenji, pa obiši me sosebno mojo zadnjo uro, ker mi bo takrat tvoja pomoč nar bolj potrebna! Ne prosim ne, de bi me vedno obiskovala, ker vem, de čisto nič tega nisim vreden; dovelj mi je, če me s svojo milostjo obišeš; zadosti je, če le prosiš za me. Zatoraj prosi za me, o Marija! in priporočuj me svoji-

mu Sinu. Ti bolj poznaš moje potrebe in moje nadloge. Kaj ti hočem še več reči? Usmili se me! Tako sim reven in neveden, de še ne vem in ne znam iskati tistih gnad, ktere so mi nar bolj potrebne. Kraljica in moja presladka Mati! sprosi mi ti in zadobi mi od svojiga Sina tiste milosti, ktere ti veš, de so moji duši nar bolj koristne in potrebne. V tvoje roke se popolnoma zročim; sprosi, sprosi toraj za me, o presveta Devica, kar se ti nar boljši zdi. Tvoje prošnje niso zaveržene; prošnje sv. Matere pred Sinam, kteri te toliko ljubi, in ga veseli storiti, kar ga ti prosiš, de bi te s tem bolj častil, in ti svojo veliko ljubezen do tebe skazoval. Gospa moja! pri tem ostaniva; jest

živim poln zaupanja v tebe, ti pa skerbi, de bom zveličan. Amen.

Za praznik očiševanja Marije Device.

Kako velik je bil današnji Mariin dar, ker je Bogu življenje svojiga Sina darovala.

O sveta Mati božja, in Mati moja Marija! tako skerbna si bila za moje zveličanje, de si hotla to, kar je bilo tvojimu sercu nar ljubši, svojiga ljubiga Jezusa v smert dariti. Če toraj takó želiš moje zveličanje, je po pravici, de v te postavim vse svoje zaupanje. O sveta Devica, v te popolnoma zaupam. Oh! zavoljo zaslužnja tega velikiga darú, kteriga si dans Bogu darila z življenjem svojiga Sina! ga prosi, de naj se usmili moje duše, za

ktero to nedolžno Jagnje ni odreklo se podvreči smerti na križi.

Tudi jest, o moja Kraljica! bi hotel dans po tvojim zgledu darovati Bogu svoje revno serce, pa se bojim, de bi ga ne zaver-gel, če ga tako omadežaniga in ostudniga zagleda. Pa če mu ga ti daruješ, ga ne bo zaver-gel. Reven, kakor sim, se toraj dans tebi darim, o Marija, tebi se popolnoma zročim. Daruj me ti, kakor kaj svojiga, večnimu Očetu z Jezusam vred, in prosi ga, de me zavoljo Sina in zavoljo tebe v svojo last vzame. O moja pre-sladka Mati, zavoljo ljubezni tega darovaniga Sinú mi pomagaj, in nikar me ne zapusti. Nikar ne pripusti, de bi me ta moj prelju-beznjivi Zveličar, kteriga si ti dans s tako veliko pobožnostjo

darovala, kdej zavoljo mojih grehov pogubil. Reci mu, de sim tvoj služabnik; reci mu, de sim v tebe postavil vse svoje zaupanje, reci mu z eno besedo, de želiš moje zveličanje, in gotovo te bo uslišal. Amen.

Za praznik vnebovzetja Marije Device.

O presladka Gospa in Mati naša! Ti si že zapustila zemljo, si že prišla v svoje kraljestvo, kjer sediš Kraljica čez angelske kore, kakor poje sveta cerkev: Povzdignjena si čez kore angelov v nebeško kraljestvo. Mi grešniki dobro vemo, de te nismo vredni imeti tukaj, v tej tamni dolini. Pa vemo tudi, de ti v svoji visokosti nas nisi pozabila, in de v tako veličastvo povzdignjena, ni-

si zgubila usmiljenja do nas ubogih Adamovih otrok, temuč ga še le več imaš. Oberni toraj z visociga trona, na katerim kraljuješ, o Marija! svoje milostive oči tudi na nas, in usmili se nas! Le spomni se, de si nam pri svojim odhodu iz tega sveta obljubila, de nas ne boš pozabila. Varuj nas, in pomagaj nam. Poglej v kakšnih viharjih in v kakšnih skušnjavah smo vedno in bomo, dokler ne priteče konec našiga življenja. Po zasluženji svoje svete smerti nam zadobi sveto stanovitnost v božji prijaznosti, de bomo nazadnje v milosti božji iz tega sveta odšli, in tako enkrat prišli tudi mi tebi se poklonit v nebesih, kjer se bomo pridružili svetim duhovam, tebe, kakor si vred-

na, hvaliti in tvojo slavo prepevati. Amen.

Molitev k žalostni Materi božji.

Marija je kraljica marternikov, ker je bilo njeno terpljenje daljši in veči, kakor terpljenje vsih družih marternikov.

O moja žalostna Mati, kraljica marternikov in bolečin, ti si toliko objokovala svojiga Sina, ki je umerl za moje zveličanje; pa kaj mi bodo pomagale tvoje solze, če se pogubim. Po zasluženji tvoje žalosti mi zatoraj zadobi resnično žalost nad mojimi grehi, in resnično poboljšanje življenja, vedno in serčno usmiljenje z Jezusovim terpljenjem in s tvojo žalostjo. In če sta Jezus in ti toliko terpela za me, ki sta bila takó nedolžna, zadobi mi, de bom jest, ki sim pekla vreden, tudi

vsaj nekoliko terpel iz ljubezni do vaji. „O Gospa,“ ti rečem s sv. Bonaventuram, „če sim te razžalil, rani po pravici moje sercé; če sim ti pa služil, te prosim, daj mi rane za povračilo. Krivično se mi zdi viditi svojiga Gospoda Jezusa ranjeniga, sebe pa zdraviga.“ Poslednjič, o moja Mati, po britkosti, ktero si občutila, kadar si vidila sama svojiga Sina v tolikim terpljenji na križi glavo nagniti, in dušo izdihniti, te prosim, de mi dosežeš srečno smert. Oh, ne zamudi takrat, o Pribežališe grešnikov, na strani stati moji žalostni in poterti duši, kadar bo imela imenitno pot v večnost nastopiti, ker bom takrat morebiti glas in besedo zgubil, in ne bom mogel klicati tvojiga in Jezusoviga imena, ki sta vse

moje upanje, zato zdaj kličem tebe in tvojiga Sina, de mi na pomoč prideta tisto uro in pravim: Jezus in Marija, vama izročim svojo dušo. Amen.

Molitev sv. Bernarda.

(Memorare.)

Spomni se, predobrotljiva in premilostljiva Devica Marija, Mati milosti in vse tolažbe, de od vekomaj se še ni slišalo, de bi bila koga, kateri je pod tvoje varstvo pribežal, tvoje pomoči iskal in tvojim prošnjam se priporočeval, ti zapustila. Toraj s tacim zaupanjem poterjen k tebi, Devica devic, kraljica nebes in Gospa angelov, pribežim, k tebi, zvezda morja, pritečem, pred teboj ubog, zdihajoč in trepetaje stojim: nikar, o Kraljica vsiga svetá, ni-

kar, Mati večniga Sinú, nikar ne zaničuj moje prošnje, ampak poslušaj me milostivo in usliši me uboziga, ki iz te doline solz k tebi kličem; usliši me zdaj in posebno ob uri moje smerti. O dobrotljiva, o sladka Devica Marija! —

Molitev v nevarnostih ali skušnjavah zoper čistost.

(Se moli zjutraj in svečer po angelovim čišenji.)

O Gospa moja! O Mati moja! Tebi se vsiga darujem, in de se Tebi udaniga skažem, Ti dans posvetim svoje oči, svoje ušesa, svoje usta, svoje serce, sebe popolnoma vsiga. Ker sim tedaj Tvoj, o dobra Mati! varuj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo.

Krajši molitev v kterikoli skušnjavi.

O Gospa moja! **O** Mati moja! spomni se, de sim Tvoj. Varuj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo.

Molitve za uboge duše v vicah.

Molitev k Marii.

O Mati vsih milost, sveta Devica Marija! poglej na uboge reveže, ki v vicah terpe, in usmili se njih žalostniga stanu po svoji materni dobrotljivosti. Ali more pač mati svojiga otroka pozabiti, in bi se ji ne smilil ljub-

ček njeniga serca! Nikakor, o Marija! usmiliš se jih, saj so po tvojim Sinu tudi tvoji otroci. Po Jezusu si Mati vernikov postala. S temi terpijočimi in v njih imenu, kličem k tebi: Spomni se svojih otrok, o presveta Mati, ki v revah zdihujejo; pošlji jim tolažbe po svoji mogočni prošnji; govori zanje pri svojim Sinu, njih dobrotniku, njih usmiljenim Odrešeniku; zadobi jim milost in odrešenje s tem, de ga opomniš, kako serčno de si ga na zemlji ljubila, kako marsktero skerb zanj prestala, kako neizrekljivo je bilo tvoje terpljenje, ko si ga med njegovimi sovražniki na križi umreti vidila. Ničesa ti ne bo odrekel; usmilil se jih bo, jih bo odrešil, in potem bodo njega in tebe ve- komaj ljubili in hvalili. Amen.

Molitve za vsaki dan tedna za uboge duše v vicah.

Kdor vsaki dan tedna eno naslednjih molitev in pa en Oče naš in ena Češena si Marija ter Psalm: „Iz globočine“ itd. pobožno moli, zadobi enkrat na dan odpustek za 100 dni. Leon XII. 18. listopada 1826.

V nedeljo.

Gospod, vsigamogočni Bog! prosim te po predragi kervi, ki jo je tvoj božji Sin na Geceman-skim vertu pretil; odreši uboge duše, ki so v vicah, posebno pa nar bolj zapušeno med vsimi, in vpelji jih v svoje kraljestvo, kjer te bodo vekomaj mogle hvaliti in moliti. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija itd.

Psalm 129.

Iz globočine sim klical k tebi,

o Gospod! Gospod, usliši moj glas!

Naj poslušajo tvoje ušesa glas mojiga zdihovanja!

Ako boš na hudobije gledal; o Gospod! Gospod, kdo bo obstal?

Ali pri tebi je odpušanje, in zavoljo tvoje postave čakam nate, o Gospod!

Moja duša čaka na njegove besede; moja duša zaupa v Gospoda.

Od jutrenje zore noter do noči zaupaj Izrael v Gospoda.

Zakaj pri Gospodu je usmiljenje, in pri njem obilno odrešenje.

In on sam bo Izrael odrešil od vsih njegovih hudobij.

V. Gospod! daj jim večni mir.

O. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj v miru počivajo.

O. Amen.

M o l i m o.

O Bog! stvarnik in odrešenik vsih vernih, dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušnje vsih grehov, de bodo milostljivo prizanesenje, po katerim so vselej hrepeneli, po pobožnih prošnjah dosegli, kateri živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

V. Gospod! daj jim večni mir.

O. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj v miru počivajo.

O. Amen.

V ponedeljik.

Gospod, vsigamogočni Bog! prosim te po predragi kervi, ki jo je tvoj božji Sin Jezus med svojim kervavim gajžljanjem prelil; odreši uboge duše, ki so v vicah, zlasti pa tisto, ki je narbližnja pri vratih v večno kraljestvo, de bo precej začela tvojo

hvalo prepevati in te hvaliti vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija itd.

Iz globočine itd. (zgoraj stran 264.)

V t o r e k.

Gospod, vsigamogočni Bog! prosim te po predragi kervi, ki jo je tvoj božji Sin Jezus prelil, ko je bil grozovito s ternjem kronan; odreši uboge duše, ki terpe v vicah, zlasti pa tisto, ki bi bila nar zadnja neznano terpljenje prestala, de se nič dalje ne bo móгла muditi, v tvojim kraljestvu te hvaliti in slaviti vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija itd.

Iz globočine itd. (zgoraj stran 264.)

V s r e d o.

Gospod, vsigamogočni Bog! prosim te po predragi kervi, ki jo je tvoj božji Sin Jezus prelil,

ko je težki križ po ulicah Jeruzalemskih nesel; odreši uboge duše iz vic, posebno pa tisto, ki ima nar več zasluženja pred teboj, de te bo na visoki stopnji slave, ki jo pričakuje, glasno hvallila in vekomaj povikševala. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija itd.
 Iz globočine itd. (zgoraj stran 264.)

V četertek.

Gospod, vsigamogočni Bog! prosim te zavoljo naj svetejšiga telesa in po predragi kervi tvojiga božjiga Sinú Jezusa, s kterima se je o večeru pred svojim terpljenjem sam sebe svojim ljubljenim aposteljnám v jed in pijačo dal, in je to ko čist večen dar, in ko oživljajočo hrano vernikov, vsi cerkvi zapustil; odreši uboge duše iz vic, zlasti pa tisto, ki je nar večí go-

rečnost do te skrivnosti ljubezni v sebi nosila, de te bo s tvojim božjim Sinam in svetim Duham v tvojim kraljestvu vekomaj zató hvalila in častila. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija itd.
Iz globočine itd. (zgoraj stran 264.)

V petek.

Gospod, vsigamogočni Bog! prosim te po predragi kervi, ki jo je tvoj božji Sin Jezus ta dan na lesu križa iz ran svojih svetih rok in nog pretil; odreši uboge duše iz vic, zlasti pa tisto, za katero sim nar bolj dolžan moliti; de bi je moja vnemarnost ne zaderževala od sprejetja v nebeško kraljestvo, de bi te tamkaj vekomaj hvalila in slavila. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija itd.
Iz globočine itd. (zgoraj stran 264.)

V saboto.

Gospod, vsigamogočni Bog! prosim te po predragi kervi, ki je iz strani tvojiga božjiga Sinú Jezusa vpričo in v nar veči žalost njegove presvete Matere tekla; odreši uboge duše iz vic, sosebno pa tisto, ktera je med vsimi nar veči ljubezen in pobožnost do žalostne Matere imela: de bo kmalo v tvoje kraljestvo sprejeta, kjer bo tebe po nji, in njo po tebi vekomaj hvalila in povikševala. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija itd.

Iz globočine itd. (zgoraj stran 264.)

Mnogoverstne molitve.

Molitev Papeža Klemena XI.,

ktera

*ob kratkim nar imenitniši čednosti
obsega.*

Verujem, o Gospod! ali daj, de bom še močnejše veroval; upam, o Gospod! daj, de bom še terdnejše upal; ljubim te, o Gospod! daj, de te bom še gorečniši ljubil; kesam se svojih grehov, o Gospod! daj, de jih bom še britkeje obžaloval.

Molim te, o Bog! ko prvi začetek vsih reči; po tebi hrepnim, ko poslednjim namenu in koncu; hvalim in povišujem te,

ko svojiga vedniga dobrotnika; in k tebi kličem, ko k svojimu nar ljubeznjivšimu varhu.

Vodi me s svojo modrostjo, obderžuj me na pravi poti s svojo pravico; tolaži me s svojim usmiljenjem, in varuj me s svojo vsigamogočnostjo.

Darujem ti, o Bog, vse svoje misli, de bodo le nate merile; vse svoje besede, de bodo le od tebe; vse svoje dela, de se bodo le po tvojim dopadenji doprinašale; vse svoje križe in terpljenje, de jih bom po tvoji presveti volji prenašal. Hočem, kar ti hočeš; hočem, kakor ti hočeš; hočem, dokler ti hočeš.

Prosim te, o Gospod! razsvetli moj um, vnemi mojo voljo, očisti moje meso in posveti mojo dušo.

Daj, de bom storjene hudobi-
je objokoval; daj, de se bom skuš-
njam ustavljal; daj, de bom hu-
dobne nagnjenja premagoval; daj,
de bom v čednosti bolj in bolj
rastel.

Dodeli mi, o mogočni **Bog!**
pravo ljubezen do tebe, resnično
sovraženje sebe, gorečnost do
bližnjiga, in resnično zaničevanje
svetá.

Stori, de bom svojim vikšim
pokoren, svoje podložne podpiral,
svojim prijatlam s svetam in dja-
njem pomagal, in svojim sovraž-
nikom popolnoma odpustil.

Dodeli, de bom slastnost z
zatajevanjem, skopost z radodar-
nostjo, maščevavnost s pohlevno-
stjo, in mlačnost s pravo vnemo
premagoval.

Stori me modriga v sklepih,

stanovitniga v nevarnostih, poterpežljiviga v nadlogah, in ponižniga v sreči.

Daj, o Gospod! de bom pri svoji molitvi zbran, v jedi in pijači zmeren, pri svojih opravilih skerben, in v svojih dobrih sklepih nepremagljiv.

Dodeli, de bom notri v svojim sercu nedolžen, vné pa v svojim obnašanji sramožljiv in spodoben, v djanji in nehanji pa za bližnjiga zgledin in v svojim življenji postaven.

Podeli mi čuječno skerbnost v premagovanje nature, v pomnoževanje milosti, v spolnovanje tvojih zapoved, in v dosego večnjiga zveličanja.

Razsvetli me, de bom prav spoznal, kako je zaničljivo, kar je pozemeljskiga; kako neprecen-

ljivo, kar je nebeškiga; kako minljivo, kar je časniga; kako terdno, kar je večniga.

Daj mi, o Bog, de bom smert svojo previdil, tvoje sodbe se bal, peklu utekel, in zveličanje dose-
gel.

Nazadnje, o Bog! podeli vsim grešnikom milost spokorjenja, ohrani pravične v stanovitnosti, podari živim mir, in mertvim večni pokoj. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev za mir.

(Od Papeža Pija IX.)

Vsim pravovernim priporočena, s podeljenjem odpustkov 300 dni.

Neskončno dobrotljivi Bog! v nar globokeji ponižnosti pred stopnjam tvojiga prestola klečé, ti darujemo bolečino, ki nas je globo-

ko uklonila ob zmisli na grehe, nadloge in pokončanja, ki jih vojska napravi. O Bog mirú! kteri tukaj doli vojsko pripustiš, de bi se tolikanj veči hrepenenje po pravim in večnim miru v nas vnelo, ki se le v nebesih najde; oh, podaj svojimu namestniku na zemlji svojo mogočno roko, de se bo želja njegoviga očetovskega serca po miru spolnila; podeli vesoljnemu svetu (in posebno Italii) mir s tem, de vsacimu čutila ljubezni in krotkosti vliješ. Ti, kteri serca vladarjev in ljudstev v svojih rokah nosiš, in jih po svojim dopadenji vodiš, bojem kličeš in zmagi zapoveduješ, potolaži serca in vtisni jim globoko visoko vrednost tvoje presvete vere. Daj! de se bodo grozovitosti vojske, ki cele dežele nadlegvajo in

pokončujejo, ustavile in se bo mir storil; de bodo vladarji in ljudstva, prepričani, de le ti mirne čase podeljevati in razpertije krotiti zamoreš, po unih hrepeneli, in te sovražili.

Pred vsimi pa, o vsigamogočni Bog! dodeli, de bo mir, ta neprecenljivi nebeški dar, v naši cerkvi kraljeval, de bo potem greh jenjal, de se bodo krivovre in razkolnije končale, de bodo sovražniki resnice osramoteni, vsi ljudje pa k tvoji nevesti, cerkvi, se vernili, in v naročji te naše ljube matere mirno živeli, in de bo v vsih sercih nar popolniši edinnost gospodovala, de bodo po enoglasnim posvečevanji tvojiga presvetiga imena na zemlji po zasluženji Jezusa Kristusa in po prošnjah preblažene Device Ma-

rije v nebesih tvojo slavo vekomaj prepevali. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . .
Čast bodi i. t. d. (trikrat.)

Antifona. Dodeli nam mir, o Gospod! v naših dneh; zakaj ni ga, de bi se za nas bojeval, kakor sam ti naš Bog!

V. Mir nam bodi v tvoji kreposti.

O. In preobilnost po tvojih občinah.

M o l i m o.

Bog! od kteriga pridejo sveste želje, prave misli, in pravične dela, daj svojim služabnikom taki mir, ki ga svet ne more dati, de bodo naše serca tvojim zapovedim udane, in po zatertim strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni. Po Gospodu našim, Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kteri s teboj živi in kraljuje v

edinosti sv. Duha Bog vekomaj.
Amen.

Zdihljej sv. Frančiška Ksaverja.

Kako bi te ne ljubil, o moj Jezus! Neštevilne trude, zaničevanja in terpljenja si zame prestal. Svojo kri, svoje življenje in vse kar si imel, si zame dal — zame — oh, zame ubogiga grešnika — si dal vse to! In bi te jest ne ljubil? O Jezus! Ljubiti te hočem, te vedno bolj ljubiti, o preljubeznjivi moj Jezus!

Prošnja sv. Frančiška Ksaverja.

Duša Kristusova itd. (Glej stran 170.)

Skončna molitev sv. Frančiška Ksaverja.

O presveta Trojica, usmili se me! — O Gospod, dodeli nam

milost tvojo presveto voljo prav spoznati in jo spolnovati! — Ne nam, o Gospod, ne nam, ampak svojimu imenu daj čast!

Jezus, Sin Davidov, usmili se me! — Kdo mi bo dal, de umerjem za tebe, o moj Bog! de spreobnem vse ljudstva sveta! — Več križev, o Gospod! več križev! — Jezus Kristus, Sin živiga Boga, daj, de te bomo čez vse ljubili. — Dovelj je tolažbe, o Gospod! dovelj je je. Zate hočem terpeti. Še več, o Bog! še več želim, o Bog, terpeti iz ljubezni do tebe. — Prosim te, o Gospod Jezus Kristus! daj mi gnado, de bom dans in ves čas svojiga življenja popolnoma tvoje zapovedi spolnoval! — O ko bi mi bilo dano, umreti za tvojo čast, o Bog! o ko bi te vsi ljudje spoz-

nali noter do konca zemlje! — Ti, o Gospod, si moja nada, vekomaj ne bom osramoten.

Pridi na pomoč, o Devica! presveta Mati božja in nebeška Kraljica! ki vse od svojiga Sinu zadobiš, karkoli ga prosiš; bodi moja besednica! O Marija, spomni se me! O Marija, pomagaj mi in skaži se mi mater mojo! — Pridite mi na pomoč, vi angeli božji! — Hvala bodi Bogu!

Spomin na križaniga Jezusa.

(Od papeža Klemena VIII.)

Na križ se je zvišal; in umirajoč na križi prehudo žejo terpi. Na obeh rokah je terpel; terpel je z žebli, s sulico in križem, kaj je za nas terpel, kažejo rane njegove. V svojim usmiljenji nas je od dolga pregrehe opral. On,

ki ni storil greha, je toliko terpel: za življenje človeštva je bil na križ pribit! Amen.

(Od sv. Bernarda.)

O neznano terpljenje mojiga Jezusa! **O** globoke rane mojiga Jezusa! **O** presveta kri mojiga Jezusa, ki je tako obilno zame tekla: bodite v prihodnje moje edino tolažilo in vsa moja serčna sladkost! **O** grenka smert mojiga Jezusa, daj mi večno življenje. Amen.

Molitev k vsim svetnikom.

V vaše varstvo in zavetje pribežim, svetniki božji! in pri vas, pri naših zvestih prošnikih, išem pomoči in svéta. **O** vi ljubi prijatli božji! glejte v kako revnim stanu sim, in s kolikošnim straham je moje serce obdano. Pomislite vender usmiljenje in ker-

šansko ljubezen, in pridite mi na pomoč v moji nadlogi. O ljubi svetniki božji! v nár veči nevarnosti sim ne samo časne, ampak tudi večne smerti. Tedaj povzdignem svoje roke proti vam v nebesa, in z nar večim zaupanjem kličem iz dna svojiga serca: O srečni poveličani, podajte mi svoje roke! o vi ljubi svetniki, stojte mi na strani v tej silni nevarnosti! Ne pustite moje duše pogubiti se! Bodite moji zvesti prošniki, in vzemite mojo dušo v svoje varstvo, de mi bo ostri sodnik zavoljo vas prizanesel, in mi po vaši prošnji večno zveličanje dodelil. Amen.

Molitve za srečno smert.

1. K presveti Trojici.

Večni Oče! po tvoji neskonč-

ni dobrotljivosti, in po življenji in smerti tvojiga preljubljeniga Sina te prosim: daj mi v tvoji milosti živeti in umreti.

Premili Jezus! zavoljo ljubezni tvojiga Očeta, s katero te od vekomaj ljubi, in po tvojih poslednjih besedah na križi, s katerimi si svojo dušo Očetu zročil, te prosim: Vzemi mojo dušo k sebi na koncu mojiga življenja.

O sveti duh! užgi v meni popolnoma ljubezen, in v nji poterdi mojo dušo, ko se bo iz tega življenja ločila. — Presveta Trojica, en sami Bog! usmili se me zdaj in ob smertni uri. Amen.

2. K križanemu Jezusu.

Predragi moj in neskončne časti vredni Bog, prosim te po preiskreni ljubezni, ki v tebi go-

ri za blagor ubogih grešnikov; po tvojim britkim terpljenji; po tvoji grozoviti smerti; po prelitji vse tvoje kervi; po zročeni tvoje duše Bogu Očetu; po tvojim poslednjim klicu pred smertjo; po zadnjim zdihljeji, s katerim si svojo dušo izdihnil; in po tvoji smerti, ki je bila doveršenje našiga odrešenja, de bi mi zdaj in ob uri moje smerti milost skazal, de bi mojo dušo takrat v svoje roke in v naročje svojiga usmiljenja sprejel. Amen.

3. K Marii Devici.

O Marija, sladko pribežališe ubogih grešnikov, tisto uro, ko bo mogla moja duša iz tega sveta iti, te prosim, o moja presladka Mati, zavoljo britkosti, ktero si občutila, ko si pri smerti svojiga

Sina pod križem stala, stoj takrat tudi meni na strani s svojo milostjo. Preženi od mene peklenške sovražnike, in pridi takrat ti sprejet mojo dušo in jo postavit pred večniga sodnika. Kraljica moja! nikar me ne zapusti. Za Jezusam bodi ti moja moč tisto strašno uro. Prosi svojiga Sinú, de mi po svoji milosti gnado dodeli, de se umirajoč tvojih nog oklenem, in svojo dušo v njegove svete rane izdihnem. Jezus in Marija, vama izročim svoje serce in svojo dušo. Amen.

4. Molitev na čast sv. Jožefa za srečno smert.

O sveti Jožef, ljubeznjivi rednik Gospoda našiga Jezusa Kristusa! kateri si tako srečen bil, vpričo in celó v rokah svojiga

božjiga rejenca in svoje deviške neveste iz tega sveta se ločiti; približaj se s sladko tolažbo in v družbi Jezusa in Marije moji smertni postelji, ko me bo mertvaški pot oblival; varuj me zoper poslednje skušnjave zapeljivca, pomnoži mojo vero, poterdi moje upanje, in vnemi moje umirajoče serce z ljubeznijo in s hrepenenjem po Jezusu, in daj mi s sveto gorečnostjo te tri blažene imena izgovoriti! Sprosi mi milost, o sveti Jožef! milost mi sprosi ob tej grenki uri, kesanje in odpušanje, de bom brez strahu svojimu sodniku nasproti šel; vem, de me ne bo zaverigel, če njegov sveti rednik zame usmiljenja prosi.

O Jezus, Marija in Jožef! vam priporočim svojo dušo in svoje teló, vas se oklepam ko moč-

nih stebrov sred viharjev tega sveta, na vas se opiram z neomagljivim upanjem ob uri moje smerti. Oh, stojte mi na strani, ko mi bodo počutki odpovedali, ko jezik nič več ne bo mogel govoriti; tadaj naj mislim še na Jezusa, Marijo in Jožefa, in moj poslednji zdihljej izgovori vaše sladke imena: Jezus, Marija in Jožef! Amen.

5. Oporoka ali testament pred sv. angelam varham.

(Od sv. Karola Boromeja.)

V imenu presvete Trojice rečem in poterdim jest, ubogi, nesrečen grešnik, vpričo tebe, o sveti angel božji in moj zvesti angel varh.

Pervič, de hočem v pravi veri, ktero sveta, katoliška, apostoljska

rimška cerkev hrani in uči, umreti; v kateri sveti cerkvi so vsi svetniki, ki jih častimo, umerli, in zunaj ktere ni zveličanja.

Drugič, o moj sveti angel varh! zagotovim, de hočem od tebe podpiran in s tvojo pomočjo in pod tvojim varstvom ter v velikim zaupanji na božjo usmiljenje iz tega sveta se ločiti; zakaj terdno verujem, akoravno je število in velikost mojih grehov obilna, de zamore ena sama kapljica predrage kervi Gospoda našiga ne le samo moje grehe, ampak tudi grehe vsih ljudi izbrisati.

Tretjič poterdim, o presrečni angel! de vkljub ostudnosti svojih grehov vendar serčno hrepenim, vdeležiti se zasluženj Jezusa Kristusa, kteriga ljubezen nobeniga prosečiga, skesaniga grešnika ne

zaverže. O ko bi svojiga Boga, kteriga čez vse ljubim, vender nikoli razžalil ne bil! Iz vsiga serca mi je to žal. Rad odpustim vsim, ki so me razžalili. Vse svoje grehe pa skrijem v prečastito serce Jezusovo; naj jih milostljivo za vekomaj zbriše.

Četrtič te zarotim, o moj zvesti varh! prosi zame milost božjo, de naj me med število tistih presrečnih sprejme, ktere je že od vekomaj izbrala, in ki se že v njenim raji veselé. Poterdim, de sim pripravljen, ne le vse terpljenje tega revniga življenja, ampak vse bolečine in muke v vicah noter do sodnjiga dne terpeti, de bom od Boga v neskončnim usmiljenji večno zveličanje dosegel.

Petič, o preljubi in naj mo-

drejši moj varh! izrečem, de tebe postavim spolnovavca svoje poslednje volje.

Zadobi mi, prosim te, tele tri gnade od Boga; perva je: de bom zakramente sv. cerkve vredno prejel, preden se bom iz tega življenja ločil; druga: de bi se Gospod naš Jezus Kristus ponižati hotel, ter bolečine in strahote, ki bodo ob uri mojiga umiranja moje serce obdajale, z enimi tistih solz, ktere je na križi pretočil, z enim tistih zdihljejev, ktere je na križi storil, ohladil in potolažil; in de bi njegova ljubeznjiva Mati eniga tistih milih pogledov, s kterimi je na svojiga umirajočiga božjiga Sinú gledala, name obernila, in me vzela med število tistih, kteri bodo zavoljo njeniga mogočniga varstva na dan

sodbe večno zveličanje dosegli. Tretja gnada pa, o moj sveti angel varh! je: de mi ob moji poslednji uri, ko se bo duša od trupla ločila, na strani stojiš, in Jezusa Kristusa, mojiga sodnika, kteriga serce je na križi od nariskrenišiga hrepenenja za zveličanje grešnikov vneto bilo, s svojo prošnjo nagneš, de se bo moji duši milostiviga skazal.

O preljubi moj angel varh! glej, moja duša ti je popolnoma izročena, položi jo toraj pri odhodu iz ječe tega telesa v roke njeniga stvarnika in odrešenika, de bo s teboj in z vsimi svetniki nebeškiga kraljestva njegovo vpričnost vživala, ga popolnoma ljubila, in ga vso večnost posedla. Amen.

SVETE PESMI.

Sveta maša.

Kirie.

Pred Bogam pokleknimo,
 Povzdignimo sercé!
 V nebesa zdaj pošljimo
 Vse misli in želje:
 Ta dar presvete maše
 Sprejmi od nas, o Bog!
 Naj zbríše grehe naše,
 Naj varje vsih nadlog.

Mi grešniki spoznamo,
 Žalili smo Boga!
 Oh, težko vest imamo,
 Pokoja nam ne da!
 Marija, vsi svetniki!
 Pomoči prosmo vas;
 Smo grešniki veliki —
 O Kriste usmil' se nas!

Gloria.

Bogu bod' čast in hvala!
 Na zemlji mir ljudem,
 K' je milost božja dala
 Rešenje vsim stvarcem.
 Bog, hvalo ti pojemo,
 Prišel si greh odvzet;
 Ti slavo, čast dajemo,
 Ker sam, o Bog, si svet.

Evangelij.

Bog sam nam oznanuje
 V življenje srečno pot,
 Tamoto razsvetljuje,
 Nas varje grešnih zmot.
 Kristjani poslušajmo,
 Kaj Jezus nas uči;
 Po njem se vsi ravnajmo,
 De vsak sveto živi.

Vera.

To verjem, Bog nebeški!
 De ti si stvarnik moj;
 Odrešil rod človeški
 Je Sin edini tvoj;
 Svet Duh pri nas prebiva
 Od Jezusa poslan;
 Njegove gnade vživa
 Na zemlji vsak kristjan.

Kar si, o Bog, oznanil,
 Kar je tvoj Sin učil,
 V katolški cerkvi hranil,
 K' je za njo kri prelil,
 To verjem vse resnično;
 Le, Bog, pomoč mi daj,
 Živeti tudi pravično,
 De pridem v sveti raj.

Darovanje.

Sprejmi Bog Oče večni!
 Od nas prečisti dar,
 Ga grešniki nesrečni
 Damo na tvoj altar,
 Za svoje hudobije,
 In celiga sveta,
 De nam jih čisto zmije,
 Nam tvojo milost da.

Ponižno vsi pošljimo
 Ta sveti dar v nebo,
 Gospod Boga prosimo,
 De mu prijeten bo;
 De bode mu v češenje,
 V zahvalo ino čast;
 De dušam da življenje
 In cerkvi božji rast.

Sanktus.

Svet, svet, svet, Bog nebeški!
 Oblast imaš čez vse;
 Ves svet in rod človeški
 Ti hvalo, čast daje.
 Naj vedno hvaljen bode!
 Češen in povikšan!
 Odrešit vse narode
 Nam od Boga poslan.

Vse cerkve poglavarja
 Se spomni, o Gospod!
 Tud škofa in cesarja,
 Ohrani jih povsod.
 Ti vôdi vse kristjane,
 Ti naših duš pastir,
 De bodo tebi vdane
 Jim daj nebeški mir.

Po Povzdigovanji.

O angelci! hitite
 In pridite z nebes!
 Z nam' sveti Kruh molite,
 Ni več kruh, Bog je res.
 Počutkam vsim telesa
 Je Jezus tukej skrit,
 De b' skoraj šli v nebesa
 Ga gledat in častit!

Ti, Jezus, se usmili
 Duš bratov in sestic,
 De bodo mir dobili,
 Odreši jih iz vic.
 De gremo k teb' prebivat,
 Nam grešnikom tud' daj,
 Nebeško luč uživat
 S svetniki vekomaj.

Naš duh, o Bog, ti poje:
 Češen bod' Oče ti!
 Kraljestvo pridi tvoje;
 Naj se, kar češ, zgodi.
 Daj nam naš kruh, jed zdravo;
 Dolgé odpusti nam;
 Ne vpelji nas v skušnjavo;
 Otmi sovražnikom.

Zavživanje.

Moj Jezus, tebe vžiti
 Iz serca jest želim,
 Pa k teb' ne morem priti,
 Ker tolikokrat grešim.
 Opêri dušo mojo,
 Slabosti njene veš;
 Pokaži milost svojo
 De v duhu v mene greš.

O Jezus, k meni pridi,
 Preženi grehov noč,
 De duša moja vidi
 Dobrote tvoje moč.
 Ostani vedno v meni,
 De dušo mi živiš,
 Z menoj se terdno skleni,
 Me srečniga storiš.

Konec.

Svet dar smo dokončali,
 Odpeli čast Bogu;
 Očetu darovali
 Njegoviga Sinu.
 Mertvim in živim sprava
 Za grehe naj bo to;
 Naj nam bo vsim zastava,
 De pridemo v nebo.

Zahvalna.

Hvala bod' Gospod Bogu!
 Vse stvari ga zdaj molite!
 Stvarnika, dobrotnika
 In Očeta ga častite!
 Kerub, Seraf mu pojo,
 Hvali zemlja in nebo.

Sveti, sveti, svet' Gospod!
 Vse je polno tvoje hvale;
 Trume zvoljenih, o Bog!
 Večno čast ti bodo gnale;
 Vsi svetniki te časté,
 Vsi pravični te slavé.

Češen bodi trojni Bog,
 Oče, Sin in ti Duh sveti!
 Cerkve tvoje nauk ves
 Moramo zvesto verjeti;
 Jezus Kristus, božji Sin,
 Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš!
 Kolka je ljubezen tvoja!
 V grehe sim bil zakopan,
 Revna je bla duša moja,
 Ti pa prideš k nam na svet,
 Smert, pekel in greh zatret.

Večni Bog, in kralj nebes
 Se poniža brat nam biti;
 Nam živí in nam vmerje,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta rešnja kri
 Nas očisti vse ljudi.

Na desnici božji zdaj
 Ga še imamo pomočnika,

Sodnji dan ga grešnik bo
 Vidil ojstriga sodnika,
 Milost grešnik le dobiš,
 Dokler še na svet' živiš.

Jezus bod' usmiljen nam,
 V službi svoji nas ohrani,
 Kri si svojo dal za nas.
 Greh končaj, pri nas ostani;
 Pêlji naše duše v raj
 Délež zvoljenih nam daj.

Svoje ljudstvo srečno stur',
 Zdaj in vselej nas obvari;
 Obdaruj in povikšuj
 In zveličaj svoje stvári;
 Hvalo bomo peli ti
 Tukej in u večnosti.

Milostiv nam bodi dans,
 Pota v grehe nam zagradi;
 Sveti in preljubi Bog!
 Daj de stormo dobro radi.
 V tebe upamo vsak čas,
 De ne boš zaverigel nas.

Adventna.

Vi, oblaki, ga rosite!
 Ali zemlja naj ga da!
 Ve nebesa ga pošljite
 Skôr Zveličarja sveta!
 Milo so ljudje zdihvali,
 V greh in v tami ječali;
 Bog je bil zemljo preklel,
 Greh nebo človeku vzel.

Oče se nebeški vsmili,
 Vidi tol'ko bolečin;
 De bi se ljudje rešili,
 Se ponudi božji Sin:
 D'vico Gabriel pozdravi,
 In Marija čista pravi:
 Lej, pokorno je sercé,
 Kar Gospod mi zapové.

Zgodba sveta in vesela
 Nam odklene vsim nebo:
 Lej, Devica je spočela,
 In Beseda je meso!
 Pred Gospoda pokleknimo,
 Njega milost zahvalimo.
 Blagor tebi, grešni svet!
 Jezus pride greh odvzet.

Bratje! dosti že je spanja,
 Glas nebeški kliče nas,
 Dan se bliža, noč odganja,
 Zdaj prihaja srečni čas.
 Odverzimo vso hudobo,
 Oblecimo pa svetloba,
 De preide grehov noč,
 In nas vodi božja moč.

Ne živimo več pregrešno,
 Svet apostel nas uči.
 Ne nečisto, ne požrešno,
 Nevošljivost naj beži;
 Naj se vsak pred njim poniža,
 Kter'ga prihod se nam bliža,
 De bo s čistim sercam vsak
 Le Zveličarju enak.

O Zveličar! pridi skorej,
 De se spolni, kar želim,
 O prinesi moč od zgorej,
 De se čisto spokorim,
 Ti prinesi mir nebeški,
 De ga vživa Duh človeški;
 Daj, de pridem sodnji dan
 Med ovce, na desno stran.

Sveti večer.

Poglejte čudo se godi!
 Kaj more nek' to biti?
 Nebeški dan o polnoči!
 To mora kaj pom'niti;
 Lej angela pred nami stat'!
 Luč svetla ga obsega;
 Od groze moram trepetat',
 Povejte kaj bo s tega?

Tako pastirji govoré,
 Pa angel se oglasi:
 Veselje oznanujem le,
 O srečni, srečni časi!
 Zveličar se nocoj rodi,
 Ni treba nič se bati,
 Je vbožin, v jaslicah leži,
 Lahko ga je poznati.

Zaslišijo nebeških trum
 Častit' Boga na nébi,
 Veséle mu ženejo šum,
 De svet otme v potrebi.
 Njih petja glas razlega se
 Veselo po širjavah:
 Mir vam, ki dobre volje ste,
 Bogu čast po višavah.

Pastirji se razveselé,
 Ko slišjo to novico,

Do Betlehema hrepené,
 Spoznat' želé resnico.
 Pogledat pojdmò, pravijo,
 Kar angeli so rekli;
 Teko in se ne vstavijo,
 De k jaslam so pritekli.

Tam dete vglédajo lepo,
 De ni se moč nagledat',
 Tak ljubo in tak sveto!
 Želé mu dopovedat',
 De ljubijo ga iz serca,
 De vse bi radi dali;
 Nauke vse, katere da,
 De bodo spolnovali.

Tud mi zdaj k jaslicam pojdmò,
 In bodmo ga veseli,
 Zahvalo, čast Bogu dajmo,
 De smo pomoč prejeli.
 Pozdravljen bod', Zveličar moj!
 Vsak reci sam pri sebi,
 De si prišel do nas nocej,
 De b' večno bli pri tebi.

Postna.

Xristijanje, postni čas
 Se nam oznanuje,
 Mati cerkev kliče nas,
 K Bogu napeljuje:
 Grešnik, verni se nazaj!
 Čmu se grehu vklanjaš?
 Bog te kliče: oh zakaj
 Mene ti preganjaš?

Bog, kaj hočeš de storim?
 Hitro se oglasi,
 Spokoriti se želim
 Ob prijetnim časi.
 Daj pripravljeno serce
 K tebi se podati,
 Daj mi grešniku solzé
 Grehe objokvati.

Terdovratni! ti se boj
 Če se posmehuješ,
 Ako ljubiš nápuh svoj,
 Milost zaničuješ;
 Kmalo boš pred sodbo stal,
 Boš spoznal resnico.
 Kam boš reva se podal
 Pred ojstro pravico?

Če si žalosten želiš
 Serca mir prejeti,

Glej, de zdaj se spokoriš,
 Dokler dan še sveti,
 Kadar pride tamna noč,
 Boš zastonj se trudil,
 Več se rešit ne bo moč,
 Milost si zamudil.

Milostljiv je naš Gospod!
 Zbriše hudobije,
 Iše grešnika povsod,
 De mu grehe zmije,
 Mu odverne šibe tud,
 Ktere greh zasluži,
 Jezus njega serčni trud
 S svojo smertjo združi.

Spreoberni nas, o Bog!
 Bomo spokorjeni,
 Greha rešeni nadlog
 In oveseljeni.
 Tekel bo potok solzá,
 Serca kviško htele,
 Spravile solzé Boga,
 Serca mir prejele.

Velikonočna.

Zveličar gre iz groba
 Ob moč je smert, trohnoba!
 Velikonočno Jagnje bil
 Je zame drago Kri prelil.
 Alleluja!

Otet je človek, rešen!
 In v brezno satan trešen!
 Smert nima svojga zêla več,
 Odpert je grob in kamen preč!
 Alleluja!

Odrešil je očete
 Veliko časa vjete;
 Častito jih pelja sebo
 V zaperto z greham pred nebo!
 Alleluja!

O, kak se svetjo rane
 Nevsmiljeno mu dane!
 Veselje angelsko verši,
 De smert je mertva nas uči.
 Alleluja!

Je terdna naša vera,
 Resnica jo podpera;
 Zveličar je od smerti vstal;
 Tud nas ne bode grob končal.
 Alleluja!

Le kratka noč bo v grobi,
 Ker angel kmal' zatrobi;
 Telo tud potlej popelja
 Zveličar v raj, in smert nehá.
 Alleluja!

Dopolnit naše želje,
 Pripraviti nam veselje
 Greš ti, Zveličar, pred menoj,
 Prišel bom, upam, tud za t'boj.
 Alleluja!

Življenje ponoviti,
 Tako v nebo daj priti,
 Kjer pri Očetu ti sediš,
 In vsim pravičnim lon deliš.
 Alleluja!

Pred sodbo bom postavljen,
 Po svatovsko napravljen,
 S kervjo bom Jagnjeta opran,
 Med tvoje svate svat odbran.
 Alleluja!

Alleluja! Alleluja!
 Alleluja! Alleluja!
 Po tvoje, Jezus, bratam brat,
 Daj tudi nam od smerti vstat'.
 Alleluja!

Binkoštna.

Prid', sveti Duh! apostelnam dan,
 Ker si bil dansi vanje poslan,
 De čuda božje pravijo,
 Sovražnikam se vstavijo.

Prid', sveti Duh! te prosi kristjan.

Prid', sveti Duh! daj svoje dari,
 In jih med svoje verne razli;
 Resnico de poslušajo,
 In nje sladkost okušajo,
 Prid', sveti Duh! razsvetli nas ti.

Prid', sveti Duh! omeči serce,
 Zažgi nam v sercih svete želje;
 Ljubit', kar je pravičniga,
 Se varvati krivičniga.

Prid', sveti Duh! ljubezni sveté.

Prid', sveti Duh! podpiraj slabost,
 Poterdi v sercih pravo svetost!
 Daj, de se ne spodtaknemo,
 V ljubezni ne premaknemo.

Prid', sveti Duh! ti naša krepkost.

Prid', sveti Duh! ti zvesti vodnik!
 Veselje naše, naš pomočnik!
 O, vodi nas do večnosti,
 Pripelji nas do srečnosti.

Prid', sveti Duh! ti naš poterdnik!

Sv. križev pot.

Oh, pridite stvari!
 Kaj, glejte, se godi!
 On, kter nas vse živi,
 Strašno za nas terpi.

I.

Razgajžljan, zapljevan,
 In kronan, zasramvan;
 Pred sodbo je peljan,
 Nedolžen v smert izdan.

II.

Lej, križ mu naložé
 Na ranjene ramé.
 Oh, Jagnje božje gré,
 In nese vse dolgé!

III.

Opešal je v močeh,
 Podré ga križ, naš greh,
 Vtopljen v svetá dolgeh
 Leži potert na tléh.

IV.

Oh, žalosten spomin!
 Ker sreča Mater Sin,
 Ji gre meč bolečin
 Do serca globočin!

V.

Omagal Jezus je
 Od teže križeve;
 O Simon, prosim te,
 Ne brani križa se!

VI.

S pertam Veronika
 Obriše Jezusa;
 Spomin za to ji da
 Terpljenja britkiga.

VII.

Slabosti ves prevzet
 Pod križem pade spet;
 O, jenjaj, grešni svet!
 Ponavljat' greh preklet!

VIII.

Usmiljene žené,
 Ne jokajte za mé;
 Točite za-se lé
 Spokornih serc solzé.

IX.

Oh! Jezus omedli,
 Pod križem spet leži;
 Naj vender se zbudi,
 Kdor še v pregrehah spi.

X.

Ker pride na goró,
 Ga slečejo gerdó, —
 Pijačo mu dajo
 Ostudno in grenko.

XI.

Na križ ga položé,
 Razpno roké, nogé;
 Žebli mu zdaj nové
 Še rane naredé.

XII.

Na križi tam visi,
 Oh, sveta teče kri!
 Za grehe vsih ljudi
 Zveličar smert stori.

XIII.

Marija, k teb' hitim,
 Tvoj'ga Sinu častim.
 Z vama, dokler živim,
 Rad jokam in terpim.

XIV.

Za naš greh mertviga
 Molimo Jezusa,
 In položimo ga
 V grob svojiga serca.

O Jezus, hvala zdaj
 Ti bod' ino vselej;
 Skoz svojo smert nam daj
 Te ljubit' vekomej.

Pri sv. Obhajilu.

O kam? Gospod!
 Gre tvoja pot;
 Kam stopnje te peljajo?
 Se že mrači,
 Se dan temni,
 In zvezde že migljajo.

Zveličar moj!
 Pri men' obstoj,
 Te čem pod streho vzeti
 Res, hišica
 Je srotina,
 Pa željna Te sprejeti.

Straši me noč,
 Sovražna moč;
 Gospod! pri men' ostani;
 Kjer Ti stojiš,
 Noč razsvetliš,
 Strahovi so pregnani.

Vkup bodeva
 Večerjala,
 O sreča nezrečena!
 Živ kruh mi bo
 Tvoje Telo;
 Men' duša oživljena.

Gospod, želim
 In hrepenim,
 De spolniš svete želje:
 Posveti me,
 De ljubim Te,
 Doverši mi veselje.

O bod' z menoj,
 Preljubi moj!
 Ki v lilijah prebivaš:
 S cveticami
 Posteljem Ti
 Sercé, de v njem počivaš.

Pri meni čuj,
 Me prebuduj,
 Ne daj mi v grehu umreti;
 Daruj pomoč,
 De mine noč,
 Nebeški dan zasveti.

V čast Marije.

Marija naša Mati.

Marija preblaga!
 Prečista in draga!
 Vse duše vedó,
 De Matere slajši
 Nikolj ni bilo.

O Mati presveta!
 Hči svet'ga Očeta,
 Vse milosti vir,
 Mi upanje daješ,
 Veselje in mir.
 Marija preblaga! itd.

O Mati Devica!
 Nebeška kraljica!
 Kdo Te je častil,
 De b' vender pri Tebi
 Uslišan ne bil?
 Marija preblaga! itd.

O Mat' ljubeznjiva!
 Nar bolj dobrotljiva!

Ti prosi za mé,
 De bodem Te ljubil
 In gorel za Te;
 Marija preblaga! itd.

Mogočna si, Mati,
 Bog nič Ti ne ukrati,
 Kar hočeš, storiš;
 Ti da, kar ga prosiš,
 Ti da, kar želiš.
 Marija preblaga! itd.

O Mati ljubezni!
 Ozdravi bolezní
 Ti moj'ga serca,
 De začnem ljubiti
 Preljub'ga Boga;
 Marija preblaga! itd.

Lepota Marije.

Dajte, hribi in doline,
 Gojzdi, travniki, planine,
 Vsi Devico počastite,
 Ki je lepši nima svet.

Vsi potoki, vi, šumeči,
 Ljubi tički žvergoleči,

Premogočni vsih Kraljici
 Pojte hvalo, pojte čast.

Vsi recite: o Devica!
 Kako lepa si Kraljica!
 Bodi čast in hvala večna
 Tvoj'mu Stvarniku, Bogu.

Ti si solnce, serca greješ
 Od ljubezni, ktero seješ;
 Ti si luna razsvetljena
 Od svetlobe vsih nebes.

Lil'ja, roža si cveteča,
 Nar prijetniši dišeča,
 Si brez madeža, vsa čista,
 Polna ljubeznjivosti.

Kar še dela ljubeznjivo,
 In Gospodu dopadljivo,
 To je Tvoja prelepota,
 Polna vse ponižnosti.

O Marija, Bogu draga!
 Nam pa sladka, mila, blaga!
 Kakor ljubiš svoj'ga Sina
 Bodi milostljiva nam.

Smert Marije.

Zapojmo! častimo
 Hčer, sveto nevesto,
 In Mater vso zvesto
 Presvet'ga Boga!
 Oj, živi Marija!
 Marija, oj, živi!
 Oj, živi Marija!
 In Bog, k' nam jo da!

Odločena Mati
 Od Sina v daljavi,
 Ko lil'ja v gošavi
 Med nami je bla.
 Oj, živi Marija! itd.

Se z Bogam skleniti,
 V nebo hrepenela,
 In serčno želela,
 De smert bi prišla.
 Oj, živi Marija! itd.

Nje Ženin preljubi,
 Spolniti ji želje,
 Jo kliče v veselje,
 K počitku serca.
 Oj, živi Marija! itd.

Zdaj pride ljubezen
 S sladko svojo pšico,
 S prijazno desnico
 Jo v serce ji da.
 Oj, živi Marija! itd.

Tak sveta Devica
 Medli od ljubezni,
 V tej sladki bolezn
 Življenje konča.
 Oj, živi Marija! itd.

Presveta dušica
 Od zemlje se vzdigne,
 Sam Sin ji pomigne,
 V nebo jo pelja
 Oj, živi Marija! itd.

V nebesih, Marija!
 Se razveseljuješ,
 Na desni kraljuješ
 Zdaj Sina svoj'ga.
 Oj, živi Marija! itd.

Nebeška Kraljica!
 Oh prosi tam za me,
 De m' v sercu se vname
 Ljubezen sladka.
 Oj, živi Marija! itd.

Vnebovzetje Marije.

Moj duh iz telesa
 Z Marijo v nebesa
 Povzdigni se ti.

Gospa je postala,
 Bo tam kraljevala,
 Kjer Sin nje živi.
 Moj duh iz telesa itd.

Brez nje jest na sveti
 Ne morem živeti,
 Veselja več ni.
 Moj duh iz telesa itd.

Oh hudo ločenje!
 Kdo da mi življenje?
 Kdo pomoč deli?
 Moj duh iz telesa itd.

Če tud se ločila
 Je Mati premila,
 Nas ne zapusti.
 Moj duh iz telesa itd.

Je Mati skerbljiva,
 Gospa ljubeznjiva,
 Za nas govori.
 Moj duh iz telesa itd.

Otroke v težavah,
 V skerbeh in skušnjavah
 Vse rešit' želi.
 Moj duh iz telesa itd.

Ga hoče oteti,
 Kdor čisto živeti
 Serčno hrepeni.
 Moj duh iz telesa itd.

Sercé polno sreče,
 V ljubezni goreče
 Za njo pohiti.
 Moj duh iz telesa itd.

Češena si Marija.

Ko v jasnim jutru primiglja
 Ze zvezdica daničica,
 Se sliši milo že zvonjenje
 Marii čast in počešenje,
 In z zlato zarjo vse časti:
 „Češena si Marija Ti!“

Ko višej sije solnce že,
 Vzdiguje se, čez poldne gre,
 Se sliši zopet nam zvonjenje
 Marii čast in počešenje; —

Čez hrib in plan se oglasi,
„Češena si Marija Ti!“

In kadar solnce že ljubo
Nam za goro žari slovo,
Se glasno sliši še zvonjenje,
Marii čast in počešenje; —
V večernim hladu se glasi:
„Češena si Marija Ti!“

„Čečena si Marija Ti!“
Naj se glasi do konca dni!
Naj vedno sliši se zvonjenje,
Marii čast in počešenje; —
Nebo in zemlja naj glasi:
„Češena si Marija Ti!“

Slava Marii.

Tebe Marija! želim poslaviti,
Šopek cvetlični prinesem Ti v dar,
Sklenil sim zvesto, Te vselej ljubiti,
O ne zaverzi darilca nikar.
Zgornji veršiček je liliin cvet beli,
Čistiga serca podoba naj bo,
Čistost darujem na duši Ti celi,
Daj mi storiti po sklepu serčno!

Druga cvetlica, vijolica mala,
 Lepa podoba ponižnosti je;
 S sercam ponižnim, kot Ti si kazala,
 Tako obljubim posnemati Te!
 Tretja cvetlica, kot iskra žareča,
 V šopku tak svitlo nasproti miglja;
 Tako naj klije ljubezen goreča,
 K Tebi, o Mati! iz moj'ga serca.

Vse, kar premorem, darujem veselo,
 Tebi, ki Mati vse milosti si,
 Oh, kako rado pač serce bi pelo
 Slavo Ti večno iz cele moči!
 V sreči, nesreči, in britki težavi
 Tebe, o Mati! bom zmiraj častil;
 Upam pa tudi, de v rajski blišavi
 S tabo tam gori se bom veselil!

Čisto spočetje Marije.

Ena zvezda prikazala
 S temnih se oblakov je;
 Lepši kot danica zala,
 Lepši, kakor zvezde vse;
 Clo stvarjenja bliš nar veči
 Nje lepoti ni enak;
 Solнца žar svetlogoreči
 Je prot nji le temen mrak.

Glej Marija imenuje
 Zvezda se izvoljena,
 Ktere prihod oznanuje
 Srečen dan zveličanja;
 Ta je zarja lepa tista,
 K' sveti v rajskim žaru se,
 Bolj ko zlato solnce čista,
 Lepši, kakor zvezde vse.

Solnce nekdej ni svetilo,
 Zvezd na nebu tud ni blo;
 Pride čas in spremenilo
 V prah se zopet vse to bo,
 Njena pa lepota zala
 Vsih preseže časov tek,
 Je vse veke presijala,
 In cvetla bo z veka v vek.

Preden Oče trikrat sveti
 Vstvaril je nezmirni krog,
 Niso bli še časi šteti,
 Bla je večnost le in Bog;
 Preden vodam je tečaje,
 Preden luč je zemlji dal,
 In postavil morju graje,
 Še nebes obok ni stal;

Ti Devica, si presveta
 Bila že izvoljena,
 Bila v Večnimu spočeta
 Čista vsa, brez madeža. —

Kadar delati naravi
 Je podstavo bil začel,
 Kadar sive na višavi
 Je oblake gor pripel;

Ko nezmirni so svetovi
 Nastopili daljno pot,
 Po besedi se Njegovi
 Vse gibalo je povsod:
 Takrat Ti pri Njem si bila,
 Z Njim ravnala si že vse;
 V Njem se vedno veselila,
 In pred Njim igrala se.

Blagoslov je ves Gospodov
 Se nad Te obilno zлил,
 Blagoslov pa vsih narodov
 Spet iz Tebe je prikličil;
 Toraj vse Te srečno števa,
 O velika Ti Gospa!
 Tvoja slava se odmeva
 Po okrajnah vsih sveta.

Ljubezen do Marije.

Veš, o Marija!
 Moje veselje!
 Veš moje želje?
 Ljubil bi te;

Zmiraj pri Tebi
 Hotel bi stati,
 Ljubljena mati!
 Zverzi me ne.

Kaj pa Ti hočeš,
 Moja Kraljica!
 Sladka Devica!
 De Ti podam?
 Druziga nimam,
 Prosim pohlevno,
 Vzem' serce revno,
 Rad ti ga dam.

Pa Ti, Kraljica!
 Si ga že vzela,
 In si ga vnela,
 Za Te gori.
 Mati preblaga!
 Ti ga ohrani,
 Hudimu brani,
 Reši ga Ti.

Ime Marije.

Zakličem Marijo, in polno že je
 Mirú in veselja pri meni tu vse:

Pri glasu imena se vzdigne sercé,
Vsa žalost proč gre.

O srečen, kdor ljubi Marijo zvesto!

Zakličem Marijo, občutki sladki
Presil'jo zaljubljene duše moči;
Svitloba lepote, ki izreči ni je,
Vse v meni užge.

O srečen, kdor služi Marii skerbno!

Zakličem Marijo, in duh ves goreč
Veselja prenesti ne more že več;
Ime ljubeznjivo vse v meni konča,
Živeti ne da.

O srečen, kdor sklenil v ljubezni nje bo!

Tri glava imena se razpisno zveze,
Van xalost grob gre, ki tam
O sečen, kedar ljudi starje avesto!

Zakličen starje, občni alabdi
Pravilje xaljubna dno moči;
Stiloba krate, ki izveo ni je,
Vse v meni xuce,
O sečen, kedar ljudi starje avesto!

Zakličen starje, in dan vse goršč
Vostje me osti razno avesto;
Linc tanderilje vse v meni hance,

Tri glava imena se razpisno zveze,
Van xalost grob gre, ki tam
O sečen, kedar ljudi starje avesto!

Tri glava imena se razpisno zveze,
Van xalost grob gre, ki tam
O sečen, kedar ljudi starje avesto!

KAZALO.

Splošne pobožne opravila.

	Stran.
J utranje molitve	3
Večerne molitve	9
Molitev pri sv. maši	16
Molitve pri sv. maši na čast preč. Dev. Marije	41
Mašne molitve v praznik sv. Jožefa	60

Spovedne molitve.

Pripravljanje	66
Spraševanje vesti	68
Kesanje. — Nagibi k kesanju	78
Kesna molitev k Jezusu	82
Spokorni zdihljeji skesaniga serca	84
Še eno kesanje in obžalovanje	88
Pred spovedjo	91
Perva molitev po spovedi	93
Druga molitev	96

Molitve za sv. obhajilo.

Molitev za vredno sprejetje	99
Vera	103
Počesenje	104
Ponižnost	106
Upanje	108
Kesanje in obžalovanje	110
Ljubezen	110
Hrepenenje	112
Molitve po sv. obhajilu	115
Počesenje	116
Veselje	117
Zahvala	117
Darovanje	119
Prošnja	121
Končna molitev	125
Hvalna pesem Marije	127

Pobožne molitve ob nedeljah in praznikih.

Molitve k presv. Trojici. — Tri božje čednosti	129
Čast, hvala in zahvala	133
Darovanje in sklenitev z Bogom	135
Pobožni povzdigljeji duha in serca k Bogu	137
Preserčne prošnje do Jezusa Kristusa	144
Pobožni zdihljeji	149
Litanije vsih svetnikov z molitvami	152

Molitve k presv. rešnjimu Telesu.

Pred svetim rešnjim Telesam	163
Molitev sv. Bonaventura	168
Pesem od presv. zakramenta	171
Pesem pred sv. rešnjim Telesam	173
Obhajilo v duhu	174
Litanije od presv. rešnjiga Telesa	176
Zdihljeji ljubezni k presv. sercu Jezusovimu	183
Vesela pesem Jezusu	184
Sveti križev pot	186
Molitev na čast križaniga Jezusa	210
Molitev pred podobo križaniga Jezusa	211
Molitev k naj svetejšimu sercu Jezusovimu	212
Jezus, dobri pastir, pesem	213

Molitve k presveti Devici Marii.

Molitve k Materi božji za vsaki dan tedna	215
Lavretanske litanije z molitvami	234
Molitev za praznik čistiga spočetja M. D.	243
Molitev za praznik rojstva M. D.	246
Molitev za praznik oznanjenja M. D.	248
Molitev za praznik obiskanja M. D.	251
Molitev za praznik očiševanja M. D.	254
Molitev za praznik vnebovzetja M. D.	256
Molitev k žalostni Materi božji	258
Molitev sv. Bernarda	260
Molitev v nevarnostih ali skušnj. zoper čistost	261

Molitve za uboge duše v vicaĥ.

Molitev k Marii	262
Molitve za vsaki dan tedna za uboge duše v vicaĥ	264

Mnogoverstne molitve.

Molitev Papeĝa Klemena XI.	271
Molitev za mir od Papeĝa Pija IX.	275
Zdihljej sv. Franciška Ksaverja	279
Prošnja sv. Franciška Ksaverja	279
Skončna molitev sv. Franciška Ksaverja	279
Spomin na kriĝaniga Jezusa	281
Molitev k vsim svetnikom	282
Molitve za sreĉno smert	283

Svete pesmi.

Sveta maša	293
Zahvalna	298
Adventna	301
Sveti veĉer	303
Postna	305
Velikonoĉna	307
Binkoštna	309
Sv. kriĝev pot	310
Pri sv. obhajilu	313
Marija naša Mati	315
Lepota Marije	316

	Stran.
Smert Marije	318
Vnebovzetje Marije	320
Češena si Marija	321
Slava Marii	322
Čisto spočetje Marije	323
Ljubezen do Marije	325
Ime Marije	327

Rajske cvetice, molitevne in podučne bukvice po Kr. Šmidu. Terdo vezane veljajo 20 kr., z usnjatim herbtam 26 kr., vse v usnji 36 kr., z zlatim obrezkam 50 kr.

Sveti Alojzi, ali šestnedeljna pobožnost v čast sv. Alojzija, z molitvami za službo Božjo in z življenjem sv. Stanislava Kostka. Za darilo vezane veljajo 26 kr., z usnjatim herbtam 30 kr., v usnji 40 kr., z zlatim obrezkam 1 fl.

Sveti angelj varh, vodnik pridnih otrok v nebesa. Terdo vezane veljajo 8 kr.

Keršanski junak, ali molitevne bukvice za slovenske vojake in sploh za katoliške mladenčce. Spisal g. L. Jeran. Terdo vezane veljajo 12 kr., v usnji 24 kr., z zlatim obrezkam 36 kr.

Spisje za slovensko mladost. Spisal Andrej Praprotnik. Veljajo terdo vezane 12 kr., za darilo 15 kr.

Tine in Jerica, podučna povest za kmečke ljudi, poslovljena iz pisem Egidja Jaiza. Veljajo mehko vezane 15 kr., terdo vezane 18 kr.

Zgodbe katoliške cerkve. Spisal g. P. Hicinger. Veljajo terdo vezane 1 fl. 20 kr.

Angeljska služba, ali streženje pri sv. maši, velja 3 kr.

Lavretanske Litanije razložene po nar boljših izvirkih za počesevanje prečiste Device Marije, zlasti v mesecu velikim travnu, s sveto mašo in z drugimi navadnimi molitvami. Spisala Jožef Kerčon in Janez Volčič. Veljajo v usnji 1 fl. 20 kr., z zlatim obrezkam 1 fl. 50 kr.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS ©

00000491006

